கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டசாத்திரம்

மூலமுமுரையும்.

2496

இவை

திருக்கைலாயபரம்பரைத்திருவாவடுதுறையாதீனத்து

மஹாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ. அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி,

அஷ்டாவதானம்

பூவை. கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்

வண்ணக்களஞ்சியம்

காஞ்சி. நாகலிங்கமுதலியாரால்

பலபிரதிருபங்கள்கொண்டுபரிசோதித்து,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்கிராசனுபதியுமான

பாலவனத்தம்ஜமீந்தார்

ஸ்ரீமான்

பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்

திரவியசகாயத்தினால்,

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதனமுத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம்பதிப்பு.

கலியுகாதி௵ ௫௦௦௬ல் நிகழும் குரோதி௵ ஆவணி௴.

1905.

மெய்கண்டசாத்திரம்,

புத்தகம் - க.

க - வது. சிவஞானபோதம்.

காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியார் பதிப்பு,
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கவித்துவான்.

சிவமயம்.

முகவுரை.

நினைத்தவரா மெத்தொழிலுங் கண்டருளு மின்மலனை நித்தன் றன்னைக்
கனைத்துவருங் கூர்முதலைச் சிசுபாகக் கொண்டுவந்த கந்தன் றன்னை
யனைத்துவரு மறிவரிய வொருபொருளை யாவருக் கருள்செய் வானைத்
தினைத்துணையு மெனையகலாத் தனிமுதலை நாடொறுஞ் சிந்தை செய்வாம்.

அநாதிமலமுத்தராகிய சிவபெருமான் அநாதிமலபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டுய்யுமாறு அநாதியே திருவாய்மலர்ந்தருளியவை வேதம் சிவாகமம் எனவிரண்டாம்.

அவற்றுள் முந்திய வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சிவாகமத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி சமயகுரவர் தேவாரம் திருவாசகம் என்னுந் தோத்திரவாயிலாக விளக்கவுரைத்தருளினர்.

பிந்திய சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சந்தானகுரவர் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது, உண்மைவிளக்கம். சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம். சங்கற்பநிராகரணம் என்னுஞ் சாத்திரவாயிலாக விளக்கவுரைத்தருளினர்.

அவற்றுள் இச்சிவஞானபோதம் சிவாகமத்து ளொன்றாகிய ரௌரவாகமத்துட் பாசவிமோசனபடலத்து அனுட்டுப்புச் சந்தசாய்த் துவாதச சூத்திரமாகக் கூறப்பட்ட சிவஞானபோதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் திருக்கைலாயபரம்பரைப் பரஞ்சோதிமுனிவர் மாணாக்கர் திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டதேவநாயனார் அருளிச்செய்தது.

சிவஞானபோதமென்பது சிவாகமத்துள் ஞானபாதப் பொருள் போதிக்கும் நூலெனப்பொருள்படும். இதனுண்மையினை "நின்றசிவ மொன்றதனைத் தேர்தல் ஞான நிகழ்போதந் தேர்ந்ததனைத் தெளிதலாம்" எனவரும் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தானறிக.

இச்சிவஞானபோதத்துள் முற்பட்ட சூத்திரங்கள் ஆறுமே பெத்தத்தினின்ற நிலைகொண்டு இலக்கணங்கூறுதலின் அவை பொதுவதிகார மெனவும், பிற்பட்ட சூத்திரங்கள் ஆறுமே முத்தியினின்ற நிலைகொண்டு இலக்கணங்கூறுதலின் அவை உண்மையதிகாரமெனவும், கொள்ளப்படும். இவற்றின் விரிவெல்லாம் சிவஞானமாபாடிய உபோற்காதப் பிரகரணத்துள் தெளிவுபெறக் காண்க.

இந்நூலாசிரியராகிய மெய்கண்டதேவர் சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவுரை முதலியவற்றுள் விளங்கக்கிடக்கின்றது. இவர் இற்றைக்கு ௬௫௦ வருடங்கட்கு முன்னிருந்தவரென்ப.

முகவுரை.

சந்தானகுரவருள் நாலாமவரான கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் தமது சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் நூலிலே "எழுஞ் சிறுநூ றெடுத்த வாயிரம்— வாழுஞ் சகன மருவா நிற்ப" என்பதனால் அந்நூல் சாலிவாகனசகம் ௧௨௩௬ ஆம் ஆண்டில் அரங்கேற்றப்பட்டதென்பது அறியப்படுகின்றது. எனவே, உமாபதிசிவத் தின்காலம் இற்றைக்கு ௬௱௰ வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்பது நன்குபெறப்படும்.

இனி உமாபதியார்க்கு ஞானசாரியரான திருக்களாஞ்சேரி மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியார் அவர்க்கு முன்னும் உ௰ வருடங்கள் இருந்தாரெனக்கொண்டு இவர் ௬௱௩௰ வருடங்கட்கு முன்பிருந்தாரென்று கோடலிழுக்காது.

இனி மறைஞானசம்பந்தர்க்கு ஞானசாரியரான திருத்துறையூர் அருணந்தி சிவாசாரியார் அவர்க்கு முன்னுமவ்வாறே உ௰ வருடங்கள் இருந்தாரென்று கொள்ளப்படுமாதலின் இவர்காலம் இற்றைக்கு ௬௱௫௰ வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்பது திறவப்படும்.

இனி அருணந்தியார்க்கு ஞானசாரியரான திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய் கண்டசிவாசாரியார் தம்மாணாக்கர் சிவசாயுச்சியம் எய்துதற்கு முன்னும் ஓர் எழு வருடம் இருந்தாரென்பது கொள்ளப்படுமாகலின், ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர் இற்றைக்கு ௬௱௬௰ வருடங்கட்கு முற்பட்டவர் என்பது இனிது போதரும். இதனால் ஆசிரியர்காலம் சாலிவாகனசகம் ௧௧௭௮ ஆம் ஆண்டின்கண்ணதாமென்க.

இந்நூலுரையாசிரியராகிய திருவாவடுதுறைச் சிவஞானயோகிகள் சரித்திரம் இவர் பிரபந்தத்திரட்டு முதலியவற்றுள் நன்றாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப் பாஷ்யகாரர் காலம் இற்றைக்கு ௧௱௫௰ வருடங்கட்கு முன்னென்பது இவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய காஞ்சிபுரம் சரவணதேசிகர் சாலிவாகனசகம் ௧௭௩௨ ஆம் ஆண்டுவரையில் ஜீவந்தராயிருந்தாரென்று பெறப்படுதலால் எட்டுணையுமிழுக்காது.

இப்பெரியார் பற்பல அருமையான பிரபந்தங்கள் செய்தும், புராணங்கள் மொழிபெயர்த்தும், தருக்கநூல் இயற்றியும், இச்சிவஞானபோத முதலிய சாத்தி ரங்கட்கு உரைவகுத்தும், இலக்கணநூல் புனைந்தும், கண்டனங்கள் வெளியிட்டும், பலர்க்குந் தமிழறிவுறுத்தும் விளங்கிய மஹாவித்வ சிரோமணி. இத்தமிழ் நாட் டில் இவர் புகழ் பரவாத இடமேயில்லை; வடமொழியும் ஒருங்குணர்ந்தவர்.

இக்காலத்து "வரலாற்று முறையிற் கற்ற வித்துவான்கள்" என்போரது பரம் பரையை விசாரிக்கப் புகுந்தால் இவரிடத்தே வந்துமுடியும். இது கொண்டன்றே திருவாவடுதுறை ஞானமடாலயத்தைக் "கல்விக்களஞ்சியம்" என்றழைக்கின்றனர்.

இந்த ஞானமடாலயத்தில் கருணையே திருவுருக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக் கும் ஸ்ரீஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள் அடிக்கடி செய்வித்துவரும் பொரு ளுதவியை முதற் காரணமாகக்கொண்டு முற்குறித்த சாத்திரம் பதினன்கையும் அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டுவந்த மெய்கண்டசாத்திரம் என்னும் பெயரினால் முற்பதிப்பினும் குறிப்புரை முதலியவைகளுடன் அதிக விருத்திசெய்து அச்சிற் பதிப்பித்து வருகின்றேன்.

இந்தச் சித்தாந்தசைவஞானசாத்திரம் பதினன்கனுள் இச்சிவஞானபோதத்தை மட்டும் பல பெரியோர்கள் விருப்பத்தின்படி தனியாக வெளியிடலாயினேன்.

சென்னை:
விகவாவகு
ஆனி௴.

இங்ஙனம்,
காஞ்சி - நாகலிங்கன்,
கெ - 46. ஜெனரல் முத்தையாமுதலி வீதி - சென்னை.

கணபதிதுணை.

சிவஞானபோதச்சூர்ணிக்கொத்து.

முதற்சூத்திரம்.

௧.—சகம் பிறப்பிறப்பிருப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது

௨.—அது அரனாலே உடையது.

௩.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

௧.—அரன் உயிர்களின் இரண்டறநிற்பன்.

௨.—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

௩.—உயிர்கள் அச்சமற்றே பிறக்கும்.

௪.—அரன் சருவ வியாபகன்.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

௧.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு.

௨.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின்கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

௩.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௪.—கனவுடலைவிட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௫.—நித்திரையிலும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவுஞ் சரீரத்துக்குப் புசிப்புந் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௬.—மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அரனுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௭.—எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

௧.—அந்தக்கரணங்களுக்கு * உயிர் உட் கூடினலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௨.—மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.

௩.—உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

---

* உயிருடனே கூடினன்றி என்பதும் பாடம்.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிராலே தத்துவங்களெல்லாந் தொழில்செய்யும்.
உ.—அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிரறிவினாலே அறியப்பட்டவெல்லாம் அழியும்.
உ.—அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரன் பாசத்தை அநுபவியான்.
உ.—பாசம் அரனை அநுபவியாது.
ங.—உயிர் * அவ்விரண்டையும், அநுபவிக்கும்.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும்.
உ.—உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே.
ங.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப்பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.
ச.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிர் அரன் ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும்.
உ.—உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரன் வெளிப்படுவன்.
ங.—பஞ்சாக்ஷரசெபம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம்,

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.
உ.—உன்றொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்றே கொள்.

பதினோராஞ்சூத்திரம்.

க.—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன்.
உ.—அரனை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப்போவன்.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—மும்மலங்களையும் களைக.
உ.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.
ங.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.
ச.—வழிபடாமையை ஒழிக.

ஞானிக்கொத்துமுற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* அவ்வரனை அடையும்; அநுபவிக்கும் என்றும் பாடம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர் - மெய்கண்டதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம்.

உரைப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

*கயிலாய பரம்பரையிற் * சிவஞான போதநெறி காட்டும் † வெண்ணெய்ப்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி ‡ மரபுடையோன் றிருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ.*

சிறப்புப்பாயிரம்.

சைவாகமங்களினுள்ளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருள்களை யாராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கணெடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற்போந்த பயன் யாதோவெனவும், இது கேட்டற்குரியார் யாவரெனவும், இதனுணுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப்பயப்பிக்கும் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருதலையாலுணர்தற்பால தியாதெனவும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃதியாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய்தார் யாவரெனவும் பலவாற்றானுஞ் சங்கை நிகழுமன்றே; அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்நூன்முகத் துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம்:—

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகின் மாயிரு டுமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகொ ளிருமையிற்
றருந்துயர்க் குரம்பையி னுண்மா வாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.—என வரும்.

(இதன்பொருள்.) மலர் தலை உலகின் மா இருள் துமியப் பலர்புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போல் - விரிந்த

---

* கயிலாயபரம்பரை - அகச்சந்தானம் புறச்சந்தானமென இருவகைப்படும்; அவற்றுள், நந்திகேச்சுரதேவர் - சனற்குமாரபகவான் - சத்தியஞானதரிசனிகள் - பரஞ்சோதிமாமுனிவர் அகச்சந்தானமெனவும், மெய்கண்டதேவநாயனார் - அருணந்திசிவாசாரியர் - மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர் - உமாபதிசிவாசாரியர் புறச்சந்தானமெனவும் கூறப்படும்.

† வெண்ணெய் - வெண்ணெய்நல்லூர் [illegible]. ‡ சயிலாதி - திருநந்திதேவர்.

விடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே (துன்னிய) பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பலசமயத்தாராலும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங்கடவுள் (உதயகிரியினின்றும்) போந்தாலன்றிக் காட்சிசெய்த மூட்டாத கண்ணொளிபோல,—அருந்துயர்க்குரம்பையின் ஆன்மாநாடி - பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் (ஒருநிலைக்களமாய்ச் *சத்ததாதுக்களாற்பொத்திய) குரம்பையாகிய (காணப்பட்ட) உடம்பானே (காணப்படாத) ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் அனுமானவளவையான் வைத்தாராய்ந்து (அவற்றது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்புணர்ந்து),—கண் இருள் தீர்ந்து-(அவ்வுணர்ச்சியானே) கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவ மலத்தினின்று நீங்கி,—ஈண்டிய பெரும் பெயர்க் கடவுளிற்கண்டு - (அது நீங்கிய வழி எல்லா நூல்களுந் தன்பொருளேயாகத் திரண்டு) கூடிய பெரும்பெயரெனப்படும் ஒரு வார்த்தையாகிய மகாவாக்கியத்தால் எடுத்தோதப்படும் முதற்கடவுளது திருவருளானே (அப்பொருள்களது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பை) அநுபூதியிற்கண்டுணர்ந்து,— மயர்வு அற - (இம்முறையானே) மயக்கவாசனையற்றுச் சிவாநுபவம் பெறுதற்பொருட்டு,—நந்தி முனி கணத்து அளித்த - (சீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய) நந்திபெருமான் சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்களங்கட்கு (முறையானே) அளித்தருளப்பட்ட, - உயர் சிவஞானபோதம் - (சரிதை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள்களை ஆராயுநூல்களின்) மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும் வடநூலை,—உரைத்தோன் - மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திகமெனப்படும் பொழிப்புரை செய்தோன்,—பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்-பெண்ணையாற்றுநீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரின் அவதரித்தருளிய சுவேதவனப் பெருமானென்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடையான்,—பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்டதேவன் - பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவிதுவென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய்கண்டதேவனென்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமுடையான்,—பவம் நனி வன்பகை கடந்தவர் அடி புனைந்த தலைமையோனே † - பிறவியாகிய மிக்கவலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்துகோடற் கேதுவாகிய தலைமைப்பாட்டினையுடையோன் என்க.

படரிற் காண்டல்செல்லுங் கண்ணொளிப்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள்பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினாரேனும், உவமையப்பொருட்கேற்பக் காண்டல்சேறற்குப் படர்ந்த ‡ ஞாயிறுபோலென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும் இருவகைக்காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயவாறுபோல, மலத்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அநுபூதியென்னும் இருவகையுணர்விற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயது இந்நூலென்பார், தமியப் படரினல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போனுடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவளித்த சிவஞானபோதமென்றார்.

தலைமைபற்றி அருந்துயர்க்குரம்பையினென்றாரேனும், இனம்பற்றிக் கரணம் புவனமுதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும்.

---

* சத்ததாதுக்கள் - துவக்கு, உதிரம். இறைச்சி, மேதை, என்பு, மச்சை. சுக்கிலம்.
† இப்பாயிரச்செய்யுள் ஆசிரியர் மாணக்கர் சகலாகமபண்டிதர் அருளிச்செய்தது.
‡ இருள் நீங்கக் கண்காண்டல் சேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோல.

அநாதி பரம்பரைப்பட்டுவருவதாகிய பொதுவியல்பு முன்னுறு [illegible] தானும், பெருங்கொருங்கிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னுறு [illegible] த்தானு மோதுப.

[illegible] அதமானவளவையாமென்பதூஉம், கண்டேனவே அநுபூதி யென்பதூஉம் [illegible] பொருளும்.

பொதுவியல்பு அளவைமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்தானுணர்ப்படும்; சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும், பயன்முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை யென்னு நான்குதிறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின்:— இவ்விருவகை யியல்பும் வேறு வேறு [illegible] பொருளொருமை உணரமாட்டாது [illegible] மயங்குவார்க்கு அவ்வையமகல [illegible] பொருளொருமை [illegible] இந்நூல் [illegible] சிவஞானபோதம் [illegible] பயன்முகத்தானும் [illegible].

சரியைமுதலிய [illegible] நூல்களாவன [illegible] பத்ததிமுதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்க ளுணர்ந்தபின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்களை யோதி அதன்பின்னர்ச் சரியாபாதமுதலிய மற்றை ஆகமநூல்களை முறையேகேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியா நித்தியவுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்தவென்பது போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும். நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும், நாடித் தீர்க்க கண்டு மயர்வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகை யும், பயனும். நந்தி முனிகணத்தளித்தவெனவே வழியும், வெண்ணெய்ச்சுவேதவனன் மெய்கண்டான் செய்தனனவெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், [illegible] வழங்குநிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமென எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரிய மென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங்கூறுப. யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

மங்கலவாழ்த்து.

காமிகமுதலிய சைவாகமங்களுள் ஞான பாதத்திலுளதாகிய ஆசங்கை [illegible] அவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பென்று இருவேறுவகைப் படுத்துக் காட்டிப் போதித்தற்கு‡ இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோதநூலி னைத் தமிழுலகமுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச்செய்து மொழிப்புரைப்பா

---

* அவ்வடமொழிச்சூத்திரம்:— [illegible]

† பத்ததி கஅ. அவற்றினுகிரியர்பெயர்:—தூர்வாசசிவர், பைங்களசிவர், உக்ரஜ்யோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், சுபோதர், வித்யாகண்டர், இராமகண்டர், ஞானசிவர், ஞான சங்கரர், சோமசம்பு, பிரமசம்பு, திரிலோசனசிவர், அகோரசிவர், வருணசிவர், [illegible]சிவர், இராமநாதசிவர், [illegible]சிவர்.

‡ இரௌரவம் - குரு என்பவருக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டமையால் ரௌரவமெனப் பெயர்கொண்டது. இவ்வாகமம் [illegible] - வது அத்தியாயம் [illegible] - வது படலத்திற் பெறப்படுவது இச்சிவஞானபோதம். இது வடமொழிச் சிவஞானபோதமபாஷ்யத்திற் கண்டது.

னெடுத்துக்கொண்ட வாசிரியர், சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியுந்தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக்கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

வஞ்சித்துறை.

க. கல்லா னிழன்மலை - வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர் - நல்லார் புனைவரே.

(இ-ள்.) கல்லால் நிழல்-(அருள்வடிவாகிய) கல்லானிழலின்கண்ணே (எழுந்தருளியிருந்து),—மலைவு இல்லார்-(நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான்) மலைவுதீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்,—அருளிய-மேன்மேற் கருணைகூர்ந்தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர்-பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை,—நல்லார் - கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்,— புனைவரே - தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு *தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர் என்க.

நல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

† மூவகைவாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக்கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்: அதுபுனைவரென்னும் பிறவினை முதல்வினைகொண்டது.

இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர்.

அருளிய ‡ பொல்லாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்துரைப்பினுமமையும்.

மலைவில்லாரருளப் பொல்லார்தாள் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றாம், உலகத்துப் புதல்வர்கண்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கழிபேருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அங்ஙனங்கூறியவாறுமாம்.

அவையடக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

உ. தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரெம்மை யுடைமை யெமையிகழார் — தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே எண்டெடுத்துக்கொண்ட சித்தாந்தசைவத்திறுயர்வும் ஏனைச்சமயத்தார்களிழிபுங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) § தம்மை உணர்ந்து தமை உடைய தன் உணர்வார்-(உடைப்பொருளாகிய) தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய தலைவனை யுணருஞ் சித்தாந்தசைவர்,—எம்மை உடைமை எமை இகழார் - (தம்

* தாள் தலை என்னும் சொல்லிரண்டும் தம்பொருள்பிரிந்தும் தோன்றுதலாறுபோல.

† வாழ்த்தும்வணக்கமும் பொருளியல்புரைத்தலுமென மங்கலவாழ்த்துமூவகைப்படும்.

‡ பொன்னார் பொல்லாரென மரீஇயிற்று என்பதாம். பாசவிச்சினைப் போக்கும் விக்கினேசுரதலாலே அந்தப்பாசத்துக்குப் பொல்லார் என்னுமாம்.

§ தம்மையுணர்ந்தென்பது ஆன்மதரிசனம். தமையுடைய தன்னுணர்வாரென்பது சிவதரிசனம். இவ்விருபத்தால் ஆன்மதரிசனமும் சிவதரிசனத்தால் ஆன்மசுத்தியும் கூறிற்று சார்புநூல். இது ஆன்மசுத்தியின் மெய்ப்பேறு கூறிற்று.

தொட்டுப் பொருளாகிய) எம்மையுடையராகலின் எம்மைக் (குற்றங்களினின்றுந் தாங்கிக் கொண்டு) நீக்கல் செய்வார்; (ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுவனவற்றையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்).— தம்மை உணரார் உணரார் - அங்ஙனந் தம்மை யுணராதார் தம்மையுடையானையும் உணரார் ஆகலான்,— உடங்கு இயைந்து தம்மிற் புணராமை - (அவர்) ஒருங்கே கூடியிருந்து தம்மிற் சேராது முரணுதலால்,— புறன் கேளாம் - (அவர் எம்மையும் எம்மாற் செய்யப்படுவனவற்றையும் இகழ்ந்துரைக்கும்) புறமொழியை (யாம்) பொருளாகக் கொள்ளாம் என்க.

ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுவனவும் அவ்வாறு கைக்கொள்வ ரென்பது குறிப்பெச்சம்.

தன்னை யுணர்ந்தாரு நீண்டவருப விகாரத்தாற் பிறக்கும்.
உடைமை புணராமை என்ப நின்றாங்கு விரித்தலை யுக.

தம்மையுணராதா ரென்பது பொதுப்படக் கூறுதலாற் றாமொரு பொருளென் றென்பதே யுணராத உலகாயதரும் தம்மைக் குணப்பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மாயாவாதிகளும் தம்மை முற்றுணர்ந்த உடைப்பொருளென்றுணராத ஏகசமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவாத்துவித சைவரும், தம்மை உடைப்பொருளாகக் கொள்ளேனும். அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங் கோடலானும், உடையானுக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடையானென மயங்கிக் கோடலானும், சிவாத்துவித சைவர் உடையானது சித்தத்திற்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், பிறவாற்றானும், அவரும் தம்மை உணராரே யென்பது.

புறன் புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்குமொழியும் புறங்கூற்று மொழியுமென்பது* இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியாற் கொள்க. புறங்கூற்றுமொழியாவது முற்கூற்றுப்புறச்சமயங்களின் வேறுபாடுணரா சைவர் முதலியோர்முன்னின்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழியென்க.

க-வது. பொதுவதிகாரம்.

பிரமாணவியல்.

முதற் சூத்திரம்.

ஈண்டு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென் றிரண்டாகத்தொகுத்து, பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்றுபாதத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற் கடவுள் சிறப்புவகையா னுண்டென்னும் ஆகமப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதற்கு அநுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

முதனூற்சூத்திரம்.

ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதித்வாஜ் ஜகத: கார்யதர்சநாத்।
அஸ்தி கர்த்தா ஸ ஹ்ருத்வைதத் ஸ்ருஜத்யஸ்ய ப்ரபுர்மத:॥

---

* இரட்டுறமொழிதல் ஒருதொடர்மொழியில் இரண்டுமுதல் பலபொருள் தோன்றச் சொல்லுதல். சூத்திரம் கூ. நன்னூல். பொதுப்பாயிரம். சூ. ௧௩.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றோவெனின். சங்காரகாரணனாயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

இது சூத்திரக்கருத்துரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட * ஐவகைச்சங்காரத்துள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினைமுதலாயுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளது வென்று இவ்வாறு சுட்டிபுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமான வளவையா னுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச் சூத்திரம் என்க.

ஏகாரம் இயைபின்மை நீக்குதற்கும், பிறிதினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாய் நின்ற பிரிநிலை.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரைவகைப்பற்றிச் செய்துகோடற் பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது.

(இ-ள்.) இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க என்க.

எனவே. இங்ஙனம் † இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றாம்; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்ந்துகோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று.

இஃது, ஏனைச்சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தற்பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைத்தன்மையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும்.

(அவன் அவள் அது எனும் அவை - புலவர்.) அவனவளதுவெனுமவை - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப்

---

* ஐவகைச்சங்காரத்துள், முதலது நிவிர்த்திகலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களின் சங்காரம்; இரண்டாவது பிரதிட்டாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; மூன்றாவது வித்தியாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; நான்காவது சாந்திகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; இறுதியது சாந்தியதீதகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம். அவற்றுள் ஈண்டைக் கேற்புடையது இறுதிக்கண்ணதாகலின், ஈண்டுச் சங்காரகாரணனென்றது சுத்தமாயாபுவனங்களைச் சங்கரிக்கும் சங்காரகாரணனாகிய பரமசிவனை. இவை முறையே பிரமாண்டப்பிரளயம், பிராகிருதப்பிரளயம், மத்திமப்பிரளயம், மகாப்பிரளயம், பிரதம மகாப்பிரளயமெனப்பட்டு, பிரமன் - மால் - உருத்திரன் - அனந்தன் - சதாசிவன் என்னுமிவரானடத்தப்படும். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† இருவகைப்படும்பொழிப்புரையென்பது-"பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப் - பிண்டமாகக் கொண்டுரைப் பதுவே." எ-ம், "பாடம் கண்ணழி வுதாரண மென்றிவை யாவும் நிலை யாகுதல் பொழிப்பே." எ-ம் ஓதியவாற்றானறிக. பின்னையதாகிய வார்த்திகப் பொழிப்பாவது. உரைச்செய்யுளானும், பாச்செய்யுளானுஞ், செய்யப்படுமென்னும் வடமொழி மதம்பற்றிக் கருத்துரையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் உரைச்செய்யுளான் உரைத்து, உதாரணம் பாச்செய்யுளான் உரைத்தல். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

பலவாய்ச் சுட்டப் படுவதாகிய [illegible] பொருளாய இருக்கின்ற பிர பஞ்சத்தோற்றம்.—மூவினைமையின் [illegible] நிலை இறுதி பொருளும் முதல் தொழிலுடைமையால்,—தோற்றியதிதியே—ஒருவனுடனே ஒடுங்கப்பட்டதாய உள்பொருளேயாம்.—ஒடுக்கி - அது. தோன்றுங்கால், தானே நின்றதற்கு ஏதுவாய் நின்ற கடவுளின்றாம்.—பக்கத்தனதாம் - சகசமலத்தின்காமை யால், அது நீக்குதற்பொருட்டு மீளத் தோற்றுவதாம்.—அந்தம் ஆதி - இவ்வாறாகலின், சங்கார காரணனாகிய கடவுளே உலகிற்கு முதற் கடவுள்; என்னையோர் அங்ஙனமல்லர் எனக் கூறுவர் அளவைநூலுணர்ந் தோர் எ-று.

[illegible] சுட்டிப்பெயரி னைக்கொள்ளின், உளவெனப் பிரித்தும், பல [illegible] [illegible] ஆக்கச்சொல் வரு வித்தக்கொள்க.

[illegible]

தோற்றியதிதியே [illegible] தொழிலுடையவெனவே [illegible] அதற்குரிய வினைமுதல் [illegible] [illegible] திதியென்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர் கொண்டது. திதிபோருளுந் தோற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றிய திதி யென்றார். திதி யென்றது [illegible] பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

மூவினை யுடைமையான் உள்பொருளாதலும், அவ்வினையுடைமையான் நிமித்தகாரணனை யுடைத்தாதலுந் துணியப்படுமென்பார், மூவினைமையிற் றோற் றிய திதியேயென்றார்.

ஒடுங்கி உளதாம். உளதென்பது பெயர். [illegible] தொக்கு நின்றன. அந்தத்தைச்செய்யுங் கடவுளை அந்தமென்றது உபசாரம்.

காணப்பட்ட உலகாற் காணப்படாத கடவுட்டுண்மை கூறவெண்ணுதலின், தோற்றிய திதியே யெனவும். ஒடுங்கி யுளதா மெனவும். உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி.

இச் சூத்திரத்துள் அவனவளதுவெனு மவைமூ வினைமையின் என்பது ஓரதி கரணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங்கியுளதாம் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள் ளடக்கி நிற்பதோரதிகரணம்; அந்தமாதி * யென்மனார் புலவர் என்பது ஓரதிகர ணம்; ஆக மூக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றற் கொன்றேதுவும் பயனுமாய் ஒருபொருண்மேல் வருதலின், ஒரு சூத்திரத்தாற் கூறி னார். தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன்கண்ணையப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிவும், இயைபுமென்னும் இவற்றது இலக்கணம் அண்டதிகரண மெனப்படும்.

முதலதிகரணம்.

[illegible]

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிர பஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

என்பது மேற்கோள். எ-னின். மூவினையுடைத்தோ அன்றோ வென்னும் ஐயப் பாட்டின்கண் சித்தமாய்க்காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூவினையுடைத்தென்றல்

* என்மனாரென்றது செய்யுள் முடிபாயதோராசிற்று முற்றுச்சொல். மன் எதிர்கால விடைநிலை. அது "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே" என்னுஞ் சூத்திரத்துச் சேனாவரை யுரையானுணர்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

பொருந்தாது என மீமாஞ்சகரும் உலகாயதரும் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[* இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்று அதிகாரணங்களின்வைத்து இம்முதல் அதிகாரணத்துள்,—ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்று உளதாய்ச் சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் - ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப் பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறு வகைத்தாய்ச் சடமாயும் முயற்கோடு முதலியன போலத் திரிபையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டியறியப் பட்டபிரபஞ்சம் இம்மூன்று ஏதுவாலும்,— உற்பத்தி திதி நாசம் உடைத்தென்றது - தோன்றி நின்று அழிதலையுடைத்து என்க.]

ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டி யறியப்படுவதாயு மிருத்தலின் இம்மூன்றேதுவாலும் பிரபஞ்சந்தோன்றி நின்றழியுமென்பது துணியப்படுமென்பார், உளதாயொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினார்.

உளதாய்ச்சுட்டப்பட்ட வெனவிவையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிவையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பனவெல்லாம் பிரமாணமாகாவென உலகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவை பற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியும் நாசமுங்காணப்பட்ட திதியின்பக்கத்தே காணக் கிடத்தலின் உளதாயொருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

௬. பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையி—னோதாரோ
வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து.

என்பது உதாரணம். எ-னின். உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டுங் கிடத்தல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) பேதாய் - காட்சி யளவைகளாலும் அறியப்படாத மடவோனே,—பூதாதி - பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு,—திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும் - திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழாநிற்கும். (அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழியக் கண்டிலமாலெனின்),— ஒன்று ஒன்றின் பெற்றிமையின் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும் - ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தின் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழிவதனைக் கண்டுவைத்தும்,—என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ - என்றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்ஙனமாதலுண்டென்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்ந்து சொல்வார்களோ உன்னைப்போலும் மடமையில்லாதோர் என்க.

---

* இந்தப் பகரவளையினுள்ளே வரும் பதவுரை. துறைசையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள் திராவிடமாபாடியக் கருத்திற்கிணங்க அருளிச்செய்தது.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை. பூதத்துக்கு மேலனவாய தத்துவங்கள் உலகாயதருக்குப் படைப்பாடின்மையின், பூதமுதலாய தத்துவங்களென வுரைத்தல் ஈண்டைக்கேலாமை யறிக.

பூதாதிக்கென நான்கனுருபு விரித்துரைக்க; அது பின்னருஞ்சென்றியையும், ஆகுமென்பது முற்றுவினை.

ஒன்று பெற்றிமை என்றது சாதியை.

ஆகாரம் எதிர்மறை.

ஒன்றொன்றினென்பது *"ஒன்றொன்றப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே" என்றாற்போல அடுக்குமொழி; அது காலவிசேடமாதல் என்று மன்றெனப் பின்வருதலாற் பெற்றாம்.

ஒடுங்கியென்பது சொல்லெச்சம்.

ஒன்றொன்றிற்றோன்றி புனராயிருதலாவது "† பல்லுயிர்க்கெல்லாம் - காரிய மதனிற் காட்சி [illegible]" என்பதனானறிக.

"கண்டில்" [illegible].

[illegible]

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோ னின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கிய சங்காரத்தி னல்லது உற்பத்தி யில்லை என்றது.

என விம்மூன்றுஞ் சொற்பல்காமைப்பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தா ராயினும், பொருளியைபிற்கேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக்கொள்க; அஃதாமாறு காட்டுதும்:—

இனி (உலகுமுள்ளது என்றது.)

எ-து. மே-ள். எ-னின். உலகம் இல்பொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றி யழிதல் இயல்பென்றலே அமைவுடைமையின், அது மூவினை யுடைத்தாயினும் தோற்றுவாரொருவனை யுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங் கடாவையாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். உலகம் - மேற்சாதிக்கப்பட்ட முத்தொழிலுக்குரிய பிரபஞ்சம்.—உள்ளதென்றது — உள்பொருளாம் என்க.]

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்துமுற்பத்தி யின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற் கொண்டது என்க.

(இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.)

எ-து. மே-ள். எ-னின். உள்பொருளெனப்பட்ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற் காரணத்தினின்றுந் தானே தோன்றியழியும் இதற்கொரு நிமித்தகாரணமாய் ஒரு

---

* இந்நூல் கக-வது சூத்திரம், முதலதிகரணம், ஐந்தையுமெனக.
† சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம். செ-௪. ஐயடியுமிது.

கருத்தாவேண்டாம் எனச் சாங்கியர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துத் தோற்றிய வென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

[இ-ள். உலகம் - மேல் உள்பொருளெனச் சாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சம்,— செய்வோனை யுடைத்தென்றது - தொழிற்படுத்து நிமித்த காரணனாகிய முதற்கடவுளையுடைத்து என்க.]

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மண்முதலியவற்றி னுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்குக் குயவன்முதலிய செய்வோரையின்றி வினைதன்முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாகலான் இனி இவ்வுலகஞ் செய்வோனை யுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

(இனி) ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை என்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்டகருத்தாத் திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தாமுதலியோரில் ஒருவனையாதலமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதா மென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றன்றி உளதாகாது என்க.

ஒடுங்கின வென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்கார மென்னும் இடப்பெயரொடு முடிந்தது. சங்காரம் ஆகுபெயர்.

அல்லதில்லை என்று எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறியது, ஏனைக்கடவுளரின் உளதாகாமை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு.

இதனுள் ஒடுங்கின என்பதனுந்போக்த குறிப்பேதுவைப் புலப்படக்காணுமாறு

(ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.)

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனினுற்பத்தியாம் மண்ணினொடுங் குடம்போலும் என்னும் * அவினாபாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகாரணன் மாட்டொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டுநின்றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது என்க.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப்பொருளும் இதன்கட்போந்தவாறும் இவ்வாறன்றி யாக்காற் பொருளியைபுடாமையும் நன்னுணர்வாற்கண்டுகொள்க.

௪. இலயித்த தன்னினில யித்ததாம லத்தா
லிலயித்த வாறுளதா வேண்டும்

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டுவ தில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம் அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையினென்ற வேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆய் - (உள்ளதாயினுஞ்சங்கார காலத்தின்) ஒடுங்கிய தாகலான் (அவ்வொடுங்கிய உலகம்) தானொடுங்குதற்கு

நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளா தாம். (அற்றேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாக வேண்டாம்: வேண்டுமாயின், மூன்றெனுங்காது நிலைபெறவே யமையும்: அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது என்றுக்கெனின்),—மலத்தால் - உள்ள தாகிய உலகம் கருமமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு ஒடுங்கி ஆணவமலம் பரி பாகமாதற்பொருட்டு மீளவுண்டாம். (அற்றேல் மூன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடுங்கி நின்று மீளவுளதா மென்றற்குப் பிரமாணம் என்னையெனின்),— இலயித்தவாறு உளது ஆ வேண்டும் - எவ்வெவ்வாறு நின்றொடுங்கிற்று அவ்வவ்வாறொடுங்கியவாறே உளதாதல் (எல்லாராலும்) விரும்பப்படும் என்க.

ஈண்டு அங்ஙனம் நில்லையாயின் சொற்பொருள்கள் வேறாதல் ஒருதற்கு ஏது வென்னை யென்றும் தருக்கமே அதனையறிவுறுத்த மென்றவாறுமாயிற்று. சற்கா ரிய வாதத்தினியல்பு "ஐ [illegible]" என்னும் சூத்திரத்திலும் காண்க.

இதனானே, இல்லதுமுள்ளதுமல்லாத பொருடோன்றுமென்றும் நுனியவாதி களும், இல்லதுமுள்ளதுமாய பொருடோன்றுமென்னும் அனேகாந்தவாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவாறறிக.

—இலயித்த

தத்திதியி லென்னி னழியா தவையழிவ
தத்திதியு மாதியுமா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இனிச் சற்காரிய வாதத்தின் அங்ஙகாரியங்கள் தத்த முதற்காரணத்தொடுங்குமெனவே கேட்டவின் உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப் பகுதி யாகவேதவனுருவாகலான் உலகம் அவன் மாட்டொடுங்குமென்றலே அமை வுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய நிமித்தகாரணமெனக் கொண்டசங்கார கருத்தாவின்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள்கூறும் கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் வகையும் இலயித்ததன்னில் எனவும் கூறிப் போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலயித்தது அத்திதியில் என்னின் - உலகமொடுங்கியது அந்த மூலப்பகுதிவடிவாய திக்கருத்தாவின்கண் அன்மையாயின்,—அவை அழி யாது - (நீ அங்ஙனங்கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையின் நீயுள்ள ஏகதேசமாத்திரையே ஆண் டொடுங்குவதன்றி) மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் ஆண்டொடுங்காது. (அற்றேல் மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் யாண்டொடுங்குவதெனின்),— அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழிவது - அந்தத்திதிக்கடவுளும் படைப் புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக்கடவுளிடத்தே (அவ்விருவரோடுங்கூட) அழிவதாம் (அத்தொகுதி) என்க.

இவ்வெண்பாவினைச் † "செய்யுட்க [illegible]" என்பதுபோல இரண்டிகரணப்பொருள் படுமாறு இருதொடராக வைத்துரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையறிக.

இலயித்தவென்னும் பெயரெச்சம் தன்னெச்சமும் இடப்பொருட்டுமுடிந்தது.

* அனவம் - வி. † இவ்வெண்பாவினை யாயுமாறெல்லாம் [illegible] தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து உ-ஆ சூத்திரவுரையிற் கண்டுகொள்க.

இலயித்ததென்றது எதுப்பொருண்மையுணரநின்ற பெயர். இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங் கூறவே இலயித்தவவத்தையின் அவ்வக்காரியசத்தி சூக்குமமாய் நிற்பதொன்றுண்டு. அதுவே முதற்காரணமெனப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது.

ஆமென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக்கூறினர்.

அவை தொகுதி; அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரென்பார்க்கு அழியாது அழிவதென்றும் ஒருமைகளோடியையாமையும் உத்தரமாகாமையுமுணர்க.

நிதியும் ஆதியும் ஆகுபெயர். ஆமங்கு பெயரெச்சமுடிபு.

இரணியகருப்ப மதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக் கடவுளையும் உடன் கூறினர்.

நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரணனல்லனாயினும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டு நின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற்பெறப்படும்.

௫. வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரமா
மத்தன்றா னிற்ற லவர்வினையால்—வித்தகமாம்
வேட்டுவனு மப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்கொடுத்துக்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினொடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும் அவன்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனிலுற்பத்தியாம் என்னும் அநிகாபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினை யின்மையின் என்னுமேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டா மூலம் முளைத்தவா தாரகம் ஆம் அத்தன் தான் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம் - (மாயையும் உலகும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய) நிலங் குளிர்ந்தவழி (அதன்கண்) வித்துள்ளதாக (அதனினின்றும்) அங்குரந்தோன்றியவாறுபோல (மேலைவெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனாற் பெறப்பட்ட மாயை) தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் (அச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி) அவரவர் வினைக்கீடாக (அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ்) சதுர்ப்பாடுடைத்தாம்: (அல்லுழி உடைத்தன்று. நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கட்கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றுதலாறு போலும்; ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற இறைவன்சத்தியினொடுங்கித் தோன்றியதேயாம்) என்க.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. வழிநூலாசிரியர் * "உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதே னாண்பால்." எ-ம், "உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடும்." எ-ம் ஓதியதூஉம், உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்

தில் கருத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இஃதறியாதார் இன்னோ ரன்னகூற்றைத் தந்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

உவமவினை பொருளினும் பொருளுடை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

உண்டாகவெனச் சத்காரியத்தை வலியுறுத்துதல். வித்தில்வழி நிலத்தினின் றும் அங்குரந் தோன்றுதலாறுபோல மாயையின்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந் தோன்றுமெனப் பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அசேதனமென்னும் மாயாவாதி களையும், வித்துநிலனும்போலென்றதனுள் மாயை முதல்வனின் வேறுபொருளன் றென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும் மறுத்தவாறாயிற்று.

முதல்வன் பலவேறுவகைப்படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து, அவர்வினையாலென்றார்.

வித்தகம் விசித்திரமென்றுரைப்பினுமமையும்.

அற்றேல், கன்மயத்தானன்றி வினைப்பயத்தைத் தோற்றுவிப்பான் இறைவ னாமெனின்,

வெட்டுவார் தம் அப்புநூற்போல் வெவ்வேறு உருவைத்தான் கொடுத் துக் கூட்டானே - வெட்டுவானுதல விரும்பும் பூவிற்கு வெட்டுவன் விரும் பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல, இறைவனும் (அவரவர்) வெவ்வேறு வினைக்கொடுத்து (அவ்வினைக்குத் தக்க பயன்களையும்) கூட்டுவன் (ஆக லான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கின்று) என்க.

ஆகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கின்றென்பது குறிப்பெச்சம். போல் அசை. குளிர்க்கவழியென்பது குளிர்ச்செனத் திரிந்து நின்றது. நிற்றலினென்னும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் எதிர்மறை.

௩. நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்
றாக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவ—னாக்காதே
கண்ட கனவுணர்விற் கண்ட கனாவுணரக்
கண்டவனி லிற்றின்றாங் கட்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேலுதாரணத்திற் கூறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற் கடவுள் உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலியன தொழில் செய்வா னாயின் விகாரமெய்தி அநித்தனாமென்னுமவர் மதம்பற்றிநிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவன்-முதல்வன்,—காலத்தில் தாக்காது நின்று-(இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறுபட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்கும்) காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக் காதே கண்டு-(பிரபஞ்சத்தைக்) கரணத்தாற்படையாது சங்கற்பமாத்திரத் தானே படைத்து,—நோக்காது நோக்கி நொடித்து-(அவ்வாறே) கருதாது காத்து (அழியா) தழித்தலால்,—அன்றே இன்று ஆம் கட்டு-(இறைவ னுக்குப்) பந்தமின்றாதல்,—உளத்தின்கண் கனவு கண்ட கனவு உணர் வில் உணரக்கண்டவனில் இற்று-(கற்றநூற் சொல்லும் பொருளும்) உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற் றொடக்குண்ணாத வாறு

* கனவுகண்ட புருடனுக்கு அநுபூதியல்லவாய், காணுமிடத்துப் பொய்யல்லவாய், கனவில் மெய்யல்லவாய், அறிவொருபிரயோசனமுமின்றியிருத்தல் போல, பிரபஞ்சங்கரிப்பு பட்டவருமையில் புதிதல்லவாய், பொய்யல்லவாய், மெய்யுமல்லவாய் முதல்வனுக்கும் பிர யோசனமுமின்றியிருத்தலின், கனவு உவமையாகக் கொள்ளப்பட்டது.

போலும் கனவின்கட் கண்டவற்றைப் புறத்து விடயங்களையறிந்து வந்த நனவுணர்வின்கண்ணே விளங்கவறிந்தவன் அப்பொழுது அவற்றிற்றொடக்குண்ணாதவாறுபோலு மித்தன்மைத்து என்க.

எனவே இஃதிங்ஙாகுகவென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்பமாத்திரையாற்செய்வதூஉம், காரணத்தாற்செய்வதூஉமென வினைமுதல் இருவகைப்படுமென்பதூஉம். காரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாற் பொதுமைபற்றி ஒருபுடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும், சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுஞ்செய்திக்குக் கட்டுண்டன் முதலிய குற்றங்கள் பகைப்பொருளாகலானும், அவையாண்டுள வாதற்கேதுவின்றென்பதூஉம் கூறி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஆக்குதல் படைத்தல்; காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். கொடித்தல் அழித்தல்; அது * "கொடித்தான்மலை" என்பதனானுமறிக.

ஆக்காது நோக்காது என்றமையாற் கொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொடித்தலவனென்பது கொடித்தெனத்திரிந்தது.

அன்றே அசை; ஆராதியெனினுமமையும்.

இன்மூன்றும் உவமவுருபுகள்.

உளத்தினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென்றுரைப்பினுமமையும்.

இன்றுங்கட்டு என்பது † "அருங்கேடன்" என்பதுபோலநின்றது.

மூன்றமதிகரணம்.

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். 'ஒடுக்கினசங்காரத்தினல்லதுற்பத்தியில்லை' எனவே சங்காரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர்முதலாயின பலர்கூடிச்செய்யக்காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உண்டெனக்கோடும் என்னும் அநேகேசுரவாதிகண்முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சங்காரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்றது.

சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோர்முதல்வராகாரெனப்பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தின் வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும் அருவுமென்றிருவேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங்காரகருத்தாவின்வழிப் பாதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுதந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்காரகாரணனொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற்கடவுளரல்லரென மேற்கொண்டது என்க.

---

* சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம், திருக்கொடித்தான்மலைப்பதிகம். கொடித்தான்மலை-கைலைமலை.
† திருக்குறள், தீவினையச்சம், செ - ௧௦.

பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதந்திரமின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சுதந்திரமுண் மையுங் கருமுகத்தாற் காட்டுவார் கட்டுணர்வாகியபிரபஞ்சமெனவும், கட்டுணர் வின்றிநின்ற சங்காரனெனவும், சரீரத்தாம் * உடம்பொடுபுணர்த்தோதினார். கட்டு ணர்வுடையதனைக் கட்டுணர் வென்றது உபசாரம். சண்டுப் பிரபஞ்சமென்றதுசேத னப்பிரபஞ்சத்தை; பிரிவிலேயோகாரந்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவேயாகலின்.

தேர்முதலாயின பலராற்செய்யப்படினும் அப்பலரும் ஒருவனேவல்வழி நின்றேசெய்ய வாகலானும், வேதத்துட் காரணவாக்கியங்களிற் கட்டுணர்வின ராகிய நாராயணன் இரணியகருப்பன் இந்திரன் அக்கி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது குயவன்போல் †அகாந்தரகாரணமாதல்பற்றியேயாகலின் அவை யெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்காரகாரணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்கு மாகலானும், செய்தலுஞ் செய்வித்தலும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கு முதற்கடவுள் சங்காரகருத்தாவொருவனேயென்பது கருத்து.

௭ ஒன்றலா வொன்றா யுடனாகி நின்றவா
றென்று மலாவொன்றி னவை நிற்க—நின்றாள்
வீடே முதலதனி லிவை வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசேதனமாயினும் கட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயி னாற்போலக் கட்டுணர்வின்றிநின்ற சங்காரனும் பலவாமெனக் கோடும். ஒன்றே யென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து எதுவை வலி யுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவை - சேதனப்பிரபஞ்சத்தொகுதி,—ஒன்று அலா ஒன் றாய் - (உருவும் அருவுமென்னும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றல் லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளாகவே,—உடனாகி நின்றவாறு - இருட்டிடப் பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே,—ஒன்று அலா ஒன்றில் சாருதல் - அந்தப்பரம் பொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுதலால்,—ஒன்று அலா ஈறே முதல் - அச் சங்காரக்கடவுளொருவனே (உலகிற்கு)முதற்கடவுள். (அற்றேல்,இவ்வாறு முத்தொழிற்படுஞ்சேதனப்பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் கட்டுணர்வின்றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுதலின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கென்னையெனின்); —அதனின் ஈறு அலா ஒன்று - அப்பரம்பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தியமாய சேதனப்பிரபஞ் சம்,—அங்கு - வீடுபேற்றின்கண்ணும்,—பலவாறே தொழும்பு ஆகும் - பல வாற்றானும் (பரம்பொருளுக்கு) அடிமையாம் என்க.

இது ‡ சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

காரியப்பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம் அவிச்சையாற் கட் டுற்றுக் கட்டுணர்விற்றாய் நிற்றலானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாய் ஒருமுதற்கடவுளுண்டென்பது பெற்றாம். பெற்றவே, பிரபஞ்சம் [illegible] காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு கடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளும் சுதந்திரமும் முதலிய § சிறப்பியல்புகளையுடைய

---

* உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. [illegible] சொல்லாப்பிரமாணம் [illegible] குத்திரத்தாற்கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் [illegible] யென்பர்.

† அகாந்தரகாரணம் - இடையிற்பொருந்தகாரணம்.

‡ சொற்பொருட்பின்வருநிலை "முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயின் - பின்வரு மென்னிற் பின்வரு நிலையே," என்றுத் தண்டியலங்காரம். பொருளணியியல். சூ-௪௦. இதனை வட நூலார் ஆவிருத்திதீபகாலங்கார மென்பர். § சிறப்பியல்பு - பெயரும் விபக்ஷத்தன்மையும்.

னென்பதூஉம் பெறப்பட்டது: படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக்கொள்ளின்மிகையென்னுங் குற்றமாம்: அல்லதூஉம், இலக்கணத்தன் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினர்.

ஈறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஈறு ஆகுபெயர்.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாருவன, இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றையின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு*வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம் ஆகாயம் போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத் தனித்துநிற்குமியல்பில்லாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமையின்றிச் சிவாநுபவமொன்றினுக்கேயுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்கத் தூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவசமமாமென்னுங்கருத்திக்குப் பொருளென்னையெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங்கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதி மதங்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக் கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாணமும் உடன்கூறினர். அதனை ஈண்டு வேறோரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினர்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங்கூறும் வழிப் பெறப்படுதலால், ஈண்டு மிகைபடவேறுதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது :—தோற்றக்கேடுகள் தன்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ்சார்பிற்றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கையெனவமையும்; செயற்கையென்றற்கு ஓரேதுவின்மையின். மற்றுஞ்பொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டின்பொருள்கோடல் மிகையாகலின். வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனேயமையும், அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கடவுளென்றற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாணமுண்டாயினும், அதிவிசித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல்கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கடவுளர் உளராதல்வேண்டும் என உலகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுரவாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்க நிகழ்ந்தவழி அவையாவும் மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானும் அறுதலையின் வைத்துணர்த்தியவாறென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக்கொள்க.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]

[illegible]

---

* வியஞ்சகம் - கண்களும் நின்று விளக்குவது.

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய வாணையி
னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின், புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உலகம் ஒடுங்கிவியின்றும் மீளவுளதாமாற்றைவருத்துணர்த்து முகத்தானே அனேகாரண முதலியன இவ்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனுதல் சாதுமாறுபாரன்னைம் என்னும் கடாவையாசங்கித்து அவற்றதன்மைக்குப் பிரமாணமுணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம் என்க

சூத்திரவிலையும் இதனுனே விளக்கும்.

ஒடுக்கியளதாமென்றவழி ஒடுக்கியினின்றும் மீளவுளதாகது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ்வவாய்நிலைபற்றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொருள்.

(மேலைச்சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனுகிய முதல்வன் கலப்பினுல் உடலின் உயிர்போல்) அவ்வுயிர்களேயாய், (பொருட்டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின்) வேறுமாய், (உயிர்க்கு உயிராதற்றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்மபோதம்போல் உடனுமாய் நின்று,) ஆணையென்னும் பரியாயப்பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் (வரும்) இருவினைகளான் (அவை) இறத்தல் பிறத்தல்களைப்புரியும் வண்ணம் (அவ்வாணையிற்) பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அவையே தானே யாயென்பதனை இரட்டுற மொழிதல் கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி † "உலகெலாமாகி வேறாயுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத்தாற்றொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினுர்.

'ஒடுக்கியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முற்கூறினுர்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது ‡ சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பதனேடும் நீக்கமின்றியென்பதனேடும் இயைந்து பொருடந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண்ணும்பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய் நின்றது. இன்னென்பது சாரியையெனக்கொண்டோரிடத்தும் ஏற்குமுருபுகள்விரித்துரைத்ததுமென்க.

அன்றே அசை; அசைநிலையே இவ்வாறு நிற்குமெனினுமமையும். ஆய்ப் புரிய நிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் காரணத்தானன்றிச் சந்நிதி மாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது.

இதனுனே மேல் 'அந்தம்' என்று § உத்தேசமாவெடுத்துக்கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று. இது நடத்தலக்கணமெனப்படும்பொது வியல்பு.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல்.இதனை வடநூலார் ஆகாங்க்ஷையென்பர். † சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௧.

‡ சிங்கநோக்கு-முன்னும் பின்னும் உள்ளவற்றை நோக்கும் அரிமாபோல முன்னும் பின்னுஞ் சென்றியைந்து பொருடரல்.

§ உத்தேசம் - பெயர்மாத்திரையேயுரைத்தல், உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்ஷை என்னு மூன்றனுள் இதுவொன்று.

௧௨

ஆணவமிருவினையெனவே, தனது சொரூபத்தி றன்னைகாரணம், இருவினையும் அதனைவழித்தாய றன்னைக்காரணம், இருவினையெனவே அதற்குப பற்றுக் கோடின்றென்பதூஉம் பெறுருமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம் இருவினையிற போக்குவரவுபுரியவெனவே ஒழிவின்மையினாற் இருவினைகட் கேற்பப் பலவேறுவகைப்பட்டு விரியுமென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க.

இதனுள் அவையேதானேயாய எனபதோரதிகாரணம், ஆணவமிருவினையின எனபதோரதிகாரணம், போக்குவரவுபுரிய எனபதோரதிகாரணம், ஆணவமிக்கமின்றி நிற்குமன்றே எனபதோரதிகாரணம் ஆக நான்குடைத்து இச்சூத்திரமெனக்கொள்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வனொருவனேயாய் நிற்கும் என்றது

எ-து மேல் எ-னின் மேன் முதற்கடவுளல்லவென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சமும் முதல்வனும் பொன்னும் பணியும்போல அபேதமோ? இருளும் வெளியும்போற பேதமோ? சொல்லும்பொருளும்போற பேதாபேதமோ? என்னு மையப்பாட்டினைக் அம்மூன்றனுள் ஒரோவொன்றேபற்றி அவ்வம்மதத்தா ருரைக் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோள் கூறுகின்றது

[இ-ள் ஈண்டு - இவ்வதிகரணத்துள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள், —முதல்வன் - கடவுள், —இவ்வான்மாக்கள் பலவுமாய - கலப்பி னால் இவ்வுயிர்களேயாய், —தானேயாய - பொருட்டன்மையால் அவற்றின் வேறாய், —இவ்வான்மாக்கள் பலவும் தானேயாய - உடனாய் நிற்றலின் இவ்வுயிர்கள் பலவுந்தானேயாய், —நிற்குமென்றது - நிற்பன் எனக]

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொள்க

இச்சூத்திரத்துள் [illegible] காணுங்கால ஆகமபோதம் கண்ணொளிபெனத் [illegible] வேறின்றி உடனாய் நின்று காணுமாறுபோல, முதல்வன் புணர்ப்பைகருவ [illegible] உயிர்களோடு உடனாய் நின்று செயவனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது

* அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமென்னில் ஏகமென்று சுட்டுவ [illegible] அத்துவிதமென்ற சொல்லே அநியாபதியை யுணர்த்து [illegible].

சூ. கஉ. எ-னின். [illegible] அன்னது [illegible] நிற்பனென்றற்கு [illegible] மேற்கோள் சாதிக்கின்றது

(இ-ள்.) (அத்துவிதமென்ற சொல்லின் நகரம் † இன்மை அன்மை மறு [illegible] நிற்குமன்றே, அவற்றுள் இன்மைப்பொருள் பற்றி, [illegible] ஒருபொருளென்றல

---

* [illegible], ௪-ம் விதமைஅத்துவிதம் பாவியபம், ௧-வது அத்தியாயம், [illegible] "நிரீச்வொடிந்தூ" என்னுஞ் சூத்திரவிதியா னாரம் [illegible].

† [illegible] பொருளுக்கு [illegible] பொருளுக்கு [illegible] அப்பால் [illegible] ௨-வது அத்தியாயம், ௨-வது பாதம் [illegible] என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் [illegible]

பொருந்தமுடைத்தென்னை,—தான் தனதென்னுங் கருதலோ டமையான் அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படு தலும், (* எனதுடம்பென்புழி வந்த ஆறாம் வேற்றுமைப்பொருண்மைத்தி ரைபு புணர்த்தப் பொதுமையின் பேதநீர் [illegible] மேல் வந்த ஆறாம்போல இன்மை மறுத்தலை பொருள்களைப்புணர்த்துதல் வழக் கினதன்மையின்) அத்துவிதமென்னுமொழிதானே (பிறிதொன்று வேண்டாது) வேற்றுமைபுணர்த்திற்குமாதலானும், [illegible] கள்பலவும் முதல்வனொருவனையே சுட்டி நிற்குமென மேற்கொண்டது என்க.

ஆதலானென்பதற்கு ஆயிடத்தென்பது அச்சாரியார்க்குப்போலும்; அதற்கு [illegible] செய்யுள் கிளவி [illegible] ஆயிடத்து [illegible] இனி "[illegible]" என [illegible] ஆயிடையென்பது ஆயிடத் திரிந்துநின்றதெனினுமமையும்.

எனுமமைவு விரித்துரைக்க.

பேதின்றி உடலுயிர்போலப் பெறப்பட்டு பொருண்மையாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பினால் அபேதமென்பதூஉம் தானே போதருமென்பது கருத்து.

உ. கடம்பு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டேனை
யிடமொரு பேருடைத்து வென்னென்று—கொடி
பல்லுமா மீனா [illegible] மாட்டா
தல்லுமாயனைத்துமா மன்று.

எ-து - ம. எ-னின் ஒருபொருள் மூன்று [illegible] புடைத்தாற்போல [illegible] [illegible] ‡ ஆமைபோல [illegible] தான் [illegible]

(இ-ள்) உள்ளமாம் உடம்பு உறுப்பும் கரணமுங்கொண்டே - உயிர் (காமப் முதலியவற்றால்) பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையும் கைக்கொண்டு நின்று,—இடமொரு பேர் அழைக்க என என்றுவரு - சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற்கிட்ட பெயரால் பிற ரழைத்தவழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காண்டுமன்றே, (இருவர் கைக்கோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்கப்பட்டோனன்றி ஏனை யவனெனப்படல் உடைத்தன்மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரால் அழைத்தவழி உயிர் என்னென்றலுங் காரணம் பிறிதொன்றாற் பெறப் படாமையின் ஆதலால் [illegible] அவ்வுயிர் உடம்பென்ற [illegible] னை வேற்றுமையின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெறப்படும்) அதுபோல,— ஓடு - (முதல்வன் உயிர்களின் அபேதமாய்) ஓடு நிற்பானும்,—அங்கு அவன் உளம் ஆமெனின் உளம் அவனுமாகாது [illegible] ஆம் [illegible] ஆம் - (அவ்வாறொட்டியவழியும் உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாமொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்டாது, அவ்வாறுநின்றும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறாய் நிற்கும் [illegible]) அது போல (முதல்வன் முதல்வனே, உயிர் உயிரே,) முதல்வன் உயிராய் ஒழியினும் உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது (அவ்வாறொழியினும்) முதல்வன் உயிராயும் அதனின் வேறாய் நிற்பன் (உயிர் அங்ஙனமில்லாது) என்க.

---

* எனதுடம்பென்புழிவந்த ஆறாம் [illegible] † [illegible]

‡ ஆமைபோல - [illegible]

அவனுணமா இல்லா னுளமவனு மாட்டா தவனுளமா யல்லனுமாமங்கு என்றது ஒன்றாயும் நன்றன்மைக்கு அதுபவங்காட்டியவாறு.

உறுப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது ஏன்னென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்பது பெயர்; வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற் சிறப்பின்மை விரித்துரைக்க.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அங்கு அதுபோல.

க. ஒன்றென்ற தொன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவா
மொன்றென்ற நீபாசத் தோடுளைகா—ணொன்றின்றா
லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதத்துள் அத்துவிதமென்றதூஉமன்றி ஏகமெனவு மோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங் கூறு முகத்தால் * தாதாேயாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண்-வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது.—ஒன்றேபதி-(அதற்குத்தாத்பரியம்)பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லையென்பதாம்,—ஒன்று என்ற நீ பசு ஆம் † காண்-இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறிவாயாக. (பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ்சேதனமாக என்னைப்பசுவென்றதென்னையெனின்),—பாசத்தோடு உளை - நீ ‡ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. (அற்றேல், இவ்வாறு வேற்றுமைகூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒருபொருளு மில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின்),—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்று ஆம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்றால் என்னும் - § அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையா மென்னும் இம்முறை பற்றி (வேதம் பிரமப்பொருள் இல்லையாயின்) ஒருபொருளுமில்லையென்றோதும் அத்துணை என்க.

ஒன்றின்றா லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே லிக்கிரமத்தென்னும் என்றது வேறின்றியும் வேறன்மைக்கு அதுபவங்காட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தானென உருபு விரித்துரைக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பன்பின் மேனின்றது. காணென்பதனை மேலேகூட்டுக. ஆம் அசை.

உ. பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணலு
மத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னா
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோரிடங்களின் ஓதுதலின், அத்துவிதம் இருபொருட்கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய்முடி

* தாதாேயாதல் - பொருட்டன்மையால் கண்ணின் அருக்கன்போல் பேதமாதல்.
† காண் பசு வென்பதனோடு கூட்டுக. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.
‡ மலத்தோடு - "ஊரிபோலுருவின்று" என்புழிப்போல.
§ "மெய்யி னியக்கம் அகரமொடு சிவணும்" என்னும் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் மொழிமரபு கஉ - வது சூத்திரத்தில் ஒட்டிக்கொள்க.

யும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்குமுகத்தானே * அமைவே தானே யாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் என்னும் சுவை யும்போல் என்ற ஆம் அன்னைத் தான் அத்துவிதம் ஆதல் - பண்ணும் (அதனின் வேறன்று, பெண்ணப்படும்) இசையும்போலவும், பழமும் (அதனின் வேறன்று) பெண்ணப்படுஞ் சுவையும்போலவும் பரந்துறும் வியாபகமாய முதல்வன் இருவருள் (உயிர்களின்) வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான்,— அருமறைகள் ஒன்று என்றது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு அறையும் - வேதங்கள் ஏகமென்றது (பிரமம்) அத்துவிதம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும் என்க.

ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அந்த ஏகமென்பதனை மூன்றுமாதில்லை யென்பதாம்.

பண்ணை யென்னும் ஐகாரம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. பண் பாலைப்பண் முத லாயின.

என்றுமாமன்னனுறென விசேடித்தது. குண குணிகள் போல உடனுமும். அவ் வாறடனாகாமைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு. வியாப்பிய வியாபகமாதலொப்புமை மாத்திரையேபற்றிக் குணகுணிகளை உவமை கூறினுரென்பது.

கக. அரக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கற்போ
லுருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று— பிரிப்பின்றித்
தானே யுலகாந் தமியே னுளம்புகுதல்
யானே யுலகென்ப னின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இங்ஙனம் வெவ்வேறுமையெடுத்துக்காட்டின் அபே தாத்வாதமாமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அபேதாகாமை உவமை முகத்தான் விளக்கி மூன்றனையும் ஒருங்கே வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) உருக்கி அரக்கொடுசேர்த்தி அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம் - அரக்கையுருக்கி அதனோடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ்வரக்கினோடொன்றாய் ஒருங் கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, (முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று) நீக்கமின்றி (உடனாகலால்.) தானேயாம், உலகேயாம், (தானே உல கேயாம். அற்றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுலகெல்லா மாயினேன் எனக் கூறுதலானும், சர்வஞானோத்தரத்தில் யானேயெல்லா மாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்கண்மேல் வைத் தோதுதலானும், உயிர்களும் இவ்விலக்கணத்தனவாயவாய் செல்லும்போது மெனின்),—தமியேன் உளம் †புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று - (அம் முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கித்) தனியாய் நின்ற என்னைத்துள்(சோகம் பாவனையாற்)புகுந்து (வேற்றுமையின்றித்தோன்றலான்)யானேயுலகெல்லா மென்பேனாயினேன் இம்முத்திகாலத்து. (ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்று) என்க.

---

* அமைவே தானேயாதல் - உயிர்க்கு உயிராதற்றன்மையால் என்னெனின் ஆன்ம போதம்போலப் பேதாபேதமாதல்.

† புகுதல் - புதிதாகப்புகுதலன்று; அனாதியிலே வியாபித்து நின்றமுறைமை முன்புதோன்ற முன்னுநின்றிருந்தவை நீக்கவிட்டதே காண்டலால் பின்பிரவேசித்ததுபோலவதில்.

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதைநூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினேனென்றதூஉம், முதல்வனது விச்சுவருபத்தைத் தான் காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென்றதூஉம், அதனை உறுதியாகக்கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறிய கருத்துநோக்கிச் சாங்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன்றிருமுடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உபமன்யு முனிபாற் சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையுமுணர்ந்தோனாகலிற் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாதலறிக.

கலப்பாய்நிற்றலான் உலகேயாமென்பார் உடங்கியைந்து எனவும், பொருட்டன்மையால் வேறாநிற்றலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங்கூறினார்.

ஈண்டும் * இரட்டுறமொழிந்துகொண்டுரைக்க.

இன்றியென்னுஞ் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு "மழைபெய்து குளநிறைந்தது" என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ்சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம்மூவகையியல்புந் தன்கட்டோன்ற நிற்கும் அத்துவிதத்தன்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்தியவாறு. புடைநூலாசிரியரும் இவ்வதிகரணப்பொருளேபற்றி † "புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்—தெரிக்கலுற்றும்." என வகுத்தோதினர்.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என்றது

எ-து. மே-ள். எ-ன். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்துநின்று புலனுதலுஞ்செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக்காரணமுதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியுமாகலின், அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிஹமவாதிகள் கூறக் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தில் இரண்டாங்கூற்றைச் சண்ணமிந்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்களுக்கு - முதல்வன் இவ்வாறு மூவகையுமாய் ஒற்றுமையுடைய உயிர்களுக்கு,—இருவினை - முற்பிறவிகளின் ஈட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த புண்ணியபாவங்கள்,—முதல்வன் ஆணையின் - இறைவனுடைய சிற்சத்தியால்,—வருமென்றது வரும் என்க.]

ஈண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளிலீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணியபாவங்களையென்க; எனவே, மாயையினுண்மையும்பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லையென்பார் முதல்வனாணையின்வரும் என்றார்.

ஒரு நகரியைக் காப்பான் ‡ பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவனதாணையாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஆணைவேயமையும், இருவினையெற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

---

* "காவேயவகையம்" என்பதின. † சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். செ-ள். ‡ பாடிகாவல்-ஊர்காவல்

(இ-ள்) ஒரு பட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற் றொழிலைக் (கள்வர்களை நிக்ரகிக்கும் அதிகாரம் உள்ள ஒருவன்மாட்டு) வைத்தாற்போல (எல்லாவறிவு முதன்மை யநுக்கிரகங்களுடைய அம்முதல்வன் புணர்ப்பவத்தைச்செய்வ தாகிய) தனதாணையை அவ்விருவினைகண்மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறைமையாகலான், இனியில்லார்யாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனுணையின் வரும் என மேற்கொண்டது என்க.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வன வாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமையாயிற்று.

பாடிகாவலாவது களைகளுவாறொருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய்விப்ப தொரு தண்டத்தொழில்விசேடம். அது *"கோடி காவனைக் கூறாத நாளெலாம்—பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியுமே" என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

கஉ. உள்ளதே தோற்ற வுயிரினைய மவ்வுடலின்
உள்ளதா முன்செய்வினை யுள்ளடைவே—வள்ளலவன்
செய்பவர் செய்திப் பயன்விளைக்குஞ் செய்யேபோற்
செய்வன் செயலணையா சென்று.

எ-து. உ-ம். எ னின். வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப் பயனும் வருமென்றற்கும் மேல் வினையேதுமாற்றிற்கும் அது முதல்வனை யின்றியமையா மைக்கும் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத் ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளதே தோற்ற-(இல்லது தோன்றுதென்பது மேற்கூறிப் போந்தமையான்) முன் உள்ளதாய புண்ணியபாவமென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சிதவினையே (தன் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களையும் அவை நுகர்தற் குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந்) தோற்றுவிப்ப,—உயிர் அவ்வுடலின் அணையும்-(அவ்வின்பத்துன்ப நுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையின்) சித்தா கிய உயிரே அவ்வுடம்பிற்பொருந்தி அவற்றைய நுபவிக்கும்.(முன்வினையை ஈண்டநுபவித் தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டாமாறியாங்ஙனமெ னின்),—முன் செய் வினை உள் அடைவே உள்ளதாம் - முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். (அற் றேல், அவ்வினையே பயனாக வருமெனவமையும், முதல்வன் எற்றுக்கெ னின்),—செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்குஞ் செய்யேபோல் - உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அத்தொழி லேனே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல,—வள்ளலவன் செய்வன் - (உணவும் வித்துமாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை) வள்ளலாகிய முதல் வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்,—செயல் சென்று அணையா - (அவனா லன்றி) வினை (தானேஉயிர்கட்குப் பயனாய்)வந்துபொருந்தமாட்டாதுவாகலின்.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது †"வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவா" னாகும் அருளுடைமை நோக்கி.

உள்ளடைவு உள்ளுதற்கேதுவாகிய அடைவென விரியும். ஏகாரம் ஏனைத் தன் பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்; அதற்கேதுவாகிய முறைமை

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், திருக்கோடிகாத் திருக்குறுந்தொகை, செ-அ. காடிகாவல்.
† ஷெ. தேவாரம், திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம், செ-க. ஆண்டு ஈடாகியவு.

யாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின்க ணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறினார்; ஈண்டு வினை முதல்வனை யின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவுதொழிலையுவமை கூறினாரெனக் கொள்க.

கங. அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ — லவ்வினையைப்
போராம லூட்டும் பிரானி னுகராரே
லார்தா மறிந்தணைப்பா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இருவினை சடமாகலிற் சென்றணையமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும் வள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) காந்த பசாசம்போல் - (ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்த வழி) இரும்பினை (வலித்துக்கொள்ளுங்) காந்தம்போல,— அவ்வினையைப் போராமல் ஊட்டும் பிரானின் - அவ்வினைப்பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனால்,— அவ்வினைஞர் தாம் - அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்கடாம்,— அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அங்கு அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார் - அவற்றைச் செய்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பின்கட்பொருந்தி (அவற்றதுபயனை அநுபவிப்பர்) அவ்வாறு நுகரியாராயின், வேறேவர் தாம் அவற்றையறிந்து கூட்டுவார்,— ஆங்கு - (அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும்) அப்பெத்த காலத்து என்க.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை நாசகமாயத்தன்றுணிற்றல் எனப்போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தணைப்பனெனப் பாரிசேடவளவை கூறுவார், பிரானினுகராரே லார்தா மறிந்தணைப்பரென்றார். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

கச. நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே — வல்லி
மலகன்ம மன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வா
ளலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வினை ஆதியோ? அநாதியோ? ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது *சற்காரியவாதத்துக்கேலாது, அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவேண்டுவதில்லையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் சொல்லின் புதிது அன்று தொன்மையே - நெல்லின்கணுமியும் செம்பின்கட் களிம்பும் எக்காலத்துளவாயினவென்று ஆராய்ந்து சொல்லுங்கால் அந்நெல்லுஞ்

* சற்காரியவாதம் - காரியமழிந்தழியும் காரணத்தின்கட் காரியவடிவம் சூக்குமமாய் அழிவுபடாது நிற்றலைமேற்கொள்ளுவதாம்.

செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே வந்தனவல்ல ; அது போல—வல்லி மலங்களாய் அநாதி உளவாய் - மாயை மலம் கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியேயுள்ளனவாய்,—கமலத்து அலர் சோகம் போன் வாள் செய் வன்மையால் ஆம்—(மூன்றேயுள்ளனவாய) தாமரைப்பூ அலர்தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றினாற் செய்யப்படுமாறுபோல (அவை தத்தம் காரியங்களைச் செய்தல்) முதல்வனாலேயாம் என்க.

இஃதெடுத்துக்காட்டு * உவமை.

புதிதன்றென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.

தொன்மையினுள்ளவற்றைத் தொன்மை என்றுபசரித்தார்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியாகலின், வல்லியென்றார்.

வினைக்குத் தொன்மைகூறுவார் இனம்பற்றி மாயைமலங்களுக்குந் தொன்மை கூறினார்.

† மூலமலத்தின்காரியம் மோகம் மதமுதலாயின. இருவினையின் காரியம் இன்பதுன்ப முதலாயின. மாயையின் காரியம் தநு கரண முதலாயின. இவ்விலாவா மெனவே திரோதான சத்தியது உண்மையும்பெற்றாம். அது பாகம் வருவித்தற் பொருட்டு மலத்தின்வழி நின்று மோகமுதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாகிய சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல்பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மல கன்ம மாயை திரோதானம் மாயாகாரியமென்னும் ஐவகைப்பாசமுங் கண்டு கொள்க.

இவற்றுள் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யென் றிருவகைப்படும். இவ் விரண்டனுட் சுத்தமாயையின் காரியமே அசுத்தமாயையென்பாரும், சுத்தமாயை போல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயாமென்பாரும், ஒன்றுதானே சுத்தமாயை அசுத்தமாயையென் றிருவகைப்படுமென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல்வனுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதென்றொழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்சகலைகளும் நால்வகைவாக்குகளும் தத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொன்றுந்தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்தகாலமுதல் அசுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொருதத்துவங்களுந் தோன்றும். இத்தத் தத்துவங்களெல்லாம் ‡ பொதுவுஞ்சிறப்பும் பொதுச் சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கட்டோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் § "சாசோற்பத்தி பண்ணிவருமாதலா லநாதி" என்பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் $ பிரவாகாநாதி யென்பாரும், ‖ "கெ னகேக விருள் கரும மாயை யிரண் - டாகவிவை யாறு மியல்." எ-ம், "ஆணவ முதலின் றுயிரொத் தருமமும்"

---

* இதனை மறுபொருளுவமை என்பர் தமிழ்நூலார்; பொருளதிகாரம், [illegible].

† மூலமலத்தின்காரியம்—மோகம் - மதம் - இராகம் - [illegible] - [illegible] - [illegible] - வைசித்திரம் என எழுவகைப்படும். இவை முறையே மயக்கத்திற்கேதுவாதலும், [illegible] கேதுவாதலும், ஆசைப்படுதற்கேதுவாதலும், [illegible] கேதுவாதலும், [illegible] கேதுவாதலும், களிப்பிற்கேதுவாதலுமாம். இவை [illegible].

‡ புருடனாதிய தத்துவங்கள் எல்லோருக்கும் பயன்படுதலின்பொது. [illegible] யாகிய தத்துவங்கள் தனக்குப் போகந்தருதலின் சிறப்பு. [illegible] தத்துவங்கள் [illegible] போகந்தருதலின் [illegible] பொதுச் சிறப்பு. [illegible].

§ [illegible], பொது, செ - [illegible]. $ [illegible] [illegible]. ‖ [illegible], செ - [illegible].

எ-ம், ஒப்பவோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கும் முதற்காரணமாயமூலகன்மமொன்று அனாதிசித்தமாயுண்டென்பாருமென்றுஇருதிறத்தாராசிரியரென்க. இவ்வினையீட்டப்படுங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்றுமீட்டப்பட்டு, துலகன்மமாய் ஆகாமியமெனப் பெயர்பெற்று, பின்னர்ப் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்மமாய்ப் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற்கிடந்து, சாதி ஆயுள்போகமென்னும் மூன்றற்குமேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம்போக்கியம் என்று மூவகைத்தாய், அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணியபாவமென்னும் பரியாயப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன்படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்று முத்திறத்தாம் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதிபௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடுகூடிய சேதனம்வாயிலாகவருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒருவாயிலானன்றித் தெய்வத்தானே காரணமாக வருவது. இன்னும் இவ்வினைகள்* உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய், முறையே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்குமென்றறிக.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முனதாயின்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறியதமையும். அஃதுண்டோ? இல்லையோ? என்னுமையப்பாட்டின்கட் குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயம் ஆகாயத்தோடொன்றுமொருபோல உடம்பு நீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடொன்றுமென்னுங் கருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப் பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடறுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - இருவினைப்பயன்களை நுகர்தற்குரியவுயிர்கள்—மாறிப்பிறந்துவருமென்றது - இறந்து மீளப்பிறந்து இவ்வாறே வரும் என்க.]

வருதல் தொன்றுதொட்டவாறுதல்.

மாறுதல் ஈண்டிறத்தலென்பது 'போக்குவரவுபுரிய' என்னு மூலத்தானும், ஏதுவுதாரணங்களோடு உடாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சு வேறுபடுதலென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாதுமியையாமை யுணர்க.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மையான்.

எ-து. ஏ-து. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியும் நாசமும் (தொடர்ச்சியாயுள்ள) பொருட்கன்றி எனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்களை மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது என்க.

தோற்றமும் ஈறுமென்னு மும்மைகளை எதிரது தழீஇயனவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாமென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

---

* உலகவினை - கூபம் தண்ணீர்ப்பந்தர் முதலிய அமைத்தல். வைதிகவினை - வேள்வியாதி செய்தல். அத்தியான்மிகவினை - சிவபூசையாதிசெய்தல். அதிமார்க்கவினை - யோகஞ்செய்தல். மாந்திரவினை - மந்திரோச்சாரம் ஞானநூல் முதலியசெய்தல். இது சிராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

இனி நீங்காதன்றிக் கூடாமையுடைமையைப்பற்றி இருவினையான் வரும் புனருற்பவம் உயிரின் பொருட்டன்றிச் சிவனுக்கேயாமெனச் சொற்றவிடத்துக் கூறுங் கடாவையாசங்கித்தும் முன்பகுதிப்பிரேரகனென்றும் புத்திதத்துவத்துக்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும் மேற்கோடலுதலிற்று இக்கூறிகாரணமெனக்கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அருகிவமை புன்னதற்கேயன்றி வினையுயிர்க்கு உளதாதலின்மையான் இவ்வாண்டாக்கலை மாறிப் பிறக்குமுருமேல்மேற்கொண்ட தென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்கு உரிமையெனப்படு அதிகரண்டிலையாகவந்தது.

உளதாதலென்னும் ஒருமை தோற்றவிறுகளோடு தனித்தனி சென்றியையும்.
ஆன்மாக்களேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

இனி மாயாவாதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்ட தென்பாருமுளர். அதுது விதமென்ற சொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறவித்தமையின் சண்டகர்மதம்பற்றிக் கடா நிகழ்தற்கோரிலையின்மையுணர்க.

கரு. கண்ட கனாவைக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து
விண்படர்ந்தத் துரியமிசையிறைப்— கண்செவிகெட்
டுள்ளதே தோற்ற வுளமணுவாய்ச் சென்றுமனந்
தன்ன விழுங்கருவிற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். புனருற்பவமாங்காற்படும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்துரீ விண்படர்ந்து கண்ட கனவைக் கனவுணர்வில் தான் மறந்து மனம் தன்ன வினையினும் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக்கொண்டு கூட்டுக.

(இ-ள்.) கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற - கண் செவி முதலிய உறுப்புகளையுடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் (தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக்காலந் தொடங்கிச் † சங்கார காலமளவும்) நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் (‡பூதசாரவுடம்பு முதலியனவாய்க்) காரியப்பட- உளம் அத்துரிவிண்படர்ந்து-உயிரானது அப்பூதசாரமுதலிய உடம்பின்கட்(பொருந்தித்) துறக்கநிரயங்களிற் சென்றனுபவித்து, (பின்னர்),—கண்ட கனவைக் கனவு உணர்வின், தான் மறந்து - கனவின்கட்கண்டவற்றைக் கனவுக்காணுங் காலத்து (மறந்து) அறிவு வேறுபட்டாற்போல, (முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்துரீ விண் படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை) மறந்து (அறிவு வேறுபட்டு),—மனந் தன்ன வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழும் தான் - (முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டும் § கதி நிமித்தம் பற்றி வுயிர் அவாவுமாறு) மனஞ்செலுத்துதலா (அக்கதிக்கட்சேறற்கேதுவாய் எஞ்சி நின்ற) புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக்குமதேகமாத்திரையாய்ச் சென்று (அம்மனந்தன்னிய கதிக்கு அமைந்த) அக்கருவின்கட்படும் என்க.

இன் உவமவுருபு. தான் அசை. மறத்தற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

விண்படர்ந்தென்னும் || உபலக்கணத்தால் நிரயம்படர்ந்தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தென்னக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

---

* மூலப்பகுதி - பிரகிருதி. † சங்காரம் - சர்வசங்காரப்பேரழிவு.
‡ பூதசாரவுடம்பு-3 தன்மாத்திரைகளின் உள்ளமையாயவுடம்பு. § கதிநான்கு - தேவகதி, மக்கட்கதி, விலங்கின்கதி, நரகர்கதி. || "ஒருமொழிபொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்பர் ஆசிரியர்.

அந்நாடென்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொருந்தி யென்பது சொல்லெச்சம் * வினை ஆகுபெயர்.

உடம்பு நீங்கிப்போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ் செவியுமாகலின், அச்சிறப்புநோக்கிக் கண் செவி கெட்டென் றுபசரித்தார். கெட்டவழி யென்பது கெட்டெனத் திரிந்துநின்றது.

ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்குமவுடம்பின் காரியமாமாறென்னையென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள்ளதே தோற்றமென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன்மாத்திரைமயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற் றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும்பூதமயமெனப்பட்டதன்றிப் பிறிதில்லையென்பது† "பூதனுசரீரம் போனும் புரியட்ட ரூபந்தானே - யாதனு சரீரமாகி" எ - ம், ‡ "சூக்குமவடிவதென்னிற் றூலகா ரணமதாகும்." எ-ம், § "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்" எ-ம், ¶ "மாறியில் வுருவமெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற்-கூறிய சூக்கு மத்தாம்" எ - ம், \$ "விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும்." எ-ம். ‖ "மனுதிதருமுடல்." எ - ம் வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் ÷ 'காலமுற்று - நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர மெழுந்து" மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதுநிற்பத் தூலவுடம்பு = "வெருகு குறியாமாரம் வீரசங் கிலியுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அச்சவேறுபட்டு ∴ "மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்." என்பதுஉம் வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானறிக.

அது சூக்குமவுடம்பு.
தன்ன தன்னுதலானென்க.
அக்கருவிவெனச் சுட்டுவருவிக்க.
நுதல் அமை.

உள்ளதே தோற்றமென்றதனால் உடற்றிரிவும், விண்படர்ந்தென்றதனால் இடத்திரிவும், கண்ட கனவைக் கனவுணர்விற் றுன்மறந்தென்றதனால் அறிவுத் திரிவும் பெறப்பட்டன.

உள்ளதே தோற்றமென்றதனால் புதிதுபுதிதாய்த்தோன்றுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அந்நாடு விண்படர்ந்தெனவும், அணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழுமெனவுங் கூறியதனால் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின்மையும், [illegible] நுகர்ந்த சீவன்களின் அநுபவித்தொழிந்தமைபற்றிப் புனருற்பவவாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், √ மனத்தளவென்றதனால் × [illegible] கூறுமாறாயவாறு.

---

* வினை - புண்ணியபாவம் கேடத்திற்காரணமமின்.
† வெருணவித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-கஉ. ‡ டி. மூன்றாஞ்சூத்திரம். செ-[illegible]
§ டி. இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௫௦. ¶ டி. சூத்திரம். செ-௪௭. \$ டி. சூத்திரம். செ-௪[illegible]
‖ வெருணவித்தியார் பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். செ-௬. அநாதி-
÷ டி. இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௪௬. சூக்கு-
= டி. சூத்திரம். செ-௪௭. மாறியில்வுரும. ∴ டி. சூத்திரம். செ-௪௬. விதிப்படி.
√ மனம் உயிரை அனாதிமாறுசெய்தல் வினைக்கீடாகவென்பது வியாத்தியாகலான் மனத்தளவென வெளிப்படவே வினைபெச்சமுள்ளமை பெறப்பட்டதாம் என்பது இதற்குப் பொருளாகக் கொள்க. × அந்நாடு - வினை.

வேதத்துட் கூறப்படும் பஞ்சாக்கினிவித்தையின் இயல்புணர்த்துவார் கண்செவி கெட்டவழி வின் படர்ந்து மரத்தனுமாய்ச் சென்று கருவில் வீழுமென்னுர்.* பஞ்சாக்கினிவித்தையினியல்பு நிலைகண்டபாடியத்துட் காண்க.

மரத்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். துறக்க நிரயங்களிற் படர்ந்து அதுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை புராணங்களுட் காண்க.

௧௩. அரவுதன் றோலுரிவு மக்கரையும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்ட மென்ப
நடாத்துன்னல் போமாற் றது.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படும் குடாகாய வாகாயவுவமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியுறுத்ததுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கரையும் பரகாயம் போய்வரும் அப் பண்பும் பரவில் வேறு - (தன் செவி கெட்டவழி உள்ளதே தோற்ற அத்துணை வின் படர்தற்குப்) பாம்பு தோலுரித்துப் புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேறலும், புழுடன் கூடுடம்பினீங்கிக் கூடுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற் சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவமைகள் மிக்குவழங்குதற்கண் இவற்றிற்கு மாறுக,—குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது - குடவாகாயம் (குடமுடைந்தவழி) ஆகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது.— உன்னல் போம் ஆறு அது - சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான் என்க.

எனவே, உடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகை யுவமைகளும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முள் முரணுதலாது, அரவுதன்றோலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்குமெனக் கோடல் பொருத்தமுடைமையின் அங்ஙேறுபாடுணராது குடாகாயவுவமையுந் தூலவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போதுமென மயங்கல் வேண்டா மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மேலைவெண்பாவில் 'கண்ட கனவைக் கனவுணர்விற்றான் மறந்து' என்றது அறிவு வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக்கரையென்றது அதனையே உடல் வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவுந் தெரிந்து கொள்க.

பாவு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்-இல்லுருபுதொழிலிகழ்ச்சிக்கண்வந்த வழுவமைதி.
பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனுமாறு மிக்குநிகழ்தல்.
ஈண்டு உன்னமென்றது சூக்குமவுடம்பை.

போமாற்றிற்றென்னும் ஈன்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கது; † "நுணுக்கமிந்நான் முற்றன்" என்புழிப்போல.

---

* பஞ்சாக்கினி வித்தையாவது—துறக்கம் - மேகமண்டலம் - நிலம் - நிலவுலகு - நாய இவ்வைந்து இடமும் அக்கினியாகவும், அவ்வைந்திடங்களின் ஏய்தல் அன்னம் முதலியவும் வைத்துத் தியானித்தல், இது நிரவிடமாயடியத்திற் கண்டது.

† திருக்குறள், சிற்றம்பெருமை, மேற்.

குளம்+ஆம்பல் குளாம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடம்+ஆகாயங் * குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு குடாகாயவாகாயமுங் கூத்தாட்டும்போ லென்றுரைப்பாருமுளர்.

நான்காமதிகரணம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அங்ஙனம் புணருதற்பயமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேறே அன்றேயென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட்பொருட்குச்சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் வையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபுநீக்குதல் இயைபின்மைநீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாய மென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்குமென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல்வைத்தோதினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனாணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக்கூறுமைய இனிதுவிளங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொள்வரைப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் வாய்மித் தேவையுமதிகாரன்மேல் சமவாய மென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற்பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகனேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

---

* குடம், தமிழ்ச்சொல்லாதல் 'குடந்தம்பட்டு' "குடக்கூத்து" "குடமுழா" [illegible] தமிழ் வழக்குகளானறிக. இன்னும், குடம் தமிழ்ச்சொல்லாதலன்றே 'குடந்தம்பட்டு' எனவரும் ஆற்றுப்படைத்தொடர்க்கு—'வழிபட்டு' என்றும், 'வணக்கம்பட்டு' என்றும், 'உடைப்பர்' என்றும், 'குடவென்பது தடவென்பதுபோல் [illegible] உரிச்சொல்லாகலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமா மென்றும்' ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகூறுவாராயினர். குடம் வளைவு பொருட்டாதல் "குடவயிற்றி [illegible]" எனும் [illegible] அறியக்கிடத்தலின் இது தமிழ்ச்சொல்லென்றே துணிக.

வடமொழி அமரகோசத்தார் 'குடம்' வடமொழியாகக்கொண்டோதுதலின் அது வடமொழிச்சொல்லுமாம். ஆயினும், அஃதாண்டுத் தமிழ்த்போலப் பெருவரவிற்றுகாது அருகியே வழங்குதலானும், வடநூலார் 'கடாகாசம்' 'மடாகாசம்' எனவழங்குவதன்றி 'குடாகாசமெனவாண்டு' வழங்காமையானும் அதனை வடசொல்லெனவைத்து முடிபுகூறுதல், தமிழ்ச்சொல்லெனவைத்து அவ்வாறு முடிபுகொண்டாராகிய ரென்றுணர்க. குடம் பொது வெழுத்தானாய சொல்லாகலின், இருமொழிக்கண்ணும் அங்ஙனம் வெவ்வேறு பொருள்குறிக்கு மொழியாதற் கேற்குமாறு அறிக.

'குடாகாயம்' வடநூல் முடிபென்று கோடலுமொன்று, எனச் சிவஞானமாபாடியத்

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறே யென்னும் இருதன்மையு மின்றி அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றோவென மேற்கொண்டது என்க.

அவிநாபாவமுணர்த்துவார் * ஏகாநேக மின்றென்றியென மேற்கோளிற் போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென எடுத்துக்கூறினார். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானேயா யென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஏன்றேதுவாக வைத்து ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்று மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

கஎ. எங்குமுளா னென்றளவை யொன்றாற் றிரண்டென்னி
லெங்கு முளனாதல் வேறலவே—யங்க
ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லீச
னவையுடைமை யாதாரா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதுவும் மேற்கோளுக் கம்முன் † அவிநாபாவ மாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும் அவையே தானேயென (மேற்கூறிய) அளவையானே (முதல்வன்) ஒரு பொருளாதல்கூடாது. (ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒரு மானுடனே காவிரிக்கரையிலும் ஒருங்குநிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம்),— இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று - அற்றேல், முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயா யுளனாதல் கூடாது. (தன்மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல், இவ்விரண்டோடு மாரணுதலின் எங்குமுளனல்லனெனக் கோடுமெனின்),— எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை - எவ்விடங்களினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் (அகரவுயிரின்றேல் அக்காரங்க ளில்லையாமாறுபோல) அம்முதல்வனை யின்றியமையாவாகலான் (எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல், வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்),— ஈசன் பொன் ஒளிபோல் - எங்குமுளனாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல (ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியுமென் றிரண்டாய் நிற்கும். அற்றேல், பசுபாசங்களும் வியாபகமெனக் கொடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தம் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலின் முதல்வனொடு சமமாவான் செல்லுமெனின்),— அவை உடைமை [ஆம்] ஆம் அவை ஆம் அங்கு - (அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்க வியாப்பியமாகலின்) அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பசுக்களடிமைகளாம். அவையெல்லாமேவும் அம்முதல்வன்மாட்டு என்க.

அன்றெனம் பாடமோதுவர் சூறுவர்.

* ஏகாநேகமின்றி - நீக்கமின்றி. † அவிநாபாவம் - விட்டுநீங்காமை.

[illegible]ம்பலவன் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமாறும் 'தாரகமாமத்தன் றாளிற்றம்' எ-ம், 'அதனின் தலைவொன்று பலவாறே தொழும்பாகும்' எ-ம் மேற் பெறப்பட்டமையின், அவற்றை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு.

ஏன்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. *"புகழ்புரிந்த" என்புழிப்போல. அன்னையாரென ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உளனன்று என்புழி ஒன்று உளனென்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகு பெயராய் அத்தருமங்களின்மே னின்றனவாகலான் உளனென்பதும் அஃறிணை யொருமைபோல முடிந்தது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றெவனு மென்பது ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண்வரும் † எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புச்சொல் ஈண்டுப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனு மென எஞ்சாப்பொருண்மை யுணர்த்திநின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது.

இன்மை ஈண்டு அமையாமைப்பொருட்டு.

பொருள் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமைபோலுமியையும்.

பொன்னொளிபோனீசனென்பது‡ தொகையுவம மாகலிற்பொதுவியல்பு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற்போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாப்பியப்பொருட்கு ஒன்றாய் நிற்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனாதல்கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனை யின்றியமைதல்கூடாது; ஆகலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும்போல [illegible] தாதான்மியத்தால் இருநிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் [illegible] சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தாதான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,— [illegible] விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்று [illegible] விடயங்களை விளக்குமிடத்துக் கதிரெனவுந் தன்னைவிளக்குமிடத்துக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருநிறப்பட்டமைத்து நிற்றல்போல, புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளை நோக்கி நின்று [illegible]த்துவதூஉமாகிய இருதன்மையுடைய பேரறிவாய சைதன்னிய மொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருநிறப் [illegible]

இனித் [illegible] சத்தியொன்றுதானே கூறுதல் அழிதல் முதலிய தொழில் வேறுபாட்டான் [illegible] வென்றற்றொடக்கத்துப் பல்வேறுவகைப்படுமோ [illegible] பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியை [illegible] முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின்மூன்றும் [illegible] முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், [illegible] முதலிய [illegible] சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், [illegible] முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகே[illegible] உமை திரு வாணியென எழுவகைச் சிவ

---

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம். செ-௯

† இவ்வாறு 'எவன்' என்பது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நிற்றலுமுண்டென்பது "[illegible]" [illegible] உரைக்குமாற்றானு முணர்க. [illegible] ௬ - ௨௦. ‡ தொகையுவமம் - உவமைத்தொகை.

பேதங்கட்கும் முறையே ஏழுவகைச் சத்திகளாயும், அத்தியான்மிக மெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளொடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
னைம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் அவைபெறானே பெற்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனிய முதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றென அவ்வம் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை பாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச் சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வனதிலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட் கூறி, காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட் கூறி அவற்றானாயபயன் கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

இலதென்றன் முதலிய அறுவகை ஏதுக்களானும் மாயாவியந்திரதனு வென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படுங் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின் வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.

இது * பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

உளதென்றது † சாதியொருமை. அறிதலென்றது ஐம்புலனொடுஞ் சென்றியையும்.

தனுவினுளான்மாவுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலி னன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉமென்பது.

---

* இதனை - "எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முட் - பொருள்கோள் புணர்வது பூட்டுவில் லாகும்." என்பர் நன்னூலார். பொதுவியல். சூ - கச. 'ஆன்மா உளது' எனவியைதலின்.

† ஆன்மா சாதியொருமையாதலின் சென்றொருமைவினைபெற்றதென்றற்கு இதுகூறினர்.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை வேறு வேறு மறுக்கு மேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற்கோள் அவற்றோடு தனித்தனி சென்றியைதலின் ஏழதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதல் மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப் படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவின திலக்கணங்கூறும்வழி, அறுவாதருகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழிந்த எழுவர் மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்வேழதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள்,—இலதென்றலின் - இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று சொல்லும் பொருளுண்மையான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இதனின் வேறாயுயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து, பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோ டொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்குற்றப்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஓரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுப வாகலான் அவற்றை ஓரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானேயாமென் பதுணர் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

அன்னையறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னையின்றாண் மலடி யென்பதனோடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை நன்சேர் சூனியப்பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லது மன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

கஅ. அன்றன் றெனநின் றனைத்துவிட் டஞ்செழுத்தாய்

தற்பரமாய் [illegible] காட்டலால் [illegible] யல்ல
[illegible] யல்ல தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வறிவை நடக் பொருள் விடயமுதலியவற்றின் வேறு படுப்பித்துக் காணுமாறும் அதற்கு [illegible] மாறும் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலி யுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அனைத்தும் நின்று - உடல் [illegible] விடயமுதலிய அனைத்தி னும் அறமயமாய் [illegible] — [illegible] விட்டு - [illegible] [illegible] [illegible] நீக்கிவழி,— அஞ்செழுத்தாய் [illegible] - (பஞ்சாட்சரம்) [illegible] பஞ்சாக்கரத்தை [illegible] அறிவில் [illegible] —அதுவென்— (அதுவதாய் [illegible] அந்தணர் [illegible] உணர்வு [illegible] பட்டு [illegible] பஞ்சாக்கர [illegible] நின் றறிந்துவந்த) அவ்வறிவு [illegible]. (அஃதாவது, மாயை முதல் சிவமுதலா [illegible] பேதச் சத்திரங்களாக சாதிக்கப் பட்டமை யின் அவையே அவ்வுயிரினையுமறிந்து நீக்குமென் [illegible] வரம் பின்றிப்போய் மாறிலியா தெனின்),—சார்மாயை - நின்ற சாரப்பட்ட மாயை,—அனைத்தும் நின்று நின்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்றெந் விரவி நின்று இப் பெத்தகாலத்துக் கன்றுக்குக் கண்ணாடிப்போல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற் றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றுகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பர மும் அல்லை-(மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ) அதற்கு அதிதமாகிய சிவமு மல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு என்க.

விட்டவழி யென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும்விட்ட வழியென எதப்பொருளை அறவதித்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றதென அடையாளங் கூறினர். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரிலை யின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துமின்றென்புழி முன்னர்க் கன்னுருபும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற் காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனுனே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந்தோற்று வாய்செய்தவாறு மாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றவின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழக்காணுமையானும் காணுநினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே தானென்று வழங்கக் காண்ட லானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். எனதுடலென்றவின் - நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் வீ யேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்

தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யான் உடம்பு யான் கை யான் காலென உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின், அதுவே,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்வுடம்பின் வேறாய் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறுவழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுள தாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள் படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்கும்ராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மை வழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என் கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றானும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிகுதிப்பாடு பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு * நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

௧௧. எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்னு
துனதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னினவை வேறா முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறாதல் கண்டு †பிறிதின்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத் ‡தற்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்றலின், அவ்விருவேறு மொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எனது அலாது என்னுது எனது என்றமாட்டின் - (நீ உலகாயதநூல் கேட்குமுன்னெல்லாம் பதி மனைவி முதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கினின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை) என தன்றென வேறுகாணாது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளா

* இறந்தகாலத்தை யுணர்த்துஞ் செய்தெனெச்சம் ஈண்டு 'நிற்கும்' எனும் எதிர்காலச் சொல்லோடியைபுடைத் தென்னெனின், பெரும்பான்மை யிறந்தகாலத்தையேயுணர்த்துமாயினும் "செய்தெ னெச்சத் திறந்த கால - மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்" என்புழிப்போல வேனைக்காலங்களையுமுணர்த்துமென்பது. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல்-சூ-௪௨.
† பிறிதின்கிழமை என்பது தன்னின்வேறுபட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.
‡ தற்கிழமை என்பது தன்னொடு ஒற்றுமைப்பட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.

தக்கூறிக்கொண்டு நின்றுயிர்ப்பவ,—உடாது அதாது உன்னை கால் யாக்கை எாது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீங்குதிகொல் - உனது தன்றாகிய உள்ளகை கால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி யானென்றும் அவ்வா பறிந்த பாசவுறிவை எம் அறிவென்கின்றும் தம்மிடுமையப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ பொருபொருள் வேறு நிக்கிப்புக்க.—உன்னை - (உலகமுதநால் ஆராய்ந்தபின் காட்டுதியன்னி மநதவிய பொருள் உடைக்கு வேறுதல் கண்டாய் போலக் கை கால் முதலியவற்றின்கட் பட்டயும் எதுக்கண் முதலியவற்றான்) ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறாய் உணர்-அக்கைகால் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனை யறிவாயாக என்க.

இன் உடம்வருபு.

உனதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களை யறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும், அவையே உயிராதலையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து முன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலன் அறிதலின் - ஐம்புலன்களையும் அறிதலான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்விந்திரியங்களின்வேறாய் உயிரொன்றுடுவ தொன்றுளதென்க.]

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒவ்வொன்றறிந்து தொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினுளும் ஐம்புலனுமறிவ துளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்மறுப்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை - ஐந்துவிடயங்களாகிய ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றங்களை,—இந்திரியங்கள் - சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களுள்,—ஒன்று - ஒருவிடயத்தை,—அறிந்தது - அறிந்த இந்திரியம்,—ஒன்று - மற்றொருவிடயத்தை,—அறியாமையின் - அறியாதாதலான்,—இவ்வைந்தினுளும் - இவ்வைந்திந்திரியங்களாலும்,—ஐம்புலனும் - ஐம்புலன்களையும்,—அறிவதுளதாகலின் - அறியும்பொருளுண்டாதலான்,—அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே,—அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவை பற்றிச்சாதித்த ஆன்மா வென்றவாறும். ஐப்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.]

உ௦. ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மன்னி
யன்றும் புலனுயவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறித
லுள்ளதே யாகி லதுநீ தனித்தனிகண்
டுள்ளலவை யொன்றல்லை யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதோக்கும் ஐந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின் அதனுளெமக்காகதோஷமுக்கில்லை. இனி

இவ்வைந்தையுங்கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங்கண்டிலம். *'குடத்தைக்கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினேன்' என்ன மதித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறுமொற்றுமைபற்றியமையுமெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய்,—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை - அந்நாளுந் தம்முன் † மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் (சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டு) ஆராய்ந்தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை,—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தை யறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலை யுடையதோர் பொருள் (இல்லதோ உள்ளதோவென வினவினார்க்கு இல்லதெனின் அவ்வறிவு நிகழாதாதல்வேண்டுமாகலின்) உள்ளதேயாமெனின்,—அது நீ - அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகியவான்மா (அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களேயென்றாற் படுமிழுக்கென்னையெனின்),—அவை தனித்தனிகண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை வேறு வேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான்,—ஒன்று அல்லை ஓர் - அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

ஆகியென்னுஞ்சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடுமுடிந்தது; இவனு மிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப்பட்டபொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் றொழிற்பாட்டை யுணர்த்தி நின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க.

இம்மூன்றதிகரணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தினிகழு மியல்புபற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

ஏ-து. மேல். ச-வின். ‡ "நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டும்" என [illegible]கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது§ புரியட்டகவுடம்பே யாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தேநின்று இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினுலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்தவற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு என்க.

---

* சிவான்மா வுளதென்று வலியுறுத்தற்பொருட்டாகத் தருக்கசங்கிரகவுரையினின்றும் இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

† இப்பொருட்டாதல் "அந்நிலுர்புரம்" என்னும் திருவாக்கானு முணர்க.

‡ சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம் செ - சுச. ஓசைநற்பரிச.

§ புரியட்டகவுடம்பு - சூக்குமதேகம்.

ஒடுக்கம் * ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் பாவுகண்டேமென்றும் கனாக்கண்டேமென்றும் இறப்பதுண ராகலின் அதுவே பலவாயானவ னென்றது.

எ-து. பொ-ள. எ-னின். சொப்பனத்தி னிகழ்ந்தவற்றை யறிவதற் சூக்கும தேகமேயாதலின் இது † சித்தசாதனமாமென்றுரைப்பாரையாசங்கித்த அதன் குற்றமுணர்த்துத லுதலிற்று.

[இ-ள். கனவு - சொப்பனத்தினை,— கண்டாமென்றும் - காணப்பெற்றேமென்றும்,— கண்டிலமென்றும் - காணப்பெற்றிலேமென்றும்,— நனவின்கண் - சாக்கிரத்தின்கண்,— நிற்பதுணர்தலின் - மயங்கியறியும்பொருளுண்டாதலான்,— அதுவே - அவ்வாறு மயங்கியறியும்பொருளே,— அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்னவாறும். ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.]

இஃதென்சொல்லிய வாறோவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினிகழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதனமாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனாக்கண்ட சூக்குமதேகம் நனவின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடி யறியாது மயங்கியறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச் சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙனமறியு முயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

௨௧. அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீள வருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப - (மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த) தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப,— அடங்கி அவ்வுடலில் செவ்விதின் சென்று - (அவைபண்ணைக்கிடந்தவழிப்) புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச்சென்று,— அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத்தூலவுடம்பு போல அதனின் வேறுபடதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேறோரற்றுற்கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றுவிளையாடி,— மீண்டு அதனை மாறல் - மீள வதனை மாறி மேற்சேறலான்,— நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சூக்கும தேகமல்லை அதனின் வேறாவை என்க.

‡ உயிர்ப்ப வென்றது அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

---

* சொற்பனதானத்தை புணர்த்தலின்.

† சித்தசாதனம்-முன்சித்தித்த தொன்றனையே மறித்துஞ்சாதித்தல்.

‡ "அ ஆ வ என வரூஉமிறுதி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் அன்பெற்றும் பெறாதும் வருமென்று சேனாவரையர் கூறுமாற்றுணர்க.

குளம்+ஆம்பல் குளாம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடம்+ஆகாயம் * குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு குடாகாயவாகாயமுங் கூத்தாட்டும்போ லென்றுரைப்பாருமுளர்.

நான்காமதிகரணம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அங்ஙனம் புணருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேறோ அன்றோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட்பொருட்குச்சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் வையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபுநீக்குதல் இயைபின்மைநீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாய மென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்குமென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல்வைத்தோதினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனாணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக்கூறுமையே இனிதுவிளங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தலமைப்பித் தேலாமையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாய மென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற்பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

---

* குடம், தமிழியற் சொல்லாதல் "குடந்தம்பட்டு" "குடக்கூத்து" "குடமுழா" என்றற்றொடக்கத்தாற் பயின்றுவரும் தமிழ் வழக்குரைகளானறிக. இன்னும், குடம் தமிழ்ச்சொல்லாகலினன்றே 'குடந்தம்பட்டு' எனவரும் ஆற்றுப்படைத்தொடர்க்கு—'வழிபட்டு' என்றும், வணக்கம்பட்டு என்றும், 'உரைப்பர்' என்றும், 'குடவென்பது தடவென்பதுபோல வளைவுணர்த்துவதோர் குறிச்சொல்லாகலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாமென்றும்' ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகூறுவாராயினர். குடவு வளைவு பொருட்டாதல் "குடாவடியுளியம்" எனும் குறிஞ்சிப்பாட்டோரடியால் அறியக்கிடத்தலின் இது தமிழ்ச்சொல்லென்றேதுணிக.

வடமொழி அமரநிகண்டின் அங்ஙனார் 'குடம்' வடமொழியாகக்கொண் டோதுதலின் அது வடவியற்சொல்லுமாம். ஆயினும், அஃதாண்டுத் தமிழிற்போலப் பெருவரவிற்றாகாது அருகிவழங்குதலானும், வடநூலார் 'கடாகாசம்' 'மடாகாசம்' எனவழங்குவதன்றி 'குடாகாயமெனயாண்டும் வழங்காமையானும் அதனை வடசொல்லெனவைத்து முடிபுகூறாது, தமிழ்ச்சொல்லெனவைத்து அவ்வாறு மரூஉ முடிபுகொண்டாராசிரிய ரென்றுணர்க. குடம் பொது வெழுத்தானுய சொல்லாகலின், இருமொழிக்கண்ணும் அங்ஙனம வெவ்வேறு பொருள்குறிக்கு மொழியாதற் கேற்குமாறு அறிக.

'குடாகாயம்' வடநூன் முடிபென்று கோடலுமொன்று, சிவச் சிவஞானமாபாடியத்தன் ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் உரைத்ததுங்காண்க.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் ஒன்றோ வேறோ வென்னும் இருதன்மையு மின்றி அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆன்மாவினீக்கமின்றி நிற்குமன்றோவெனா மேற்கொண்டது என்க.

அவிநாபாவமுணர்த்துவார் * ஏகாநேக மின்றியென்றிவென மேற்கோளிற் போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலாமென வெடுத்துக்கூறினார். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானேயா யென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஏதுவாக வைத்து ஆன்மாவினீக்கமின்றி நிற்குமென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

கஎ. எங்குமுள னென்றளவை யொன்றன் றிரண்டென்னி
லெங்கு முளனன் றெவற்றெவனு—மங்க
ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லீச
னவையுடைமை யாளாதா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஏதுவும் மேற்கோளுந் தம்முள் † அவிநாபாவ மாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை உய்த்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும் அவையே தானேயென (மேற்கூறிய) அளவையானே (முதல்வன்) ஒரு பொருளாதல்கூடாது. (ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒரு மானுடனே காவிரிக்கரையிலும் ஒருங்குநிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம்),—இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று - அற்றேல், முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயா யுளனாதல் கூடாது. (தன்மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல், இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுளனல்லனெனக் கோடுமெனின்),—எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை - எவ்விடங்களினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் (அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்க ளில்லையாமாறுபோல) அம்முதல்வனை யின்றி யமையாவாகலான் (எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல், வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்),—ஈசன் பொன் ஒளிபோல்-எங்குமுளனாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல (ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியுமென்றியைந்து நிற்கும். அற்றேல், பசுபாசங்களும் வியாபகமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதல்வனொடு சமமாவான் செல்லுமெனின்),—அவை உடைமை (ஆம்) நாம ஆள் ஆம் அங்கு - (அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின்) அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பசுக்களாகிய நாம், அடிமையாவேம் அம்முதல்வன்மாட்டு என்க.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

---

* ஏகாநேகமின்றி - நீக்கமின்றி. † அவிநாபாவம் - விட்டுநீங்காமை.

பாசங்கள் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமாறும் 'தாரகமாமத்தன் றுணிற்றல்' எ-ம், 'அதனினீறலாவொன்று பலவாறே தொழும்பாகும்' எ-ம் மேற் பெறப்பட்டமையின், அவற்றை யெடுத்துக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு.

என்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. *"புகழ்புரிந்து" என்புழிப்போல. அளவையானென ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உளனன்று என்புழ் ஒன்று உளனென்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகு பெயரால் அத்தருமங்களின்மே னின்றனவாகலான் உளனென்பதும் அஃறிணை பொருண்மையோடு முடிந்தது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றெவனு மென்பது எழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண்வரும் † எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புச்சொல் ஈண்டுப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனு மென எஞ்சாப்பொருண்மை புணர்த்திநின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது.

இன்மை ஈண்டு அமையாமைப்பொருட்டு.

பொன் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமையோடுமியையும்.

பொன்னொளிபோலீசனென்பது‡ தொகையுவம மாகலிற்பொதுவியல்பு விரித் துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற்போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய் நிற்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனாதல்கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனை யின்றியமைதல்கூடாது; ஆகலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும்போல் சிவமுஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் பொருண்மையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தாதான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,— தன்னைவிளக்குவதூஉம் விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குழிக்கதிரெனவுந் தன்னைவிளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால்இருதிறப்பட்டியைந்துநிற்றல்போல, புறப்பொருளைநோக்காது அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளைநோக்கி நின்றுணர்த்துவதூஉமாகிய இருதன்மையுடைய போதிவாய சைதன்னிய மொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய்நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந்தாதான்மியத்தால் இருதிறப் பட்டியைந்து நிற்குமெனவுணர்க.

இனித் திருவருட்சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறுபாட்டாற் சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத்துப் பலவேறுவகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின் மூன்றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், ஆரணி செனனி முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வாமை சேட்டை முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பராவாகேசி அபராவாகேசி மனோன்மனி மகேசை உமை திரு வாணியென எழுவகைச் சிவ

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம். செ-கூ

† இவ்வாறும் 'எவன்' என்பது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நிற்றலுமுண்டென்பது "அஃதான் மெய்கெட்" [illegible] தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துரையில் நச்சினார்க்கினியார் உரைக்குமாற்றானு முணர்க. எழுத்ததிகாரம்,புணரியல். கூ - உ0. ‡ தொகையுவமம் - உவமைத்தொகை.

பேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச் சத்திகளாயும், அந்திபாண்மிக மெனப்படும் உன்மனி சமனி முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளொடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

நேதிநேதீதிசேஷத்வாத் போதாத்வாபாதிவோயதஃ ।
ஸ்வாபேநிர்போகபோதேப்யோ யந்த்ரஜ்ஞோ ஆத்மா ।

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
னைம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச மூணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் அவைபேதாபேதமென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனிய முதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றென அவ்வாட் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை பாசங்கித்து உயிர் அவற்றின் வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச் சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வனிலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட்கூறி. காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றானுபயன் கோடற்குரிய பசுக்களது தன்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

இலிங்கன்றன்முதலிய அறுவகை பேதுக்களானும் மாயாவியந்திரதனுவென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படுங் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின் வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.

இது * பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

உளதென்றது † சாதிபொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புலனொடுஞ் சென்றியையும்.

தனுவினுளான்மாவுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகவின்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉமென்பது.

---

* இதனை - "எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முட் - பொருணோக்குடையது பூட்டுவில் லாகும்." என்பர் நன்னூலார். பொதுவியல். சூ - ௧௪. 'ஆன்மா உளது' எனவியையுமின்.

† ஆன்மா சாதிபொருமையாதலின் ஈண்டொருமையில்பேதமென்றற் கொடுத்திலும்.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை வேறு வேறு மறுக்கு மேதுக்கள் எழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற்கோள் அவற்றோடு தனித்தனி சென்றியைதலின் எழதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப் படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவின திலக்கணங்கூறும்வழி, அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழித்த எழுவர் மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்வேழதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள்,—இலதென்றலின் - இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று சொல்லும் பொருளுண்மையான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இதனின் வேறு யுயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோ டொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றுற்பரிய முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறை யானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுட வாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானாயவென் பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறும் ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னையின்றுண் மலடி யென்பதனோடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை ஈண்டுச் சூனியப்பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லது மன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

எகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

௧அ. அன்றன் றெனநின் றனைத்துவிட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றொன் றுணர்வதுவே நீயுனைக்க—நின் றின்ற

தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வறிவை யுடல் பொறி விடயமுதலியவற்றின் வேறு கப்பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அனைத்தும் நின்று - உடல் பொறி விடயமுதலிய அனைத்தினுள் அதுவது நானாகின்று,—அன்று அன்று என விட்டு - முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒவ்வொன்றாகக்கண்டு நீக்கியவழி,—அஞ்செழுத்தாய் ஒன்றுகின்றுளது - (அவ்விடத்து) அகரமுதலிய சூக்கும பஞ்சாக்கரரூபமாயறிந்து வந்தவறிவுநிலை பெற்றுளதன்றே,—அதுவே நீ- (அதுவுநானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங்கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப் பட்டு மேலும் வரம்பின்றிப் போதலாற் சூக்குமபஞ்சாக்கர ரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த) அவ்வறிவு தானே நீயென்பதாயிற்று. (அற்றேல், மாயேய மூஞ் சிவமுமென வென்பது பேலைச் சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமெனவவையுமாகலான் வரம்பின்றிப் போமாறில்லையாலெனின்),—சார்மாயை - நின்னாற் சாரப்பட்ட மாயை,—அனைத்தும் நின்று இன்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்றொடு விரவி நின்று இப் பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பரமும் அல்லை-(மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ) அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு என்க.

விட்டவழி யென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும்விட்ட வழியென எதுப்பொருளை அநுவதித்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றதெனெ அடையாளங் கூறினார். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரிலை யின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுரும்பும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற் காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனுனே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந்தோற்று வாய்செய்தவாறு மாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழக்காணமையானும் காணுநினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே தானென்று வழங்கக் காண்ட லானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். எனதுடலென்றலின் - நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் வி பேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்

தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யான் உடம்பு யான் கை யான் காலென உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின், அதுவே,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்வுடம்பின் வேறாய் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

நான் பருத்தேன் இறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறுவழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழக்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுள தாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள் படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதற்குரீபரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மை வழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றாலும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்கமிகுதிப்பாடு பிறிதின்கிழமைப் பொருட்களன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு * நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறாம். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

௧௧. எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்று
னைதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னினவை வேறா முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறுதல் கண்டு †பிறிதின்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத் ‡தற்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்ற கூறிசிற்றலின், அவ்விருவேறுமொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எனது அலாது என்னுது எனது என்றமாட்டின் - (நீ உலகாபதனால் கேட்குமுன்னெல்லாம் பதி மனைவி முதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கினின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை) என தன்றென வேறுகாணுது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளா

* இறந்தகாலத்தை புணர்த்துஞ் செய்தெனெச்சம் ஈண்டு 'நிற்கும்' எனும் எதிர்காலச் சொல்லோடியைந்த தென்னெனின், பெரும்பான்மை இறந்தகாலத்தையேபுணர்த்துமாயினும் "செய்தெ னெச்சத் திறந்த கால - மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்" என்புழிப்போல வேனைக்காலங்களையுமுணர்த்துமென்பது. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல்-௬-௪உ.
† பிறிதின்கிழமை என்பது தன்னின்வேறுபட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.
‡ தற்கிழமை என்பது தன்னோடு ஒற்றுமைப்பட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.

தக்கூறிக்கொண்டு நின்றாய்போல,—உனாது அலாது உன்கை கால் யாக்கை எனாது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நிற்றியேல் - உனாதன்றாகிய உன் கை கால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனாதென்றும் அவ்வுயிர் பறிந்த பாசவறிவை என்னறிவென்றும் தம்மிழுமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ பொருபொருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண்.—உன்னின் - (உலகாயதநூல் ஆராய்ந்தபின்னர்ப் பதி பசுவாதி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேறாதல் கண்டாற்போலக் கை கால் முதலியவற்றினியல்புகளையும் எதுக்கண் முதலியவற்றான்) ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறாய் உனர்- அக்கைகால் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனையறிவாயாக என்க.

இன் உவமவுருபு.

உனதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களை யறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமென்ன பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும், அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலன் அறிதலின் - ஐம்புலன்களையும் அறிதலான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்விந்திரியங்களின்வேறாய் உயிரொன்றுவ தொன்றுண்டு என்க.]

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்ததொன்றறியாவமையின் இவ்வைந்தினும் ஐம்புலனுமறிவ துளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை - ஐந்துவிடயங்களாகிய ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றங்களை,—இந்திரியங்கள் - சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களுள்,— ஒன்று - ஒருவிடயத்தை,—அறிந்தது - அறிந்த இந்திரியம்,—ஒன்று - மற்றொருவிடயத்தை,—அறியாமையின் - அறியாதாதலான்,—இவ்வைந்தினும் - இவ்வைந்திந்திரியங்களாலும்,—ஐம்புலனும் - ஐம்புலன்களையும்,—அறிவதுளதாகலின் - அறியும்பொருளுண்டாதலான்,—அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே,—அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவை பற்றிச்சாதித்த ஆன்மா வென்றவாறும். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.]

உ0. ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மன்னி
யன்றும் புலனுபவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறித
லுள்ளதே யாகி லதுநீ தனித்தனிகண்
டுள்ளவை யொன்றல்ல யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதொக்கும் ஐந்தனைத்துயிரெனக் கோடலின் அதனையெமக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனி

இவ்வைந்தையுங்கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங்கண்டிலம். * 'குடத்தைக்கண்ட யானேஅதனைத் தீண்டினே'னென மறித் துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறுமொற்றுமைபற்றியமையு மெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம் பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய்,—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை - அங் ஙனந் தம்முள் † மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் (சூக்குமபஞ்சாக் கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டு) ஆராய்ந்தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை,—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தை யறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலை யுடையதோர் பொருள் (இல்லதோ உள்ளதோவென வினவினார்க்கு இல்லதெனின் அவ் வறிவு நிகழாதாதலேலாமாகலின்) உள்ளதேயாமெனின்,—அதுநீ - அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகியவான்மா (அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களேயன்றோ படுபிழுக்கென்னையெனின்),—அவை தனித் தனிகண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை வேறு வேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேம் யாமென வும் அறியமாட்டாவாகலான்,—ஒன்று அல்லை ஓர் - அவ்வைந்தின் றொழிற் பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனை யாரூய்ந்தறிவாயாக என்க.

ஆகியென்னுஞ்செயப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடுமுடிந்தது; இவனு மிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப் பட்டபொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் றொழிற்பாட்டை யுணர்த்தி நின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க.

இம்மூன்றதிகாரணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தினிகழு மியல்புபற்றி ஆன்மாவி னுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நாலகாமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். ‡ "நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனூற் காண்டும்" என நீவிருங்கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவதொன்றுபுரியட்டக வுடம்பே யாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தேநின்று இந்திரி யங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினுலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்த வற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு என்க.

---

* வொன்மா வளதென்று வலியுறுத்தற்பொருட்டாகத் தருக்கசங்கிரகவுரையினின்றும் இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

† இப்பொருட்டாதல் "அன்றிரூர்புரம்" என்னும் திருவாக்கானு முணர்க.

‡ வெருணசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம் செ - கச. ஓசைசற்பரிச.

§ [illegible]

ஒடுக்கம் * ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் கனவுகண்டேமென்றுங் கண்டிலேமென்றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். சொப்பனத்தி னிகழ்ந்தவற்றை யறிவதுஞ் சூக்குமதேகமேயாதலின் இது † சித்தசாதனமாமா லென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன் குற்றப்பரிகாரமுணர்த்துதலுதலிற்று.

[இ-ள். கனவு - சொப்பனத்தினை,— கண்டேமென்றும் - காணப்பெற்றேமென்றும்,— கண்டிலேமென்றும் - காணப்பெற்றிலேமென்றும்,— நனவின்கண் - சாக்கிரத்தின்கண்,— நிற்பதுளதாகலின் - மயங்கியறியும்பொருளுண்டாதலான்,— அதுவே - அவ்வாறு மயங்கியறியும்பொருளே,— அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதெனமேற்கொண்டது என்க.]

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினிகழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதனமாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுடம்பே நனவின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடியறியாது மயங்கியறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச் சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙனமறியு முயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

௨௧. அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீளவருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப - (மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த) தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப,— அடங்கி அவ்வுடலில் செவ்விதின் சென்று - (அவையங்ஙனங்கிடந்தவழிப்) புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச் சென்று,— அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத்தூலவுடம்பு போல அதனின் வேறாயதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேறோராற்றாற்கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றுவிளையாடி,— மீண்டு அதனை மாறல் - மீளவதனை மாறி மேற்சேறலான்,— நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சூக்குமதேகமல்லை அதனின் வேறாவை என்க.

‡ உயிர்ப்ப வென்றது அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

---

* சொற்பனதானத்தை யுணர்த்துதலின்.
† சித்தசாதனம்-முன்சித்தித்த தொன்றனையே மறித்துஞ்சாதித்தல்.
‡ "அ ஆ வ என வரூஉமிறுதி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் அன்பெற்றும் பெறாதும் வருமென்று சேனாவரையர் கூறுமாற்றானு முணர்க.

மீண்டு மீள.

மாறல் மாறலாமெனக.

இவ்வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப் பட்டது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

இனிக் கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சொப்பனத் தானமாத்திரையினன்றித் தொழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுந் தொழிற்படுவதாய பிராண வாயுவே அடங்குதல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாத லமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னோர்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். கண்படில் - துயிலிடத்து,—உண்டி - விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியும்,—வினை - உடம்பு சேட்டித்தலும்,—இன்மையின் - இல்லாமையால்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இப்பிராணவாயுவின் வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை அஃது *"உண்டியும் வினையு மின்றிக்கிடந்து" என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு முணர்க.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியா நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். †கண்படை கொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுக்கோவென வினவினார்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுக் கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பநுகர்ச்சியுண்டென்பது பெற்றும். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயு வியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லை யென்றல் மாறுகோள்போலுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்குற்றப்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. ‡

(இ-ள்.) ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களிடமாகவரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்தகருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காதவிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட்கேதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாறும். கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார்.

சீவனம் சீவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம்.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம், செ-௩0, கண்டுணர்க.

† கண்படை - உறக்கம். ‡ இப்பகுதி மூலபாடம் பிராணான்மவாதிகூற்று.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சீவியாநிற்பதென்பது சீவியாநிற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. * "உறங்குவதுபோலும்" என்புழிப்போல.

உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயின்றுழியும் விழித்துழியுந் திரிபின்றி ஒரு தன்மைத்தாதல் பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. பிரகிருதிக்கென்றது உருபுமயக்கம்.

இரண்டு காலத்துமொப்ப வியங்குதல் பற்றிப் பிராண வாயுவைப் பிரகிருதி யெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்படுவ தாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த நியாயமென்றுரைப்பாருமுளர்.

> ௨௨. கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணாதே
> யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியு
> முள்ளம்வே றுண்டா மொடுங்கா துடலாண்ணி
> லுள்ளதா முண்டிவினை யுள்.

எ-து. ௨-ம். எ-னின். துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டு அறியும் இவ்வுடலே - கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே,—†காட்டுக் காணாதே ஒடுங்க - காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதே யொடுங்கவும்,—உண்டி வினை இன்றி - அவையொடுங்கிய வழி உண்டியும் வினையும் பிரகிருதிக்கில்லையாகவும்,—உயிர்த்தலான் - பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு - கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர் பிராணவாயுவின் வேறாயுண்டு,—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம் - அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணெய்திற்றாயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற் பாட்டானுய உண்டியும் வினையு முடைத்தாம்,—ஆய் - அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

இது ‡ அருத்தாபத்தியளவை.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்திரிபு. செய்யும்மைகள் தொக்கன. அவை §"அறிந்திடா துடலுறக்கத் தறிவின்மை காரணமின்மை—யுயிர்நிலை முதலி யாகி னதுநிற்கக் காரணம் போகாது" என்னும் பொருள் விளக்குகின்றன.

|| ஊன் ஆகுபெயர்.

உயிர்வேறுண்டென்றதனை வலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டினுவைத்தானுமோதினார்.

இவ்வதிகாரணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறுஞ் சார்மாவை நீயல்லையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

---

* திருக்குறள், நிலையாமை. செ-௧.

† இப்பொருட்டாதல் 'நோக்காதநோக்கு' என்புழிக் கூறியவாற்றானுணர்க. செ-ய.

‡ அருத்தாபத்தி என்பது - பகலே விளக்குவது குறிப்பினொன்றும் இரவை விளக்குவது சந்திரனென்றறிவதாம். அளவை - பிரமாணம்.

§ சிவஞானசித்தியார், மூன்றாஞ்சூத்திரம். செ-௪, அறிந்திடா. || உடம்பையுணர்த்தியவின்.

ஆறுமதிகாரணம்.

இனி உணர்ந்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள் போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமென விஞ்ஞானன்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினுருங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தொழிற்படுங்கருவிக ளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அறிதாவத்தைபினின்றுழி அறியுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுண்டு என்க.

உணர்ந்தவுணர்தலெனவே முன்னுணராது நிடத்தல் பெற்றும்.

அவனறிந்தாங் கறிவனென்றறிவிக்க வறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக் காலத்துக் கருவிகளோடுக் கூடியன்றி யறியாதெனக் கோமோகலின் அதுபற்றி உயிர்வேறுண்டென்றல் பொருந்ாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து * 'அவ்வளவி னவன்மகிழுக' வென்றநியாயத்தால் வேறுமதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கருவிகளோடு கூடியவழியுந் தன்னியல்புணருமா றில்லாத ஆன்மாவைப்போல அம்முதல்வன் மறந்துமறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறே யறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களா னறிவிக்கவறிந்து ஞானவறிவுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மா வென்றவாறாம். உணர்ந்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் † "எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப" வென்பதனானுமறிக. இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்ப. அவையெல்லாம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

உசு. அறிந்து மறிவதே யாயு மறியா
தறிந்தவையும் விட்டன் கடங்கி—யறிந்த
தெதுவறிவு மன்றாகு மெய்கண்டா னென்றி
னதுவதுதா னென்று மகம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்களை மாத்திரையேயறியுமன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை அஃதுபதேசத் தாலறியற்பாலதேயாமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொருதாற்பரிய முரைக்குமுகத்தானே விடயங்களையறிவுழியும் படும் வேறுபாடு கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்து மறந்தறியுமாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று எனினுமமையும்.

(இ-ள்.) அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது - (கருவிகளெல்லாவற்றோடுங்கூடிச் சாக்கிரத் தானத்தினின்று விடயங்களை யறியுமிடத்தும்

* இதனை வடநூலார் - [illegible] என்பர்
† [illegible]. விளக்கிட்டம். செ-ச.

திருஞ்சேக ப்படமாட்டாது) தன்னையேயறிந்துய் ஒன்றனையறியப் புகுவ
...யும் முன்னறிந்ததொரு பொருளை அறியாதொழிந்தும்,—அறிந்ததையும் விட்டு
அங்கு அடங்கி - (இங்ஙனமொரோவொன்றாக) அறியப்பட்ட விடயத்தை
யும் (இடையீடின்றி அறியமாட்டாது) விட்டுவிட்டாங்கே ஒடுங்குவதைப்
பட்டடங்கி,—அறிந்தது எது - (மீளவறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப்
படுதலான்) அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது (சடமன்றென்
பது மேற்காட்டப்பட்டது முன்னரும் காட்டப்படும்),—அறிவும் அன்று -
(ஒன்றாக இயல்பாகவுணர்தலேயறிவாகலின்) அறிவுமன்றும்,—மெய்கண்
டான் ஒன்றின் - இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினை யுணர்ந்தோன்
வேறொன்றனைப்போலவே மனமொருங்கியாராயுமாயின்,—அது அது தான்
என்னும் அகம் ஆகும் - (காட்டுமோலிக்கு வேறாய கண்ணொளிபோல
அவ்வறிவிற்கு வேறாய்) அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்
நின்றறியுமியல்பையுடைய உயிராம் என்க.

அறிந்தும் அறிவதேயாம் என்னும் உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. அறி
யாதுமென்னு மெண்ணும்மை தொக்கு நிற்கின்றது. அறிந்ததையென்னு மும்மை
இழிவு சிறப்பு. அறிவுமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயது. ஏகாரம் அசைநிலை.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானேயாகிய இலாடத்தினென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்திறுதியினும்,
அதுவதுதானெனச் சார்ந்ததன்வண்ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும்பெறப்படும்.

அறிந்துமறிவதேயாயு மறியாதறிந்ததையும் விட்டடங்கியறிந்ததேது என்
பதற்கு ஒருபொருளை ஒருபொழுதேயுணர்ந்தும் பலகாலோதியுணர்வதும் பலகா
லோதியுமுணர்தலின்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வா
றேதியுணர்ந்த தியாதென்றுரைத்தலு மொன்று. இப்பொருட்கு அடங்கி யென்
புழியும் என்னுமும்மை விரித்துரைக்க.

இங்ஙனம் மூவகைப்படுத்துரைப்பவே, உணர்த்தவுணர்தலென்னுமேதுவான்
முறையே அதிதத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் சுத்தத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றி
யும் உணர்த்துமுறைமைக்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது.
இது * 'தற்பரமுமல்லை' யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுகாண்க.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின் யோகாசாரன்மதத்தை மறுத்தற்
கெழுந்தது இவ்வதிகாரமெனக்கொண்டு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளர்.

ஏழாமதிகரணம்.

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுண்டென்றது.

எ-து, மே-ள். எ-னின். உடம்பு முதலியவற்றுள் ஒரோவொன்றே ஆன்மா
வாதலின்றென்றதொக்கும், அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையா
னும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அவைத்தும் கூடிய சமுதாயமே உயி
ராதலமையுமெனச் சமுகான்மவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங்
கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்
கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்டியன்ற சூத்திரப்பாவை
போலு முடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின்காரியங்களாய் நிலைபெறுதலவாகலின் நிலைபேறுடைய வுயிராகாவென்றவாறாயிற்று.

* மாலை ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல்விகாரம்.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

எ-து. ஏ-து. எ-னின். சித்தமுஞ் † சித்தப்பகுதியு மாகிய ‡ அகச்சமுதாயமைந் தும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறன்றெனச் சாதித்தலமையுமாறென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ் வளவினவன்மகிழுக' வென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்றாற் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நீ ஐந்து கந்தமெனக்கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மா வெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாயியந்திரதனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

வேறுவேறு என்பது வெவ்வேறென மரீஇயிற்று.

௨௪. கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—வலையாமன்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடி லதுதனுவாந்
தானத்தின் வேறாகுந் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப்பெயர்பெறுமெனக் கோடுமோகலின் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும் வழியும் அவர்கூறியவாறு பெயர்பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறும், அவை மாயா காரியங்களேயாமாறும், அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர் பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காணில் கலை ஆதி மண் அந்தம் (ஆம்) - (அங்ஙனஞ் சமுதாய மாதற்குரியவை யாவையென்று) அளவைகளா னறியப்புகிற் கலைமுதனிலமீறாகிய தத்துவங்களேயாம்,—அவை மாயை நிலையாவாம் - அவையனைத் தும் மாயையின் காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவன வாம்,—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில் - (அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவதாய) ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் (கருத்தைபொருக்கி)முன்றுணர்ந்து (பின் அச்சமுதாயத்தை)யாதெனஞராயின்,— அது தீபமேபோலத் தனுவாம் - அச்சமுதாயங் (கண்ணுக்கு) விளக்குப்போல (உயிர்க்குத் துலக்குமபரங்களாகிய) உடம்பாம்,—தான் அத்தின் வேறு ஆகும் தான் - (ஆதலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல) உயிர் அவ்வுடம்பின் வேறாம் என்க.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும்.

மாலை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய்; பின்னையது அசை.

அதனினென்பது அத்தினெனமரீஇயிற்று. § "இத்தை மெய்யெனக் கருதி" என்புழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு மூன்றருத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களுண்மை அநுமானவளவையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே

* தன்வலியங்கலைபுணர்த்தலின். † சித்தப்பகுதி - மனம் புத்தி அகங்காரம்.
‡ அகச்சமுதாயம் ஐந்து—உருவம் - வேதனை - ஞானம் - குறி - வாசனை

டமையுமாகலின் அநுமானவளவை மிகையாம்பிறவுமெனின்,—ஆகாது: மந்த வுணர்வுடைய மாணுக்கர்க்கு வேற்றுச்சமய நூல்களை ப்ராக்கியவழிச் சைவாக மப்பொருளின் மெய்ம நிகழாமைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்று நான்கு வகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்ட துணையானே அநு பவங்கூடாமையிற் சிந்தனைசெய்த வன்மை மென்மைகளை புணர்ந்து தெளிந்து கோடற் பொருட்டும் கருதலளவையுங் வேண்டப்படுமோசலாமெனக.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

[illegible]

அந்தக் கரண மவற்றி னொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இதுவுமது.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டானும் பொருளுண்மை பெறற் பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாசபசுக்களுக்கிலக்கணம் எதிர்நிரனிறையாகவைத்துக்கூறுவான்றொடங்கி அவற்றுள் இது மேலெடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுதனுதலிற்று.

சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுபவழியும் இயைபுடைமையுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவுமதுவென மாட்டெறிந்துரைத்த ஆசிரியர், இங் ஙனமுரைத்துக்கோடற்கேற்பவன்றே ஆண்டு ஆன்மாவினதுண்மையுணர்த்துதனுத லிற்றெனச் சிறந்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுத லிற்றென்றதூஉமெனக. இவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவினதுண்மை கூறுமுகத்தாற் றெருத்தோதிய அஞ்சவத்தை ஈண்டிலக்கணங் கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமது வென்றது மேலைச்சூத்திரப் பொருளோடு மாட்டெறிந்ததென்றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஆன்மா - ஆன்மா,—அந்தக்கரணமவற்றின் - அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்தமென்னு நான்கனுள்,—ஒன்றன்று(ஆயினும்)- ஒன்றன்றாயினும் (தான்ஞானுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய),— அமைச்சர சேய்ப்பநின்று - அமைச்சரோடு கூடிநின்று (தன்னொழிலுடாத் தும்) அரசன்போல,— சகசமலத்துணராது - சகசமலத்தினான் உணர்வின் றிக் (கஞ்சுகம்போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்புவகையான் நிகழுமாறு அவற்றாற்பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையா லுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய),—அவை சந்தித்து-அவ்வந் தக்கரணங்களோடு கூடிநின்று,— அஞ்சவத்தைத்தே - சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுடைத்தாம் என்க.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சராசேய்ப்ப அவற்றொடு சந்தித்துநின்று அஞ்சவத்தைத்தாமென வியையும்.

உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது * வினையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகசமலத்துணராமையால் அவற்றொடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சராசேய்ப்ப நிற்றலான் அஞ்சவத்தைத்தாயிற்று என வதிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று.

வடமொழிச்சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமெனவருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றாதலும் † அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறு தொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒருசூத்திரமாதற்கேலாமையறிக.

அவை சந்தித்ததென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது; இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒத்து வேறுதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம்.

மலத்து மலத்தாலெனவிரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசெனை உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றொடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றது ஓரதிகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணரா தமைச்சராசேய்ப்ப வவைசந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சராசேய்ப்பநின் றஞ்சவத்தைத்தே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். எனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பனவாகலான் உயிராகா; ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் ‡ "சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்றும்" இன்னன மூயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இந்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறாமையின் அஃதாகு

---

* இங்ஙனங் கோடல் நச்சினார்க்கினியார் மதமென்க.

† அநுவாதமாவது முன்னர்ப்பெறப்பட்ட தொன்றனை வேறொன்று விதித்தற் பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல்.

பெயரென்றற் கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமை வுடைத்தெனச் சந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத் தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று. இதுமேலைச்சூத் திரத்தின் ஒதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணக்கூறும் வழியுஞ் அதற்கொருசங் கித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதெனை அதத்தைக்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுத லின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல் *"சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்—சொல் லுங் காலைப் பெரும்பொரு ளடக்கி—நன்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" என்று இலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விரிபுகத் தானன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகர ணத்து,—இவ்வான்மாவாவது - மேற்கூறிப்போந்த உயிராவது,—அந்தக் கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் - புறவந்தக்கரணங் களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தங்களாகிய இவற்றின்,—ஒன்று அன்றென்றது - வேறாம் என்க.]

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல் லாமைப்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத் தார். கலாதிகளுண்டெனக் கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளா தார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப் பட்டு அதத்தைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப் பட்டு அதிதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையானும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோத வேண்டாமையின் மனமுதலிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக் கூற நின்றன வென்பது கருத்து.

அவைதாம் பிரகாசமாயின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து எது. எ-னின். †"மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த மான்கு—மருவி யான் மாவே யென்ன வரும்" என நீயிருங்கோடலின் உயிர் அவற்றுளொன்றாத லமையுமென்றாற்படுமிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வந்தக்கரணங்கடாம் தம்மிற் கிழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய்நின்றே தம்மை நோக்கி அசித்தாய்நிற்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்காரசித்தங்களில் ஒன்றன்றென மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறிந்த விடயங்களுள் ஒன் றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச்சித்தஞ்சிந்தித்தறியும்; யான்சிந்தித்தேனென்றறிய மாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதன்றே அன்றே வெனவும் இவ்வாறுசங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்; யான்சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தே னென் றறியமாட்டாது. அகங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணிவேன் யா னென்றுஒருப்பட்டெழுந்தறியும்;யானொருப்பட்டெழுந்தேனென்றறியமாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறிய மாட் டாது. ஆகலான் அவ்வாறின்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அநுவதுவாய்ப் புசித்த துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்திதத்துவத்தின் பரிணாமங்களைக்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ - ௯௦௦.
† சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், சாங்கியம். செ - உ. கருவியா.

கலாதிகளோடு கூடிநின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்றுக்கித்தேன் யான்மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியும் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றுமாறியாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

* "இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்புநோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்.

ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம்புத்தியகங்காரஞ்சித்தநான்குமருவியான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமெத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரை யொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றாம். அது † ஞானாமிர்தத்திற்காண்க.

மேலைச் சூத்திரத்திறுேதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கு மமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினார்.

உ௫. மனமாதி யாலுணர்தன் மன்னு புலன்கண்
மனமாதி மன்புலனி னல்லன்—மனமே
லுதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
லுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அஃவந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியும் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள் - மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன(ஐம்பொறிகளாற்றரப்பட்டுப்புறத்தே) நிலைபெற்ற விடயங்களாம்:—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை - ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும் -(அவ்விருவேறுணர்வும்) ‡ கடலிடையெழுந்து கரைசாருந்திரைபோலப் (பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டுவந்து) தோன்றும்:—அதனின் மனம் ஆதி மன்புலனின் அல்லன் - அதனானே மன முதலியன அவ்விடயங்களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறாம் என்க.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு உணர்தலிரண்டும் எழுவாய்.
செவ்வென்றொகை விகாரத்தாற் றொக்கது.
மன் அசை.
புலனின் இன் உவமவுருபு.
அவ்வனென ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி.
உதித்தவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

* வைராக்கியதீபிகை, பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். செ - கக. சிவஞ்சிவ.
† அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சராகவும், வாயில்காப்பார் ஒற்றுட்கள் தூதர் அத்தாணிகர் புரோகிதர் ஐவரும் ஞானேந்திரியங்களாகவும், யானைப்படை குதிரைப்படை தேர்ப்படை காலாட்சேனாபதியர் ஐவரும் கன்மேந்திரியங்களாகவும், சத்தாதியசனாதி விடயங்கள் பத்தும் ஏவலாட்களாகவும், பிராணவாயு முதலிய வாயுக்கள் உறுதிகூர் சுற்றமாகவும் உடைய ஆன்மாவாகிய அரசன் என்றதாம். அகவல் க-கால்கொடு.
‡ ஈண்டு கடல் - ஆன்மா. திரை - அந்தக்கரணம், காற்று-கன்மம். ஆகாயம் - விடயம்,

புத்தியிற்றோன்றியதொன்றுவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம்.

பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின்னர்த் தன்வேதனைக் காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டுகொள்க.

உகூ. சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்
புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்பொதுவகையாற் கூறிப்போந்த அந்தக்கரணங்களினியல்பு சிறப்புவகையாற் கூறுமுகத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளுங் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறு புணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் - புருடதத்துவமெனநின்றவுயிர்,— ஆங்கு - வாயிற் காட்சியாற்கண்ட விடயங்களினொன்றனை மனமாதியாலுணரும் மானதக் காட்சியின்கண்ணும் ஒருபெற்றித்தாதலின்றி,—சித்தம் ஆய்ச் சிந்தித்து - சித்தமாய் (நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச்) சிந்தித்தும்,—மனம் ஆகிப் பந்தித்து-(அதன்பின்) மனமாய் (நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப்)பற்றியும்,—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது - (அதன்பின்) அகங்காரமாய் (நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை யின்னதெனத்தெளிவேன் யானெனத்)தெளிவு பிறவாதெழுந்தும்,—புந்தி ஆய் ஆய்ந்து-(அதன்பின்னர்ப்)புத்தியாய் (நின்று இஃதின்னதெனத்) தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறும்-(இங்ஙனம்) வெவ்வேறாகவேயுணர்தலான் (அவ்வாறுணரும்புருடன்) இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறும்,—போது அவ்வேறும் போல் - (ஞாயிறுமுதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள் யாண்டு முதலியன வாய்ப்படும் பாகுபாடு செய்யுங்) காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறு முதலியவற்றின் வேறாயினாற்போல் என்க.

ஆய்தல் ஈண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு.

துணிதலென்பது அறிதலென்னும் பொருண்மாத்திரையாய் நின்றது.

தான் அசை. ஏகாரந்தேற்றம்.

இவ் அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்.

வேறும்போதுபோலெனவே, ஈண்டு நிற்கப்பொருள் ஞாயிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோக்கி அவ்வெனச்சுட்டி யொழிந்தார். சாரியையும் உருபும் உடன்றொக்கன.

சிறப்பும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. ஆங்கும்வெவ்வேறுதானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும் இன்ன நால்வேறுவகைத்தாய் ஒன்றற்கொன்று முன்பின் னதுவும் பயனுமாய்க் கடற்றிரைபோலப்பரம்பரையிற்றோன்றுமென்றவாறாயிற்று.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

உஎ. அகார வுகார மகங்கார ம் புத்தி
மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாவிவற்றை

நாத முளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மானதக் காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப வுணர்விற் கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக்கரங்களிவையென்பதும் அவற்று ணுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். அகாரம் அகங்காரம் - அகரம் அகங்காரத்தினையும்,—உகாரம் புத்தி - உகரம் புத்தியினையும்,—மகாரம் மனம் - மகரம் மனத்தினையும்,—* விந்து சித்தம்-விந்துசித்தத்தினையும்,—நாதம் உளவடிவு-நாதம் உயிரினை யும் செலுத்துதல்பற்றி,— கடற்றிரையே போன்று - சமுத்திரத்தின்கட் புதிதுபுதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோல,—போதம்-மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் உணர்வு,— ஆம் - உதித்தும் ஒடுங்கியும் வரும்,— பகாது இவற்றை நாடில்-பகுக்காது இவ்வக்கரங்களை ஆராயின்,— பிரணவமாம் - பிரணவமாகும் என்க.]

† "மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை—யுன்னு முகார முபகரிக்கு—முன்னுரு—மங்கார் தன்னை யகாரஞ் செலுத்திவிடு—நீங்காத சித்தம்விந்து நேர்." என்பவாகலானும் ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும், ‡"அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" எனவழிநூலாசிரியரோதியது எதிர்நிரனிறைப்பொரு ளெனவுங் கொள்க. "அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" என்றதே முறையெனக்கொண்டு அதற்கியையக் கொண்கூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றுமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் உடன்கூறினர்.

உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப்பட்டன.

§ "திகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி" அகரமுதலிய பஞ்ச கலை வடிவாய் நின்று இவற்றை வேறுவேறு செலுத்துதல் பற்றிக் கணந்தோறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிருட்பமாய்க் கறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசகலத்தின்கட்கணந்தோறும் அங்ஙனமுணர்வுதித்தும் ஒடுங் கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற் பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுத்துக்காட்டினர்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக்காட்டினர்: ஆதலாற் புனருத்தியன்மை யுணர்க.

உ௮. எண்ணில வோங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்—கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணிலவோங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததி தெய்வங் கண்ணில் ஈசரொடுகூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகரத்ததி தெய்வங் கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனும் என்க.

---

* விந்துவினுண்டாகிய தோற்றக்கிரமத்தில் சூக்குமை - பைசந்தி - மத்திமை - வைகரி என்னும் வாக்குகள் நான்கும், அந்தக் கரணங்களிலே பிரவேசித்து நிற்குமாகையால் அந்தக் கரணங்கட்கு அக்கரங்கள் வடிவாயின வென்பது. † தகளறுபோதம். செ - கச.
‡ வெருணவித்தியார், மன்காஞ்சூத்திரம். செ-க. § ஷை, முதற்சூத்திரம். செ-உச.

[இ-ள். எண்ணிலவு - மானதக்காட்சியின்கண் நிலவிய,—ஓங்காரத்து - பிரணவத்தின் கண்ணே,—நண்ணிய - பொருந்திய,—நாதத்து - நாதத்திற்கும்,—விந்துவொடு - விந்துவிற்கும்,— அதிதெய்வம் - அதிதேவதையை,—நண்ணில் - கருதுமிடத்து,—சதாசிவம் சதாசிவமும்,—ஈசரம் - மகேசனுமாம்,—மகர உகர அகரத்து - மகர உகர அகரங்கட்கு,—(அதிதெய்வம் நண்ணில்) - அதிதேவதையைக் கருதுமிடத்து,—பரமன் மாலோடு பகரயனும் - முறையே சுத்த வித்தையின் வைகுவோராகிய உருத்திரனும் மாலும் சொல்லப்படும் அயனுமாம் என்க.]

எண்ணிலவோங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஓங்காரமென வினைத்தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக் காட்சி.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவோரை. பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம் மகரத்தாமென்புழி மகரம் இசைப்பொருட்டாய் ஒற்றில்வழி யொற்றாய் வந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தி னுணர்வின்றென்றது.

எ-து. மேல். எனின். ஆன்மா அந்தக்கரணங்களி னொன்றன்றாயின் அவற்றொடு சந்தித்து நிற்றற்கேதுவென்னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றன்றாகச் சாதிக்கப்பட்ட ஆன்மா,—சகசமலத்தினால் - முதல்வனைப்போல அந்தக்கரணமுதலியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந்தன்னோடுடனாய் நிற்றலின்,—உணர்வு இன்றென்றது - தன்னியல்பான் உணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்று உணர்வதாயிற்று என்க.]

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்பட்டது. படவே, உயிர்முதல்வனைப்போல் அந்தக்கரணமுதலியவற்றின் வேறாயசேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற்களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னோடு உடனாய்நிற்றலின் றன்னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்றுணர்வதாயிற்றென விடுத்தவாறாயிற்று. இதனானே மலத்துளதாமென மேற் பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினாரென்பது பெறுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய கேவலத்தினிகழுமியல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிகளோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகழுமியல்பே பொதுவியல்பாகலான், மலத்திற்கு இருவகையிலக்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி யொழியிற் பின் கருவிகளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்ஙனமெனச் சற்காரியவாதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனையில்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான் இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது என்க.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமாயெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங்கூறினாராகலான்,அதுகூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைப்பெயர்.

இதனானே ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டது. அபாவம் ஒருகாரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

உக. மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணாதே
லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்— வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தொன்றுங் காட்டப்போற்
றன்னைமல மன்றணைத ரூன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும் வேறுமோர்மலமுண்டென்றல் மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாமாறுணர்த்து முகத்தான் எதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணாதேல் ஒன்றை ஆயாது ஆம் - உயிர் (ஆகந்துகமலமெனப்படும்) மாயாகாரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணாதாயின் ஒருவிடயத்தையு மறிவதில்லையாம்,—மற்று மலம் தன்னை அன்று அணைதல் தான் - சகசமலம் உயிரை அனாதியே பற்றிநிற்றல்,—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டப்போல் - (காட்டமுதலிய வற்றுள்) அது வதுவேயாய் நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத வன்னியைத் தனக்குள் மறைத்துவைத்து ஒன்றேயாய் நிற்குங் காட்டம்போலும் என்க.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களை யறியும்வண்ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வறிவைத் தடை செய்துகொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் *ஒளியுமிருளும்போல் இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாயமாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

மற்றென்பதுமலமன்றணைதலென்பதனோடியைக்துவினைமாற்றின்கண்வந்தது.
முற்றும்மை சிறப்பும்மைகள் தொக்கன.
...

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துள் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயுஞ் சூரியகாந்தத்துள் மறைந்துழி அதுவேயாயும் இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் தானென் ... ம்படிநிற்றல். அங்ஙனமாகியும்வீயாமை, கடைதன்முதலியதொழிற்பாடு ... தோன்றுதலாற்பெறும். தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியென் ... ம்படி பொதிந்துகொண்டு,தானே யாதல். ஒன்றுங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும இயையும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க.

* இதனை:—"பெரும மறையும் பிறழா மறையு - மற்றவத் பிணிப்பே யாயி னொற்றிலை- யிரண்டென விசைத்த வெளியே தெருண்டின் - யாண்டு மொருவா தொளிர்வது மீண்டுப- ... பெற்றி யிருக்கும் - மொன்றே போது ... ளிபுணர் - மறைத்தற் ... குழுவு தோரிடை - யிரண்டல வென்பதெ ... விட்டு ... ஞானமிக்கக ... ணர்க. அகவல் - கக.

மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமை கூறுகா அன்றணைதலென்றார்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானபாவமென்பாரும், பிராந்திஞான மென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், * பஞ்சக்கிலேசத்தொன்றாகிய அவிச்சை யென்பாரும், மாயை கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்குண மென்பாருமாய், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலந்தீற்றுப் பற் றுக்கோடாகிய குணியமுதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்பொருளன்றென்பாரும், சுதந் திரவறிவுடைத்தென்பாரும், அவ்வவ்வுடம்பளவிற்றென்பாரும், அணுவளவிற்றென் பாரும், உருவென்பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பல திறப்படக்கூறி மயங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம் ஞானதிரோதகமாய்த் திரவியமாய் அறியாமைக்குணத்ததாய்ச் செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய் அநாதிபந்தமாய்ச் சடமுமாய்ப் பலவுமா யின் அழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின் ஒன்றேயாய் விஞ் ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற்கேதுவாய் உயிர்க டோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய்மறைத்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையி னீங்குவன வாகிய சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய் உயிர்கண் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூல காரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைபடுமாறு செய்த லின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப் பசுத்துவம் பசுநிகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதியென்றற் றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளு முடைத்தாய் நிற்பதெனவும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல முதல்வன் சந்நி தியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய உயிர் அநாதியே யறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின் அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன்வினையாய் அநாதிமுத்தத் தன்மையென † எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்தாற்போல அநாதியேமலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய் உயிர்க்குற்றங்க ளுள் வைத்தெண்ணப் படுவதென்பதூஉம் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டைப்பவுள் கடாவிடைகளெல்லாம் சிவஞானபோதச் சிற்றுரையாதிகளில் காணப்படும்.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியா தீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்தைதனைய் நிற்குமென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். இருளினகப்பட்ட கண் விளக்கேற்றி யுடையவழி விட யங்களைக்காண்டலேயன்றிவெவ்வேறவத்தைப்படுமொழிவின்றி அதுபோல மலத்திலகப் பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அவைவுடைத்து

---

* அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் என்னுமைந்தும் பஞ்சக்கிலேசமாம்.

† எண்குணங்களாவன:—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வின னாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்ற லுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பனவாம். இவைமுறையே - சுவதந்திரத்துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா, சருவஞ்ஞத்துவம், அநாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அனந்தசத்தி, திருப்தி எனப்படும்.

அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப்படுமாறியாங்ஙனமென * அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா-அந்தக்கரணங்களோடு கூடிய ஆன்மா,—சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதிதமாயுள்ள - சகசமலத்துணராது அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலாற் படைகொடு பவனிபோதும் வேந்தன் கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட் டந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோலச் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள,—பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது - அஞ்சவத்தையையுடையவனாய் நிற்பன் என்க.]

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்தவத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐய நீக்குதற்குக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார்.

அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆவேஉறிசொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி.

அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலாலென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, † "படைகொடு பவனிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டு" அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறாயிற்று.

அறுதான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அரூபசொரூபியாய்நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனமஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற் கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய்நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள்தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந்துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது.

‡ "சிவனே வியாபி யவத்தையி விழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரிதலில்லையா முறையிற் செயப்படுங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கிவிடமே தருமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இப்பொருள்பற்றியென்க.

தத்துவவன்னரூபனாதல் வீடுபெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத்தின் மறைந்தென மேற்கூறிப்போந்ததனை § வழிமொழிந்து கொண்டு அருபசொரூபியாய் நிற்றலானென்று எதுக்கூறினார்.

மறைந்தவழியென்றது மறைந்ததெனத் திரிந்துநின்றது.

௩௦. ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்தின்—மன்றவே
யையைந்தா நன்னுதலிற் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை வேறுபாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நன்னுதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற எய் ஐயைந்தாம் கண்டத்தின் (வாக்காதி மெய்யாதி) விட்டு அகன்ற வேற(ஐயைந்தாம்) இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வியையும்.

* குக்கவாத சைவர். † சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம் செ-கூ௨.
‡ உலகுடையநாயனார் கழிநெடில். செ-௯. § வழிமொழிந்து - அவைவிக்க.

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தானமெனப்படும் இலாடத்தின் புறவிந்திரியம் பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சொப்பனத்தானமெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேறாய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத்தித்தானமெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவிகளை விட்டு நீங்கி முன்னர்க்கூறப்படும் இரண்டு கருவிகளோடுகூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உந்தியிற் சித்தத்தையும் விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக்கூடித்தொழிற்படும்; இக் கருவிகளொன்றும் அணையாத அதீதத்தானமெனப்படும் மூலாதாரத்தில் புருடனொன்றே நிலைபெறும் என்க.

எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினுந்நிற்குங்கருவிகள் முறையே * முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க.

† மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

எய்தல் பொருந்துதல்; வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அஃதிடத்தருஞ் சென்றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னாது மெய்யாதியென்றார். அவற்றோடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன அவ்விந்திரியம் பத்துக்கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதிபத்தும்அவற்றினுக்குட்கருவியாகியஅந்தக்கரணங்கணான்கும் அவற்றோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய புருடனொன்றும், அவ்வவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற்செலுத்தப்படும் பிராணனாதி வாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங்களையெனக்கொள்க.எனவே,பூதங்களின்கூறாய்அவற்றுடனின்றதொழிக்குந்தேருதுப்போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியாமதில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்துமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக் கேதுவாய் நின்ற எனைப் பொறிமுதலிய முப்பத்தைந்தும்அவற்றோடுகூடியபுருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களாலும் புறக்கருவிகளாலுந் தரப்படும் மதுகையின் மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவுங் கொள்க.

---

* இதனை:—

சாக்கிரமாதனினிந்திரியம்பத்துஞ்சத்தாதிவசனாதிவாயுபத்து
நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருடனோடுநின்றதுமுப்பானைந்துநிலவுங்கண்டத்
தாக்கியசொப்பனமதனில்வாயுபத்துமடுத்தசத்தாதிவசனாதியாக
நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடநுவலிருபத்தைந்தாமென்னவியோரே.

சுழுத்தியிதயத்தனிற்பிராணன்சித்தஞ்சொல்லியபுருடனுடன்மூன்றதாகும்
வழுத்தியகாயிலிற்றுரியம்பிராணனோடுமன்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு
மழுத்திடுமூலத்தனிற்றுரியாதீதமதனிலேபுருடனொன்றியமருவுங்காணம்
பழுத்திடுபக்குவரறிவரவத்தைகளைந்திற்பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசுதானே.

என்னுந் திருவாக்கானுமுணர்க. தாயுமானசுவாமிகள் பாடல், ஆகாரபுவனம். செ-௨௫-௨௪.

† "மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடைச்சொல்லியல். ௫ - ௧௭.

கலாதிகளுஞ் சுத்தத்துவமும் அவத்தைக் கேதுவாகாமையான் உடனெண்ணு ராயினர். ஏனையவும் விரிந்நூல்களுட் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க.

௩க. இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள
மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
யவ்வவ வீந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

எ-து. உ-ம். எனின். அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரேரக வவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அநுவாதமுகத்தான் விளக்கி அவ்விடத்தினும் முறையிற் செலுத்தும் பிரேரகக் கருவிகளின்றொழிற்பாடுபற்றி ஐந்தவத்தை நிகழுமென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோலுண்டென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலாடத்தேசாக்கிரத்தைஎய்திய உள்ளம்-(இலாடத்தானத்தினின்றி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தினையெய்தியபின் மறித்தும் அவ்வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று) இலாடத்தானத்தின் (உணர்த்துமுறைமைச்) சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட புருடன்,—இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் - ஆண்டுஞ் சாக்கிரச் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவவிந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு - (அவையாவன) அவ்விலாடத் தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங்களை யுணர்ந்து,—அதுவே-அப்போதப்போதே,—அவ்வவற்றின் நீங்கல் - அவ்வவ்விடயங்களினீங்குதலாம்.— அது ஆங்கு - (இனி முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும்) இவைபோல ஐவகைப்படும் என்க.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளுங் கீழ்ச்செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழிவுங்காலும் ஏறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனுக்காண்டலுண்டென்பது முறையே * ஞானாமிர்தத்தினும் போற்றிப்பஃறொடையினுங் காண்க.

அவ்வவிந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்திரியம்.

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனுதற்குரிய விடயம்.

கண்டுநீங்கலென வினையும்.

அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அடுக்கிக் கூறிக்கொள்க.

கன்னுருபு தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார்.

கண்டதென் ஒருமொழியாகவைத் துரைப்பாருமுளர். குற்றியலுகரத்தின்முன் உடம்படுமெய் பெறுதற்கு ஒத்திலாமையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அஃதுரையன்மையறிக.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்டகண்டபொழுதே அயர்த்துவிடுதல். † "ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. ‡ "காணுந்தன்னிற் செயலொன்றுங் கண்டுகொள்ளான்" § "உந்திடுங் காணுந்தன்னிற் செயலொன்று முணர்ந்துகொள்ளான்" என்பனவுமது. இந்நுட்பமுணர்ந்துகோடற்குத் தூலாருந்ததிநியாயம் பற்றிக் கைப்பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன்முதலிய் தூலத்துள் வைத்துக்காட்டுப.

---

* "கண்கொளீத் திருகை மூட்டி வாழிய" என்னுந்திருவகவல். க.
† சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௯௪ - ஒருபுலனுகரு.
‡ ஷை, நான்காஞ்சூத்திரம். செ - ௨௭. அறிதரு. § ஷை சூத்திரம். செ - ௯௬ - ஊக்க

இனி அருபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையினியல்பு கூறுதற்கெடுத்துக்கொண்ட இவ்வதிகரணத்தின் அதனோடியைபில்லா சுத்தத்தின்கட்படும் ஐந்தவத்தை கூறுதற்கு ஒரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஏனைப்பொறியனமாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவைமுன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந்துணையே கூறுவார் அதுவாக்கு என்றொழிந்தார். இக்கருத்தேபற்றி *"பிறிவிலா ஞானந் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே—குறியொடு மைந்தவத்தை கூடுவர் வீடு கூட" என்றெழுந்தார் வழிநூலாசிரியரும்.

இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானுங் கூறிப்போந்த மூத்திறத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் கைத்தான் தன்னுண்மையெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதென்பதனானே பெற்றாம். ஏனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

விதந்த்யக்ஷாணி வாஞ்சாத்மா நஸ்வயம் வேத்தி நாத்மவித் ।
தத்விதஸ்சிவஸ்வாநுக்ராத் தயா பரவஸ்து கேவலம் ॥

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகாரமுணர்த்துத லுதலிற்று.

எ-து. க-ரை, எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐந்தவத்தைப்படும்வழிக் கருவியும் உயிரும் அமைச்சும் அரசுமேய்ப்பவிற்பின் அவையே யமையுமாகலான் முதல்வனால் ஆண்டைக்காகற்பாலதொரு பயனில்லை போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஆண்டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்குமுகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களை இலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வஞ்சாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அதனுடைக்குவிற்றமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதானசத்தியிலக்கணங் கூறவே அவற்றிலக்கணமுங் கூறியவாறுதலறிக. †

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்கு - மேலைச்சூத்திரங்களின் அன்னனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய் வாய் கண் மூக்குச் (செவி) யென்பன,— அளந்தறிந்து - (தத்தம்விடயங்களை இஃதின்னதென்று) அளவிட்டறிந்தும் (அன்னனமறியுந் தம்மையுந் தம்மைப்பதிட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும்),— அறியா - அறியமாட்டா:— ஆங்கவைபோல - அவ்விந்திரி

* சிவஞானசித்தியார், சன்காஞ்சூத்திரம், செ - ௬௰. அதிசுருமுதல்வ.
† தண்டாபூபிக வத்தாணிக்கனம் கொள்ளப்பட்டது.

யங்கள்போல்,—தாம்-உயிர்களும்,—தம்முணர்வின்-தமதறிவிற்கு வியஞ்ச மாகிய,—தமி-முதல்வனது,—அருள்-சிற்சத்தியான்,—(அளந்தளந்தறியா) மேற்கூறிப்போந்த (இருவகை யஞ்சவத்தையினின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அநுபவிக்கும் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்கும் திருவருளையு அறியமாட்டா);— அவையே - உயிர்கள் (அவ்வாறுணர்தல்),— காந்த கண்ட பசாசத்து - காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரை யின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் (காரணத்தானன்றிச் சங்கற்ப தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரையினும் ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்று) என்க.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

செலுமென்பது சொல்லெச்சம்.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக்கருவிகளும் அவ்வாறு கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே * "பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருட லறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்துவனாயின் அவ்விடயங் ளோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி, அளந்தறி தென்றொழியாது அறியாவென்றார்.

ஆக்கவைஒருசொன்னீர்மைத்து, தம்முணர்வின்றமியென்றதுதமதுமுதலென் னும் பொருள்பட வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை.

ஈண்டு அருளென்றது எற்புழிக்கோடலால் திரோதானசத்தியின்மேனின்றது அருளாவென விரித்து அளந்தறிந்தறியாவென உவமைக்கோதியவினையைப் பொரு ளினுங்கூட்டியுரைக்க.

இதனுள்விளம்பியவுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்களந்தறிந்தறியா வென்றத ஓரதிகாணம்; ஆக்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின்றமியருள் காந்தங்கண்ட பசா சத் தவையே யென்றது ஓரதிகாணம்; ஆக இரண்டதிகாணத்தது இச்சூத்திர மென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவா லுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். தாமரையிலையி னீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவழியான் விடயங்களை அறியுமென வையும் அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப்படுமெனமேற் கூறியதனையுமறென்னையெனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங் கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள் வைத்து இம் முதலதி கரணத்து,— ஐயுணர்வுகள் - உணர்விற் கேதுவாகிய ஐம்பொறிகள்,— ஆன்மாவால் உணருமென்றது - உயிரால் விடயங்களை அறியும் என்க.]

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென் றுபசரித்தார்.

அவற்றினுள் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன் றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற் கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம், செ-உ.

(இ-ள்.) அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிதலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டா வாகலான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென மேற்கொண்டது என்க.

ஆன் * உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது.

உம்மை இழிவு சிறப்பு; முற்றுமாம்.

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினர், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு.

௩௨. ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசா யுளநிற்ப
வைம்பொறிக ளுள்ள மறியாவா—வைம்பொறியிற்
காணேற் காணது காணுமுளங் காணேற்
காணுகண் கேளா செவி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனம் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றி யமையாமையும் எற்றாற்பெறுது மென்பாரை நோக்கி எதுவை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரசு ஆய் - அரசன் அத்தாணி மண்டபத்தின்வைகித் தன் கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளுமாறுபோல,—உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப - உயிர் ஐம்பொறிகளை (அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற் செலுத்தி) யாண்டு இலாடத்தானத்தி னிற்றலான்,—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம் - (அரசனுலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமை போல) அவ்வைம்பொறிகள் உயிரை யறியமாட்டாவாயின. (அற்றேல், ஐம்பொறிகள் உயிரானன்றியறிதல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறிகளானன்றியும் அறித லமையும்போலுமெனின்);—ஐம்பொறியில் காணேல் காணது காணும் உளம் காணேல் காணு கண் கேளா செவி - (ஒருகருமஞ்செய்தற்கண் அரசரும் அமைச்சர் முதலாயினாரும் தம்முள் இன்றியமையாதவாறுபோல) ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறிகளும் தம்முள் இன்றியமையா என்க.

அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத்தானத்தி னெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க.

நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் ‘மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது’ என்புழிப் போல நிற்றலானெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதாரணமாதற் கேலாமை யறிக.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே புணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையாவாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தையவாய் நிற்பதன்று அவையவ்வின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை அவாவுமெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றிபோமெனச் சகாரவிகாரவாதி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

---

* “தம்முளையான்” என்புழிப்போல.

[இ-ள். இதுவும் - இவ்வான்மாக்களும்,—தமது முதலாலே - இறைவ னாலே,—உணருமென்றது - அறிவிக்க வறியும் என்க.]

தமது முதலென்பது 'பானெம்மூர் புகுவன் நீ நம்மூர் புகுவை' என்புழிப் போல வேறுமுடிபு கோடலிற் பால்வழுவன்மை யுணர்க.

உம்மை இறந்ததழீஇய வெச்சம்.

இம்முறைமை தமக்கொரு முதலுடையவற்றிற்கேயன்றி வினைப்பொருட்கின் மையின் வரம்பின்றியோமோ நில்லையென்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினார் தம்முணர்வின்றட்டென்றது மது.

தத்துவங்களுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாதலும் முதல்வனுக்கு அஃ தின்மையும் மேற்கூறிப்போந்த சூத்திரங்களாற் பெறப்பட்டன வென்பது கருத்து.

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப்போலத் தானுந் தன்னை யுணராது நிற்றலான்.

எ - து. ஏது. எ - னின். உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை யெடுத்துக்காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்த துதலிற்று.

[இ - ள். இவ்வான்மா - இவ்வுயிர்கள்,—தன்னாலே உணரும் - தம்மாலே விடயிக்கும்,— இந்திரியங்களைப்போல-பொறிகளைப்போல,—தானும்—சட மூஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபெற்றுத் தம்முளொவ்வாவாயினும் இவ்வு யிர்களும்,—தன்னை-தம்மையும்,—(தன் ஐ-தம்முடைய முதல்வனையும்),— உணராது நிற்றலான் - அறியாது நிற்குமாகலான் இதுவும் தமது முத லாலே யுணருமென மேற்கொண்டது என்க.]

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபெற்றித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினுந் தம்மையுந் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக்கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாக லின், அதுபற்றி அங்ஙனமேற்கோடலமையுமென்பதே கருத்து.

உக. மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணு வுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
ணெண்ணான் சிவாசத்தை யின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தன்னானுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்குவரும்பயன் அவற்றினாலொற்றித்துக்காணும் உயிர்க்காய வாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும் உயிரானொற்றித்துக்காணும் முதல்வனுக் காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்தது நுதலிற்று.

(இ-ள்.) மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என் னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் - (ஈண்டுக் கூறிய கருத லளவையேயன்றி) நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயற்படுகின்றதென்றோ தும் வேதப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்,—உளம் சொ ன்ன சிவன் கண்ணு, வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண் - உயிராவது (தனக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந் திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள்) எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக் குக் காட்டாகி நிற்பத் தான்செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்

கும்; (அவ்வேறுபாடு) அறிவாயாக.—இன்று (ஆகலால்) சிவன் அசத்தை எண்ணான் - (அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதியின் அசத்தென்ப தல்லாஞ்) சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் (அவ்வுயிர்போல்) அவற்றை அநுபவியான் * என்க.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்திற்குக் காரணனென்னும்பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்கண் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணர நின்றது: சொன்னசிவனென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய இயைபுணர நின்றது; எண்ணான் சிவனென்புழித் தூயதன்மையனென்னும் பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணாமைக்குரிய இயைபுணர நின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்மூப்பொருளுடைத்தென்பது சோமசம்புபத்ததி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் + மூவகைப்படுத்தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மறையினியலும் பொருளை மறையினியலென்றுபசரித்தார்.

இறந்ததுதழீஇய ‡ வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

ஈண்டுச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுகமாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணுறுவென்றார். சிவசத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்நிதி யெனப்படு மென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்ததையேயென்றது ஒருபுடையுவமை யாதல்பற்றியே பிறிதன்றென்பது கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாதற் கேதுக்காட்டியவாறு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

எண்ணல் ஈண்டநுபவித்தன்மேற்று.

இன்றென்பது சாதியொருமை.

அவனெதிர் என்பது அவாய்நிலையாய் வந்தது.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்றுதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தேபற்றி §"மாயை மருவிடான் வேண்டாமை - யாதொரு தாரதசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். ¶"உன்னுதாரத் தேடுந்த வீடு முறவெதல்லா—முன்னுடைய தென்னுய்நீ யுற்றனையோ—மன்னுயிர்க—ளவ்வகையே காணின் கழிவதுவு மாவதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்." என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

௬௪. வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத மீன்போல—மெய்யவனிற்

* எனவே முதல்வன் உலகிற்குக் காரணகாரணனாகி நிற்பனென்பதாம். "காரணமோ ரெண்ணி ரனைத்து - கார மன்றே காரமின் றின்றே - காரச் செய்திபு மன்றே கா- டாருயிர்க் கல்ல துயிரதற் குதவும்-பேருபகாரமு மின்றே" என ஞானாமிர்தத்திற்காட்டிய திருட்டாந்தத்தானறிக.-இன.

† [illegible] என்றற்றொடக்கத்தனவாய்வரும் சுலோகங்களின் வியாக்கியானத்திற்காண்க. சுலோகம் - ௭.

‡ 'இயன்மறந்தாய்' என்பதில். § சிவஞானசித்தியார், சுத்தாங்குருத்திரம். செ-க-இன்றயன்றன்.

¶ திருக்களிற்றுப்படியார். செ - அ௭.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டுடனாய் மன்னுதலைக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறாய் நின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றுணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்பு மின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலு தலிற்று.

(இ-ள்.) வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி - ஞாயிற்றினொளியினடங்கி,— விளங்காது - (அதனின் வேறாய்) விளங்கித் தோன்றுதலின்றி,—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல - அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண் மீன்கள் (அஞ் ஞாயிற்றானே ஒளியுடையவாமாறு)போல,—கண்டுகேட்டுஉண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு - கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகை விடயங்களையும் (உயிர்) மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனால் உணர்ந்து,—உடனாய்மன்னுதலைக் காண் - (வேறாதலும் ஒன்றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி) உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக என்க.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.
ஐ சாரியை.

நாண் மீன் முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றனுடைய ஒளியேயென்பது வேதநூற்றுணிபாகலான் அஃதீண்டைக்குவமையாயிற்று.

உயிரென்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

௬௫. அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணாற் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறுவகைப்பட உணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டானாயதெனல்வேண்டும். வேண்டவே,நிருவிகாரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லுமென்பாரை நோக்கி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் - (உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய) இரக்கம் முதல்வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது.—அது சத்தி - அவ்விரக்கம்(வேறு பொருளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய)சத்தியேயாம்;—அருளும் அவனன்றி இல்லை அவன் அருளின்று அன்றே இல்லை - (இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின்) அவ்வருளும் முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும் அதனையின்றியமையானாய்,—அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்துநிற்கும் அரன் - ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு (தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்துநிற்குமாறு)போல் (அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன் முதல்வன்; (ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல்கூடும்) என்க.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

இன்றி யென்னும் வினையெச்சக்குறிப்பினிகரஞ் செய்யுளாகலின் உகரமாய்த் திரிந்தது.

அன்றே அசை.

இவ்வியல்பு சித்தாந்த நெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்காதென்பார் அருட்கண்ணூர் கண்ணுக்கென்றார்.

சத்தியதன்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்பதனுள் வகுத்துரைத்தமையின் ஆண்டுக் * காண்க.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

உணருரு வசத்தெனி னுணரா தின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். சத்தும் அசத்தும் வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேலைந்து சூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள் யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்கு சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விரண்டும் இலக்கணத்தாற் றம்முண்மயங்காதவாறு வரைந்து வைத்துணர்த்தி உண்மையதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யுமுகத்தானே இலக்கணவோத்துட் கூறுதற்கு எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளி லக்கணங்கூறுதல் இவ்வாறாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவிபையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(தம்முணர்வின்றமியாகிய முதற்பொருள்) உணருருவெனின் - அளவைகளானறியப்படும் இயல்பிற்றெனின், (அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம் போல் அழிபொருளாகிய),—அசத்து-அசத்தாம்:—உணராது (எனின்) - (எவ்வாற்றானும்) அறியப்படாத இயல்பிற்றெனின், (அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோல),—இன்மையின் - சூனியப்பொருளாம்: ஆகலான்,—இருதிறனல்லது - இவ்விருபகுதியுமன்றி (ஒருவாற்றா னறியப்படாமையும் ஒருவாற்றானறியப் படுதலுமாகிய),—சிவசத்தாமென இரண்டுவகையின் - இரண்டு வகையானுஞ் சிவசத்தாமென,— இசைக்குமன்னுலகே - கூறுவர் மெய்யுணர்வினிலைபெற்றுயர்ந்தோர் என்க.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது.

முற்றும்மைகள் † தொக்கன.

அல்லதென்பது வினையெச்சக்குறிப்புமுற்று. அன்றியாமென இயையும்.

ஒருவாற்றானறியப்படாமை பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்றானறியப்படுதல் சிவஞானமொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞானபச

* இந்நூல் இரண்டாஞ்சூத்திரம் நான்காமதிகரணம்.
† 'இருதிறம்' 'இரண்டுவகை' என்பனவற்றில்.

ஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும் பதிஞானத்தால் அறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார்; இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச்சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பதுசித்துச்சத்தென்னும் பொருட்டு.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனுய் நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற்கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ்சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே இதனை இலக்கணவோத்துண் முதற்கட்கூறாது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட்கூறியதூஉமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. * "தன்னாலே தனையறிந்தாற் றன்னையுந் தானே காணும்" எ-ம், † "உன்னரிய திருவருளை யொழியமல முளதென் றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே" எ-ம், ‡ "மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை—யாயவா ருயிரின் மேவு மருளெனி லொளியாய் நிற்கும்" எ-ம், ஓதியவாற்றால் ஏனைப்பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றியுணர்தல் சிவஞானத்தானன்றி அமையாதாயினும் ¶ "தீபமெனத் தெரிந்தான்—றொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்—தருமிது பசுஞானம்" எ-ம், ⁂ "இவைகீழ் காடலாலே—காதலி னான்பிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு ஞானம்" எ-ம், பொதுவியல்பு பற்றி யோதுதலானும் யானி தனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொதுவியல்புவிடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவாற்றானுணருருவாதலுமுடைமையிற் சிவசத்தாவான் செல்லாமையறிக. சற்காரிய வாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசுபாசங்கள் அன்னமறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப்படுமாயினுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப்பியல்பு நோக்கும்வழி அவை சத்தாதற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே பிறக்க அறியாதார் அபாவத்தியல்பாகவது பாவத்திற்குமறுதலைப்பொருள்போலுமென நையாயிகர்முதலியோர் மதம்பற்றிமயங்கி எல்லாப்பொருளுஞ்சத்தென்னுஞ்சித்தாந்தத்தோடு முரணுமைப் பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட்டன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாமெனவும், சத்தம் அசத்தமென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படுவர். காரியப்பிரபஞ்சம் ஏனைப்பசுபாசங்கள்போலன்றி இருவகையியல்பானுங் காட்சிப்புலனும் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறியவாராது நிலையில்லதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத்தென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதும் தானே போதரும்.

இதனுள் உணருருவசத்தெனினுணராதின்மையினென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இரண்டுவகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - ௨௨. தன்னறிவதரு.
† சிவ., பொது. செ - ௨௭. அன்னியமாரணவை.
‡ சிவ., உண்மை. ௨௰, மாயைமாமாயை.
¶ சிவஞானசித்தியார், சான்மார்க்கசூத்திரம். செ- ௨. சுருவியாமனமு.

முதலதிகரணம்.

சுண்டு அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத்தின் அளக்தறிக்தறியா னென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளக்தறிபொருளே யாமென நையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும், எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தாக லின் அளக்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித் துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து என்க.

சுட்டு ஆகுபெயர்.

சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினாலென விசேடித்தார்.

சுண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முன்னி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவை யறிவினையென்பது *"அறிவினா லறிந்தயாவு மசத்தாத லறிதி"-என்று புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ - து. ஏது. எ - னின். உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙன மெனவும், சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத்திரையான் அசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காம்போலுமெனவும், முறையே அவ்விருவர் மதம் பற்றிக் கூறுவாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) அச்சுட்டுப் பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்துநின்று தானே தாமதகுண மிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நிற்றலான் சுண்டறிவினா லறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது என்க.

சுண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அநுபலத்தி யென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனாகிய பொருண்மேனின்றன.

இது நையாயிகரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

இனி இதனை இரட்டுற மொழிந்துகொண்டு அவைதாம் காரியவவத்தையிற் றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப்புலனாய்ச் சடுதியின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தையின் விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்ஙனம் புலனாகாத காரணப்பொருள்களை நோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாதுமாகலின் சுண்டறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டதென்றவாறு எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

கூசு. அசத்தறியாய் கேணீ யறிவறிந்த வெல்லா
மசத்தாகு மெய்கண்டா னுயின்—

எ - து. உ - ம். எ - னின். ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உபலத்திப்பட்டன வெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னு நையாயிகரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - இ.

(இ - ள்.) அசத்து அறியாய் நீ கேள் - அசத்தினியல்பையறியாத மடவோனே (யாமிறுக்குமிறையை) நீ (மனம்பற்றிக்)கேட்பாயாக,—மெய்கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும் - சத்தினியல்பையறிந்தோன் ஆராய்ந்தானாயின் அறிவினு லறியப்பட்டன வெல்லாம் அசத்தேயாம் என்க.

அறியாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

அசத்தினியல்பையறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார் அசத்தறியாயென்றும், * "எந்தை தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க" என்பார் கேளியென்றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம் அநுபலத்திக்கு விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாகுமென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல்புணர வாராதென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினர்.

அசத்தலாய்

நீரி லெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு
மோரினவை யின்றாமா றொப்பு.

எ - து. உ - ம். எ - னின். இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியனை நோக்கி யுரைத்த பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) அசத்து அலாய் - அசற்காரியவாதி யல்லாத அறிவுடையோனே,—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஓரின் - அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின்,—நிகழ் நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் - நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்துங் கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம் என்க.

எனவே, அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை அங்ஙனே கெடுதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப்பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தென்றல் அமையுமென்றவாறாயிற்று.

† அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார்.

நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடை கொடுத்தார்: அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும்.

‡ குல்லுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கனப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனில் வெப்பத்தினைப்பற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முதிற்படலத்தின் மறைத்தமுதித் தலும் மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒருகாரணங்காட்டி மறைந்து போதற்கும் உவமையாயின. இங்ஙனம்பாலை §"இலயித்த தன்னில்" என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப் பொருள்கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழிநூலாசிரியர் $ "அசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொருளான வெல்லாம்" எ - ம், ‖ "உலகினை யசத்து மென்பர்" எ - ம். வேறு கூறியவாற்றானு முணர்க. இஃதறியாது

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். திருப்பாசுரம். செ - ச. ஆட்பாலவர்.
† காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுதலின். ‡ 'ஆறு' என்பதன்பின்.
§ இந்நூல். செ - ச.$ சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம்.செ - உ. ஆவதாயழிவ.
‖ சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம். செ - க. மண்டலின்

இஃவெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாய், அசத்தலாய் என்றதனால் ஒரு பயன்படாமையும், ஆயின் தூரினென்று இருகாற்கூறுதலும், அசத்தாகும் இன்றாமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாதலு மறிக. இனி ஒருவாற்றானு முணரப்படாதபொருள் சூனியமென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடுமுதலியன நிகழாமையான் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ள வேண்டாவாயினும், மந்தவுணர் வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு உரையாசிரியர் * "உணராத பொருள்சத் தென்னி லொருபய னில்லைபோலும்" என விரித்தொழிந்தாரென்றுணர்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீத கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்புங் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறாகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்விரண்டுதன்மையுமின்றி-உணருருவாந்தன்மையும் உணராதாந்தன்மையுமின்றி,—வாக்கு - பாசஞானத்திற்கும்,—மனம் - பசுஞானத்திற்கும்,— அதீதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந் ததீதமாய் நின்று,—கோசரமாய் - ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றுணரும் அநுபவஞானமாத் திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாய்,—நின்ற - நிற்கின்ற,—அதுவே - அவ்வாறு நிற்கின்ற பொருள் இதுவென அளவைகளானறிய வாராமைபற்றி அதுவே யென மகாவாக்கியத்தாற் கூறப்படும் பதிப்பொருளே,—சத்தாயுள்ள சிவமென்று - சத்தாகிய சிவமாமென்று,—உணரற்பாற்று - உணருந் பான்மை யுடைத்து என்க.]

வாக்கெனப்படு காதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும், அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினார்.

வாக்குமனாதீத, கோசரமாய் நின்றவென்றது அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாயும், ஒற்றுமைப்பட்டுநின்றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்றவென்றவாறு.

அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறியவாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அநுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமென தலைச்செவியறிவுறுத்தார்.

வாக்குமனாதீதம் என்றது தமிழ்நான்முடிபு: மரம்+அடி மாரடியென மரீஇயினாற்போல. மனம்+அதீதம் மனாதீதமென மரீஇயிற்று. அதீதகோசரமென்பது வடநூன்முடிபு.

வாக்குமனாதீதப் பொருளாகலின் உணருருவாந்தன்மையும், பகாசரப பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மையும் இல்லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டு வகையு மின்றி யென்றார்.

---

* சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம்-சூத்திரம். செ-௪, உரையத.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவ தின்மையாலும் அப்பிர காசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையாலும்.

எ-து. எது. எ-னின். இவ்விரண்டுவகையு மில்லாதபொருள் அசிருவசன மாய் நிற்பதென்னுது வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாண மென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாக்கு மனங்களா லோதியுணரப் படுவதாய நிருவசனப் பொருட்கு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையாலும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத அநிருவசனப்பொருட் குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மையாலும் இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென் றுணரற்பாற்றென மேற்கொண்டது என்க.

உணர்தற்பாற்றென்றார் உணர்தலருமை நோக்கி.

பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

௬எ. எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்று மென்றுலென்
கண்ணி யுளதென்றன் மெய்கண்டா—னெண்ணி
யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்சிவன்றா ளாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சை வயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதகங்களினின்றறியவும் படும். அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத் தென்றுதல் அசத்தென்றுதல் ஒருவாற்றானும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞான மாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்றாகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தா தென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றால் உளது என்றல் என்கண்ணி—(பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத் தில்) கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றென்னின் அங்ஙனமொரு பொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ (அதனைக் கூறுவாயாக. பிரமாணமுண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேய மெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாயின்),—மெய்கண்டான் எண்ணிஅறிய இரண்டு அசத்து ஆம்-சத்தினியல்பையுணர்ந்தோன் ஆராய்ந் தறியிற் (காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய) இரண்டும் (மேற்கூறியவாற்றான்) அசத் தேயாம்.— ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன் தாள் ஆம்- ஆதலைத் (* சாந்தோக்கிய முதலியவற்றுட்) சத்தென்றோதப்படுஞ் சுட்டறி விறுல் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் (சைவவுபநிடதங்களிலுஞ் சைவாக மங்களிலும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவமாத்திரையிற் கோச ரிப்பதென்றோதப்படுஞ்) சிவனருளாவதன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று என்க

ஆம் அசை.

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம், 'மழைபெய்யக் குளநிறையும்' என்புழிப் போலச் செயினென்னு மெச்சப் பொருட்டாய் நின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

---

* ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் என்றற் றொடக்கத்தன. இ-ன். சௌமிய! இது முதலிலிருந்தது. எ-று. சாந்தோக்கியம், ஆறுவது பிரபாடகம் இரண்டாவதுகண்டம், மந்திரம் - க.

அசத்தாமென மாறுக.

சத்தாகிய மெய்யெனவியையும். * "அடியளந்தான்றாஅயது" என்றாற்போல. அறிவறியாமெய்யென்றது வாளாபெயராய் நின்றது.

சிவன்றானெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக்கூறியது உபசார வழக்கு. † "இறைவனார் கமலபாதம்" என்பதுமது.

இதனாற் போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒருபொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமின்மை பிரமாணசித்தமாகிய சூனியமெனிற் சூனியமும் அம் பொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரமப் பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ்சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற் றுட் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப்பொருளாவது உண்மைஞானத்திற் கோசா ரிப்பதென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீகூறுஞ் சூனியமன்றென மாயாவாதிகளை மறுத்துக் கோசாரமென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுமென்க.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் வருகின்ற வெண்பா விற்கூறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் ஒரிவையின்றியுரைப்ப.

கூஅ. உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
யுணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிற்
றானிரண்டா மெய்கண்டான் றன்னா லுணர்தலாற்
றானிரண்டாய்க் காணான் றமி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பிரகாசித்த பொருளையும் வேறொன்றான் அறிதுமென வேட்கைசென்றுழி அவ்வாற்றாற் புலவதாய்ப் பிரகாசிக்கவேண்டுதலிற் பிரகாசத்தி னுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதில்லையென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாமையின் வாக்கு மனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உணர்ப அசத்து-நின்னாலறிவனவாய கருவிகளெல்லாம் மேற் கூறியவாற்றான் அசத்தாம், (அசத்தெனவே அசித்தாதலும்பெறப்படும்).—ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராது - ஆகலான் அவற்றுள் ஒருகருவியும் ஒன்று கியமுதற்பொருளை அறியமாட்டாது.—உணரும் நீ தான் உணராய் - அவ ற்றானறிந்து வருகின்ற நீதானும் அதனையறியமாட்டாய்.— ஆயின் - நீயே யாய்ந்தறிவாயாயின்,—உணரும் உனின் தான் இரண்டு ஆம் - (அவ்வாறுண ரப்படும்பொருள்கள்போல்)உணர்கின்றநின்னின்வேறாம்.—மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்தலால் தான் இரண்டாய்க் காணான் தமி - உயிர்க்கு அறிவு விளங்குமுண்மை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவனருளினடங்கி அது வாய் நின்று அதனானே அதனை யறியுமாகலான் ஏனைப்பொருள்களை யறியு மாறுபோல வேறாய்நின்றறிவானல்லன் அத்தனிமுதற்பொருளை என்க.

இதனாற் போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானுதல் பசுஞானத்தானுதல் அறியப்படாது,அறியப்படிற் குடமுதலாயினபோல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான் வருஞ் சுகதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையினீங்கிய நிரதிசயவின்பத்தினைப் பயவாதாகலான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோன் ஏனையபோல அசத்தாதலின்றித் தனி யாய்நின்ற அம்முதற்பொருளை அதனொன்றாய்நின்றே காண்பனென வையாசி கர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீதமாய் நின்றே கோசரமாமென வலியுறுத் தியவாறுமென்க.

உணர்பவென்பது அகரவீற் றஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்ச்சொல்.

ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

* திருக்குறள், மடியின்மை. செ - கo. † கெஞ்சணைத்திறியார், பாசிரம். மறைவிறுஞ்.

டனியினென்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது. ஒற்றிரட்டாமை புறனடையாற் கொள்க. தான் அசை.

௩௯ பாவகமேற் றானசத்தாம் பாவனா தீதமெனிற்
பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்
பாவித்த றானென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ். *

எ-து. உ-ம். எ-னின். தானே கோசரமானலன்றித் தன்னாலறிதல்கூடாமையிற் றன்னாலே தனைபுணருமென்பது தன்னைப்பற்றுதலென்னும்வழுவாமாகலின் அவ்வாறன்றி வாக்குமனாதீதப்பொருள் யோகநூலிற்கூறுந் தியானபாவனைகளிற் கோசரமாமென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தன்னாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாவகமேல் தான் அசத்து ஆம்-(நீ கூறும் பாவனை ஏனைப் பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும்) பாவகமெனின், (அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள்) அசத்தாம்:— பாவனாதீதம் எனின் பாவகம் ஆம்-கருவிகளை நீங்கிநின்று பாவிப்பதாகவின் அப்பாவனையைக் கடந்ததெனிற் கருவிகணீங்கியவழி ஒன்றுமறியுமாறின்றிக் கேவலமாமாகலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை:—அன்று என்னின் அது பாழ் ஆம்-இவ்விருதிறனுமன்றி அவிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்:— பாவகத்தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம்-அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கெய்தாதபொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனை (யாதலாற் பாவனாதீதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல், ஒருவாற்றானும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்);—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம்-(அப்பாவகங்களை யொழித்துத்) தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம் பொருள்,—பாழ் இல்-(ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமைப்பற்றிப்) பாழாதலில்லை என்க.

தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது † "கறையிட றணியலு மணிந்தன்று" என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியே யாகலால் தன்னைப்பற்றுதலென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனாற் பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும்.

யோகநூலார் கூறும் பாவனையாவது இக்காண்களுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறில்லையின் காண்பினையுங்கூறி மறுத்தார்.

௪௰. அறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு தன்னு
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

* இவ்வெண்பாவின் கருத்தினைச் சிவஞானசித்தியார் - க-வது சூத்திரம் எ-வது செய்யுளுடனும், சிவப்பிரகாசம் - ௬௰ - வது சூத்திரம் - எச - வது செய்யுளுடனும், ஞானாமிர்தம் - கச-வது அகவலுடனும் ஒட்டிக்காண்க. † புறப்பாட்டு, கடவுள்வாழ்த்து. வரி - ௫.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட்செய்யாது பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவநீங்கியகாலத்துச் சிவனைப் போல முற்றுமுணர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடையதென்று ஆகமங்களுட் கூறுதலின் ஆண்டான்மஞானஞ் சிவஞானத்தோடொப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப் படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத் தென்னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறிய இரான் அல்லன்-(சிவாகமங்களின் அந்துவந்தங் கூறு தலின் உயிர்) தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாகலானும்,— அரு வின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான் - (சமமாதலின்றித் தாலருக்கும முறையாற்) றன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துத் தன்னறிவினால் அறிய வாரானாகலானும்,—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின் றானை - தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குயிராய முதல்வனை,—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்டாது-ஆன்மஞானமானது தான் கண்டறிந்து (தன் குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாமாறு) காட்ட மாட் டாது,—மெய் அறியாக் கண் என்ன - (தன்னின் வேறன்றித் தனக்குத் தானின்றலிற் றன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல் என்க.

காட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக்காட்டாகி நின்றானென்னும்பெயரடையானும் அது பெறுதுக்கூறியவாறு.

கண்டறிதல் * "குழிந்தாழ்ந்தகண்" என்றாற்போல ஒருபொருட் பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்முதலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர்.

கண்ணறியாமெய்யென்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோ லென்றுரைப் பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந்தன்மை யின்மையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட் டாதலுமின்மையானும் அஃதீண்டுவமையாதற் கேலாமையின் அது போலியுரை யென்றொழிக.

சுக. அதுவென்னு மொன்றன் றதுவன்றி வேறோ
யதுவென் றறியுமறிவு முண்டே—யதுவென்
றறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு னிற்ற
லறியுமறி வேசிவமு மாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத்தலைப்பட்ட உயிர் அம் முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேயாகலின் ஆண்டக்கனமறிவானும் அறியப்படுவ தாவுமாதல் யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் கத்தமைகூற நோக்கி ஒன்றாய வழியும் அறிவதும் அறியப்படுவது முண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அது என்னும் ஒன்று அன்று - (சத்தாகிய சிவம் ஞேயப்பொ ருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது உமக்குமெமக்குமாகலான் அச்சிவம் இன்னதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய் நிற்பதொருநிருவிசேடப் பொருளெனக் கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல) அதுவென்று அநிருவச னமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று.(ஆகலான்),—அது அன்றி வேறா அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே - அந்த ஞேயமாத்திரையே

* நாலடியார், தூய்தன்மை. செ-க.

பன்றி அதனின் வேருக வாக்கு மனதீதமாய் நிற்பதொருபொருளென்றறி கின்ற ஞாதாவும் ஆண்டுள்ளதேயாம்; (அற்றேல், ஒன்ருதல் பெறப்படா தாலெனின்),—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுள் நிற்றல் அறி யும் அறிவே சிவமாம் ஆம்-(உலகத்துப்பொருள்போல்) அதுவென்று சுட்டி யறியுமாறு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லனய் (அப்பணைந்த உப்புப்போலத் தன்னறிவின்கண் விரவிவேற்றுமைதோற்ருது நிற்றலான் அறிவிறந்தறி கின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம் என்க.

உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கிநின்றது.

அதுவென்னு மொன்றன்ருகலானென ஏதுப்பொருள்படக்கொண்டுரைக்க.

அறிவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

அல்லனென்பது முற்றெச்சம். வேறுமுடிபுகோடலிற் பால்வழுவாகாமையுணர்க.

உண்டேயென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்; ஏனையிரண்டும் அசைநிலை. நிற்றல் நிற்றலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களைந்தும் முறையே வாக்குமனதீதமென்றல் பொருந்தும் கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும் மாயாவாதிகளையும், கோசரமாமென்றல்பொ ருந்தும் வாக்குமனதீதமென்றல் பொருந்தாதென்னும் நையாயிகர்முதலியோரை யும், பாவனைக்குக் கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரையும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாமென்னுஞ் சமவாதசைவரையும், முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாமாறியாண்டைய தென்னுஞ் சிவாத்து விதசைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்குமனதீதகோசரமாய் நிற்குமியல்பு வலியுறுத்தி ஒருபொருண்மேல் வந்தவாறுகாண்க.

இவ்வாறு காலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிரமாணத்தாற் கூறிப் போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும்,சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்ஞானகேவலமும்,அருட் கேவலமுமென ஐவகைப்படும். அவற்றுள் மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம். சகலகேவலமாவது சங்கரித்தபின்னர்ப் புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங்கேவலம்; ஆண்டுச் சூக்குமவைத்தொழிலுண்டென *மிருகேந்திரத்துட்கூறுதலின் அநாதிகே வலத்தோடு இதனிடை வேற்றுமையாமாறு கண்டுகொள்க. பிரளயகேவலமாவது † மாயையோடு இயைபின்றி ஆண்டேப்படுங் கேவலம். விஞ்ஞானகேவலமாவது

---

* [illegible] | [illegible] || இ-ள். சர்வசங்காரத்தின் பின்னர் உண்டாகும் கேவலாவத்தையின் கண்ணும் பரமேசுரனவர் அறிவித்தற் பக்குமான உயிர்கட்கு அறிவித்தலைச் செய்துகொண்டும், மறைத்தற் பக்குவமான உயிர்கட்கு மறைத்தலைச் செய்து கொண்டும், உயிர்களின் கன்மங்களானவை பக்குவமாதலைச் செய்துகொண்டும், மாயையின் சத்திகளை வெளிப்படுத்தற்கு உரியவைகளாக்கிக்கொண்டும், தோன்றுதற் குரியவைகளான எல்லாப்பதார்த்தங்களையும் யதாப்பிரகாரம் பார்த்தலைச் செய்துகொண்டும் இருக்கின்றனர். எ-று. மிருகேந்திரம், ஞானபாதம், பதிசொரூபப்பிரகரணம். சுலோகம் - கடு.

இன்னுமிதனை [illegible] என்னும் பவுட்கராகம சுலோகத்தானு மறிக. இ-ள். பகவானவர் பிரளயகாலத்திலும் சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்கின்றனர். எ - று. பாசபடலம். சுலோகம். எக - எஉ.

† மா - உற்பத்தி,—யா - லயம்,—மாதியாதிமாயா. எதிலே தோன்றி எதிலே ஒடுங்குமோ அதுமாயை. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

மாயை கன்மங்களென்னும் இரண்டனோடும் இயைபின்றி ஆன்மப்பரம் கேவலம் அருட்கேவலமாவது தத்துவசுத்திப் பின்னர்ப்படுங் கேவலம். அது* துகளறுபோதத்திற் காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஓரோவொன்று ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுட் சகலத்திற்கேவலமைந்தும் †"ஒன்றணையாமூலத்து" என்றதனுட் காண்க. சகலத்திற் சகலமைந்தும் ‡"இலாடத்தேசாக்கிரத்தை" என்றதனுட் காண்க. சகலத்திற் சுத்தமைந்தும் §"யோகிற்றருவதோர் சமாதி" எனவழி நூலாசிரியர் தொகுத்தோதியது ¶சித்தாந்தசாராவலி யோகபாதத்தின் வகுத்துக்கூறுதலான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச்சுத்தமுஞ் சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலயமுத்தி பரமுத்தியென ஐவகைப்பட்டுச் சாக்கிரமுதலியபெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

பொதுவதிகாரமுடிந்தது.

௨-வது. உண்மையதிகாரம்.

சாதனவியல்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

யாவையுஞ் சூனியஞ் ‖ சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில தறியா
திருதிற னறிவுள திரண்டலா வான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று.

---

* அஞ்சவத்தையாகயாருறுதீத்ததற்பின்—விஞ்சிவருமாணவத்தின்மேலிடு—அஞ்சமறச்—சாற்றிலதுகேவலமாம். எ-ம், அன்றியத்தத்துவக்கமெனக்கமகன்றிடவே—பொன்றியந்த வாணவத்தாலென்றுமே—யென்றுத்தா—வீக்காவிருள்விழிபோ [illegible]—பாக்காதசலாக்கேபதித்து. எ-ம், பகவிழுத்தமான்போற்பரவுமணிய—[illegible] தா—[illegible]—வாடாதமுத்தியினில்வாய்த்தவருட்கேவல—[illegible] எ-ம், [illegible]—[illegible]—[illegible]. எ-ம். [illegible] கழன்றுங்கழலா—விருவின்பெருமைபிறவென்றே—விருடான்—[illegible] போன்பாக—மடிகைக்கிருண்டதுகாண்மற்று எனவும் வரும் [illegible]. துகளறுபோதம். செ - உ௧, உ௪, உ௫, உ௬, உஎ.

† இந்நூல், நான்காஞ்சூத்திரம். செ - ௧௦. ‡ ஷை சூத்திரம். செ - [illegible].

§ சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௪. திருவிருத்தம்.

¶ [illegible] சகலத்தசாக்கிரம். [illegible] சகலத்தசொப்பனம் [illegible] சகலத்தசுழுத்தி. [illegible] யடைதல் சகலத்ததுரியம். [illegible]. இவை சித்தாந்தசாராவலி வியாக்கியானம். இன்னுமிதன் விரிவை [illegible] கங்களிற் காண்க.

‖ சிவம் ஞானசொரூபமும் பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானசொரூபமுமாயிருத்தலபற்றி முதனூற் சூத்திரத்திற் [illegible] அசித்து [illegible] சத்து அசத்து எனக்கூறியருளினர். [illegible] சித்தியப்பொருளும் அசித்தா [illegible] பிரபஞ்சம் அநித்தியப்பொ [illegible] அநித்தியமென்றது முதனூற் [illegible] அப்பிரச்சமாய் நிற்கும். இதன் உண்மை விரியெல்லாம் சிவஞான [illegible] பாடியத்துள்ளும் சிவஞானசித்தி [illegible] தெளிவுறக்காண்க.

(இ-ள்.) * தூலாருந்ததி ந்யாயம்பற்றி மேலையாறுசூத்திரங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது பொதுவியல்பு பிரமாண முகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரி யர், அம்முப்பொருள்களது சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத் தானும் பயன்முகத்தானும் ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற் கண் மூன்றுசூத்திரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனுடைய பயன் பெறுதற் கேதுவாகிய சாதனங் கூறிய தொடங்கினர். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணருருவசத்தெனவும், இருதிறனல்லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத் தான் வரைசெய்துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்ட னுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத் திரத்துக்குப் புறனடைவைத்து ஓரொழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய் துணர்த்து முகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியினியல் பாவது இதுவென்பதுணர்த்துத னுதலிற்று என்க.

அதிகாரமும் சூத்திரம் வேறுபவழியும் இயைபுணர்ந்து கோடற் பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது.

இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படுமூன்றதிகாரணமும் மூன்றுபுறனடை போலுமென மலையா மைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார். முன்னையவிரண்டும் இறுதியதிகரணத் தைச் சாதித்தற்கேதுவாய் ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனுடைய பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யலுறு வார்க்கு அதனைச்சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம், அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்ப தூஉம் அதுவருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்லாமை யின் சண்டேடாதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன் பெறுதற் குரிமையுடைய அதி காரியினியல்புணர்த்துவதாய இச்சூத்திரம் முதற்கண்வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு

(மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த இரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமா கிய) சத்தெதிர் - சிவசத்தின் சந்நிதியின் (உணருருவாகிய),—யாவையும்- அசத்தெல்லாம்,— சூனியம் ஆகலின் - பாழாகலின்,—சத்தே - சத்தாகிய சிவம் (அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை),— அறியாது - அறிதல் செய்யாது:— அசத்து - அசத்தாகிய பிரபஞ்சம், இலது (ஆகலின்) - அறிவில்லாத சட மாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை ,—அறியாது - அறிதல் செய்யாது: ' ஆதலாற் பாரிசேட வகைவையான்),— இருதிறன் அறிவுளது - இருதிறனறிவுளதொன் றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் (அதுவே) சத்தாதற்றன்மையு மசத்தாதற் றன்மையுமாகிய,—இரண்டலா-இரண்டுமன்றிச் சதசத்தாயுள்ள,—ஆன்மா- உயிராம் என்க.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயென்னுமேகாரம் பிரி நிலைக்கண் வந்தது.

* தூலாருந்ததி நியாயமாவது, அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தினை அறியாதவனுக்கு இது அருந் ததி நக்ஷத்திரமெனக் காட்டின், அது மிகவும் நுண்ணிதாகலின், காணுதல் அரிது; ஆதலால், அதனயலே தோன்றுவதோர் பெரியநக்ஷத்திரத்தினை இது அருந்ததி எனக்காட்டி, அதனை அவன் உற்று நோக்கி உணர்ந்தபின்னர், அருந்ததி நக்ஷத்திரம் அதன்றன் பக்கத்தே தோன்று கின்றது பாரெனக்காட்டி உணர்த்துதல் போல்வதோர் முறைமை.

அசத்தில தாகலினென்றுரைக்க.

அசத்தாச சத்தையறியாமைக்கும் சத்தெதிர் சூனியமாதலே ஏதுவாதலமையு மாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகளு முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் ஆன்மசத்தியையொட்டி முதல்வன்சந்நிதியினிற்கப் பெறுமென்பாரை நோக்கி வேறுமோரேதுக்கூறினார். இக்கருத்தே பற்றி * "சத்தின்மு னிலாமை யானுந் தனைக்கொ டொன்றுணர்த லானும்" என விரண்டேதுவும் உடன்கூறினார் வழிநூலாசிரியரும்.

ஏற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது ஈண்டநுபவ வறிவின்மேற்று.

இனைத்தென வறிந்தபொருட்கு வினைப்படு தொகுதிக்கண் வேண்டப்படும் † முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுள் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தேயறியாதென்றது ஓரதிகாரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓரதிகாரணம்; இருதிறனறிவுளதிரண்டலா வான்மாவென்றது ஓரதிகாரணம்; ஆக மூன்றதிகாரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகாரணம்.

ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ‡ "தத்திடுஞ் சிவனவன்றன் சத்தி தன்னி னின்றே." எ-ம், § "கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயை மேவி." எ-ம், ✤ "தாரகமா மத்தன்முன் னிற்றல்." எ-ம், ○ "விமலனுக்கோர் சத்தியாய்." எனவும், ǀ "உலகமேயுருவமாக" எ-ம், ☩ "அத்துவா மூர்த்தியாகி." எ-ம், ¶ "இருசுடரோடியமான னாகி—நின்ற வாறே." எ-ம், கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தெதிர் சூனியமென்றல் அவசித்தாந்தமாய் முடியும்போலும் எனவும், ‖ "மண்டிய வுணர்வுயிர்க்காய் மன்னி நின்றறியும்" எனவுங் கூறுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றிற்போந்த ஏதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்ச் சுட்டியறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித்தோன்றாது என்க.

ஈண்டுச் சூனியமென்றது விளக்காமைப்பொருட்டென்பார் பிரகாசியாதென்றார். இக்கருத்தே பற்றி × "முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிருள்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். முனைத்திடாமையாவது இது குடம் இஃதாடையென சம்மனோரால் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமையாம். ஆகவே ஈண்டுச் சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியமென்றது கொண்டு அவசித்தாந்தமாதல் யாண்டையதென மறுத்துச் சத்தறியாதென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுகாண்க.

மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். முற்றுணர்வுடைய சிவத்திற்கு அசத்தை விடயிப்பதாய சுட்டுணர்வும் உண்டென்றற்படும் இழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்தலுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-க. அனைத்தஞ். † 'இரண்டலர்' என்பதில்.
‡ ஷை, முதற்சூத்திரம். செ கக.விருத்தியின். § சிவப்பிரகாசம், பொது, செ-உ. தீபோ.
✤ இந்நூல், முதற்சூத்திரம். வெ-இ. ○ சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம்.செ-இக.
ǀ சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். செ-ஈ. ☩ ஷை, முதற்சூத்திரம். செ-இச.
¶ திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், நின்றதிருத்தாண்டகம். செ-க.
‖ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-இக × சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-க.

(இ-ள்.) தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின் முன்னர்ப் பொது வியல்பாகிய செயற்கைச் சுட்டுணர்வு பிரகாசித்தலில்லாமையான் ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதெனமேற்கொண்டது என்க.

பிரகாசித்தனிற்ற லின்மையாவது இயற்கை யுணர்வோடொப்ப ஒருங்கு நில்லாமை. எக்காலத்துநிலைபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றி மறைவதாய பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவை ஈண்டைக்கேற்புடைய அறிவின்மேனின்றன. இஃதறியாதாருரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

சஉ. அன்னியமில் லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்று
மன்னியமில் லானசத்தைக் காண்குவனே—லன்னியமாக்
காணு னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாணு வசத்தின்மை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியா னெனின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமென்பாரை நோக்கி இழுக்கின்மைகூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்னியம் இல்லாமை அரற்கு ஒன்று உணர்வு இன்று ஆம்- (தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு) வேற்றுமையின்றி உடனாய் நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை (ஆகலான்),—அன்னியம் இல்லான் அசத்தைக்காண்குவனேல் அன்னியமாக்காணான்-அத்தன்மையனாகிய முதல்வன் அசத்தை யறியலுறுவனாயின் (அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல) வேறாகச் சுட்டியறிவானல்லன்,—கதிர்முன் இருள்போல அவன் முன் மாணு அசத்து இன்மை மற்று - ஞாயிற்றின்முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வனெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாதாகலான் என்க.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு முற்றுணர்வைத் தடைப்பதாகலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர்விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாதென ஐயமகற்றி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மாணுமை வியாபகவுணர்விற்கு விடயமாகாமை.
இன்மை ஈண்டு விளங்காமை குறித்து நின்றது.

மற்று அசை. மற்றுக் காண்குவனேயென மேவேகூட்டி வினைமாற்றின்கண் வந்த தெனினுமமையும்.

உணர்வுங் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர்முன்னிருள் ஈண்டுமுனையாமைமாத்திரைக்கு ஒருபுடையுவமையாயிற் றென்பது வழிநூலாசிரியர் * "முனைத்திடா தசத்துச்சத்தின் முன்னிருளிரவி முன்போல்" என்றவாற்றானறிக.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்றென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின் சத்து அசத்தையறியாதாயினும் அசத்தெனப்பட்ட அந்தக்கரணபுவனபோகங்களுள் ஒன்றாய கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மசக்தியிற் பெத்தநிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களை யறிந்தாற்போல முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் நின்று சிவத்தை யறியுமென்றலும் கண்ணுடியினிழல்

* சிவஞானசித்தியார். சூத்திரம். எ-ச. அதிகரணம்.

போல ஆன்மசந்நிதியின் அதன்கணறிவுண்டாமென்றலும் அமைவுடைத்துப் போலுமெனச் சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி எழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற் போந்த வேதுவைக் கண்ணழித்துரைத்த மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்திலுக்கு - தத்துவப்பிரபஞ்சத்திற்கு,— உணர்வு - அறிவானது,— இன்றென்றாது - இல்லை என்க.]

சூத்திரத்தின் இலதென்றது அறிவிலதென்னும் பொருட்டென்பார் உணர்வின்றெனவுரைத்தார்.

ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப்பிரபஞ்சத்தை; ஏனைப்பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அதுதானிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

எ-து. ஏது- எ-னின். பதிஞானபசுஞானங்களோடொப்பப் பாசஞானமொன்றென வைத்தெண்ணப்படு முரிமையுடைய வதனை அறிவுடைத் தன்றென்றல் பொருந்தாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வறிவாவது தூலமாய் நோக்கும் வழி அவ்வசத்திற்கு உள்ளதுபோலத் தோன்றினும் ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியான் ஆராயும்வழி அதன்கண் இல்லாதாகலான் இனி அசத்திலுக் குணர்வின்றென மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கணிகழு ஞானமே பாசஞானமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமதனைப் பாசத்திற் குளதாகிய ஞானமெனக் கொண்டல் சிறுபியாதவழிப் படும் மடமையே பிறிதில்லை யென்றவாறாயிற்று.

சரு. பேய்த்தேர் நீரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்றனைத்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றியைபோல்— வாய்த்ததனைக்
கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை
கண்டுணர்வா ரில்லதெனக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அதனை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும் பேதைக்கு மற்று அனைத்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும்பெற்றிபோல்-(பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவதாய) பேய்த்தேரை நீரென்றுகருதி (அதனையுண்ண) வருகின்ற (நீர்வேட்கையுடைய) மடவோனுக்கு (அதனையடுத்தவழித்) தன்னுண்மையிற்பட்ட அப்பேய்த்தேர் (நீராதலின்றிப்) பொய்யாந்தன்மைபோல,— வாய்த்து-(குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி) கிடைத்து,—அதனைக் கண்டு உணர்வார் இல்வழியின் அசத்து இன்மை காணும் - அவ்வசத்தினியல்பை ஆராய்ந்தறிவாரின்றி அறியமாட்டாதார் உள்வழி அவர்க்கு (அதன்கணறிவுள்ளதாய் மதிக்கப்படுஞ்) சத்தாந்தன்மையே காணப்படும்,- கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக்காண்-(அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து ஆதனியல்பை) யாராய்ந்தறிய வல்லார்க்கு (அவ்வசத்து) அறிவில்லதேயாமென்று அறிவாயாக.

மற்று வினைமாற்று. மை பகுதிப்பொருள்விகுதி. இன் உவமவுருபு. வாய்த்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன் திரிபு. வாய்த்தல் நேர்படுதல். ஆண்டைக்கேற்புடைய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது.

அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை. கான்கணுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சிவசத்தின்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரையும், உயிர்க்குத் தன்மையென்பதொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதசைவரையும்மறுத்துச் சத்துமசத்துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்தவழி இவ்விரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள்வேறென்னையென்பாரைநோக்கிப் *பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண்டின்வேறாய்உயிர்க்குத்தன்மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். இருதிறன்-சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினியல்பை,—அறிவுளது - அறியும் பொருள்,—இரண்டலா - சத்தும் அசத்து மல்லாத,—ஆன்மா - சதசத்தாகியவுயிராம் என்க.]

ஈண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுளதென்றது சத்தெதிர்நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றையொன்றறியப்படாமையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம். தம்முள் ஒன்றையொன்று அநுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்குங் கண்போலுமென அனுமானங் கூறிக்காண்க. அவை உயிரானும் அறியப்படாத வழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய்முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய் உபதேசியாய்நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாலு முளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச்சொல் விரியுங்காற்படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறு வேறு கூறுஞ் சமயங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய் - மேற் கூறிப்போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய்,—உபதேசியாய் - அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய்,—அவ்விரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய்-அவ்விரண்டின்கண்ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய்,—உள்ள அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது - இவ்வாறுள்ள பொருள்யாது அதுவே சத்தும் அசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய உயிராமென்றவாறும். இருதிறனறிவுளதிரண்டலாவான்மாவென மேற் கொண்டது என்க.

ஆயென்னும் வினையெச்சமூன்றும் உள்ளவென்னும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்போடு முடிந்தன.

இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற்றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறு மொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையுமறியுமறிவென்னும் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையு மறிவதாயெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னும் மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியாயெனவும், இருதிறனிலுமுள்ளவறிவென்னும் ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவும் உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனால் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னையென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

---

* பாரிசேடம் - ஒழிபு. அஃதாவது ஒருவரிசையின்கட்படும் மூன்று புருடருள்ளே இருவர் கள்வரல்லர் என்பதனுள் மூன்றுவாருகிய புருடனே கள்வனென்றறிதல்போல்வது.

உபதேசியாயுள்ளதுவென்றதனால் உயிர் அறிவிக்கவேண்டாது தானேயறியு மியல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவர் ஈசுரவிகாரவாதசைவர் ஐக்கவாதசைவர்மதங் களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பாலுமுளதாயுள்ளதுவென்பதனால் ஆன்மாவினறிவு சத்தோடேனு மாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் பேதவாதசைவர் மதங்களையும், சத்தோடு கூடியவழி ஒன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லையென்னுஞ் சுத்த சைவர் மதத்தையும், அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவே அவ்வறியுந்தன்மை இவ்விரண்டின்றன்மை போலன்றி இருளொளியலாக் கண்டன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மையென்ப தூஉம், உபதேசியாயெனவே அஃதாகாயத்தின் குணமாய ஓசையினியல்புபோலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்குவதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவே அத்தன்மை படிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ண மாய் அழுந்துந் தன்மையென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

சச. அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த்
தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது
தோன்றன் மலர்மணம்போற் றொக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மூன்றனுள் முன்னையதனை உவியுறுத்தி இரண்ட லாமையை விளக்குதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அரு உருவம் அன்று ஆகும் - நுணுகிய நூல்களை ஆராய்வதாகிய உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாகலான் அஃதவ்விரண்டுமன்றி அவற்றின்வேறாம். (அற்றேல், அவ்விரண்டினையு மறியுமுயிர்க்குத் தன் னுண்மையறியப்படுமோ படாதோவெனக் கடாயினார்க்குப் படுமெனிற் றன்னோடுளப்பட மூன்றனையு மறிவதென்னாது அவ்விரண்டனையு மறிவதா யென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்படாத பொருள் சூனிய மெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின்),—உண்மை அரு உருவாய்த் தோன்றி உடன் நில்லாது தோன்றாது நில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல் - அவ்வான்மாவினுண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்காது சூனிய மாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின்கண் வாசம் (அவ்விருவகையுமன்றி அதன்க ணடங்கித்தோன்றுமாறு) போலச் (சத்திலும் அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன்வண் ணமாய்) அடங்கித் தோன்றுவதோரியல்பாம்; (ஆகலான், அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாம்) என்க.

ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப்பெச்சம்.

சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தை அருவென்றும் அதற்கு விடய மாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றுங்கூறினார். உண்குருவசத்தென்புழி உருவென்ற தும் அதுநோக்கி.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. தான் அசை.
அறிதலானன்றாகுமெனவிரியும்.

இழை நூலாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தையுணர்த்திற்று.

ஆய்தல் நுணுகுதல். * "ஆய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ—யாவயி னான்கு முள்ளத நுணுக்கம்." என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஆயிழையாயெனப் பொருளி னுணுக்கம் நான்மேலேற்றப்பட்டது; இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுள வாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையாயாண்மாவென அதனை † யுடம் பொடு புணர்த்தோதினார். இக்கருத்தேபற்றி ‡ "பலகலை யுலகி னிலவுத லாலும்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். இவ்வாறன்றி ஆயிழையாயென மகடூஉமுன்னிலை யாக்குவார்க்கு இவ்வுதாரணம் மேலதனை வலியுறுத்துதற்கெழுந்ததன்றாய்க் கூறி யது கூறலென்னும் வழுவாய்முடியுமென்றொழிக.

தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

அருவுருவாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள் குறித்து நின்றது; § "ஆன்வா னிலமா டாவேனே" என்றாற்போல.

தொக்குத்தோன்றன் மலர்மணம்போலெனக் கூட்டுக.

சக. மயக்கம துற்று மருந்திற் றெளிக்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசி—லசத்துமலை
நீயறிந்து செய்வினைக ணீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமை தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமறியுமுயிர் சிவசத்தோடொப்பச் சித்தாகு மென்பாரை நோக்கி உபதேசியாயென்றதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மயக்கமது உற்றும் மருந்தின் தெளிந்தும் - (இன்னதிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகமில்வழி ஒருவிடயத்தை இன்னதென்றறிய மாட்டாது) மயக்கத்தையுற்றும் (பசிநோய்க்கு அன்னம்போல) அம்மயக்க நோய்க்கு மருந்தாய வியஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க நீங்கி (அதனையின்ன தென்று) நிச்சயித்தும்,—பெயர்த்து உணர் நீ பேசில் சத்து ஆகாய் - இங் ஙனம் மாறி மாறியுணர்ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவசத்தோ டொப்ப அறியுஞ் சத்தியுடையாயல்லை. (அற்றேல், அசத்தனாவேன் போலு மெனின்),—நீ அறிந்து செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத்துத் தான் அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை-(வியஞ்சகம் உள்வழியும்) நீமுன் னறிந்து செய்த வினைகளை இப்பொழுது நீயேயறிந் தநுபவிக்க வல்லை யன்றி நின்னின்வேறாய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்கமாட்டாமை யான் (அதனோடொப்ப) அசத்தனாவாயுமல்லை,—வேறு-(சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியுமாற்றலுடைமையும் அஃதில் வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும்) வேறாய்ச் சதசித்தாந்தன்மையுடையை என்க.

மருந்திற்றெளிந்தெனவே மயங்குதல் அஃதில்வழியென்பது பெற்றாம். வியஞ் சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய மயக்கம் உண்டி

* சொல்லதிகாரம், உரிச்சொல்லியல். ரு-கூஉ.
† உடம்பொடு புணர்த்தலாவது - தனியே யெடுத்துக் கூறற்பாலதாயுள்ள ஒருபொருளை அங்ஙனங்கூறாது விசேடணமாத்திரையானே பெறப்படுமாறு அதனோடு சார்த்திக்கூறுதல். இது தொல்காப்பியத்துள் மரபியலிறுதிச் சூத்திரத்துட் கூறப்பட்ட ஒருதலைமொழிதலென் னும் உத்திக்கு இனமாகக் கொள்ளப்படும்.
‡ சங்கற்பநிராகரணம், நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி மதநிராகரணம்.
§ திருவாசகம், மூத்ததிருப்பதிகம். செ-எ.

யில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதின்கழ் நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிநோயாகவும், நீர்த்தலொப்புமைபற்றி விடற்சக்தைப் பசிதீர்க்கு மருந்தாகவும் உருவகஞ்செய்தார்; இஃது ஏகதேச வுருவகம்.* மருந்தெனப் பொதுப்பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்த மறுதலைவேண்டப் படுமாறு ஈண்டைக் கேற்புடையது பசிநோய் தீர்க்கு மருந்தே யாகலின் அங்ஙன முரைக்கப்பட்டது. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. அசத்துமென் னும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு படநின்றது. பின்னையது அசைநிலை. துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇயிற்று.

சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்தமாகலின். அம்மொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றியலுகரவீறாய் நின்றன; "காதலைய பனன்;" "பெற்றொன் றுயர்த்த பெருமான்;" "பேது செய்து;" "வாதுசெயத் திருவுள்ளமே"† என்புழிப்போல.

அசித்துமலையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாவென்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாந்தன்மையே யுடையாயல்லை; அதன்மேலுஞ் சித்தாகாதியாயவனமென் றுரைத்து இயைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டு அசத்தாகாய் அசத்துமலையென்பவற்றை மேலருவுருவ மன்றாகுமென்றதன் பொருள்படக் கொண்டுரைப்பாருமுளர். அவர் ஆண்டேயமைந்து கிடந்தபொருளை மறித்துங் கூறவேண்டாமையும் பெயர்த்துணர் நீயெனவும் அறிந்து துய்யாமையெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மைபற்றிக் கூறும் பொருள் அவையாதல் செல்லாமையும் நோக்கிலர்.

சக. மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்தாத
லஞ்ஞான முள்ள மணைதல்காண்—மெய்ஞ்ஞானந்
தானே யுளதன்றே தண்கடனீ ருப்புப்போற்
றானே யுளமுளவாத் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடியைபுடைய முதல்வனுக்கு முண்டுபோலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு எக்காலத்து வந்ததெனவு நிகழுங் கடாவை விடுக்குமுகத்தான் இரண்டன்பாலு முளதாமாறு வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது,—மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் அசத்து ஆதல் விளையாது - (ஒருபெற்றித்தாய அறிவெனப்படுஞ்) சிவத்தினெதிர் (கதிர்முன் னிருள்போல) நிலையுதலிலதாகலின் ஆண்டுளதாதலின்றி,— மெய்ஞ்ஞானந் தானே உளது அன்றே - அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே,—தான் ஏய் உளம் உளவாத்தான் - தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்ளனவாக,—உள்ளம் அணைதல் - அவ்வுயிர்களைப் பற்றி நிற்றல்,— தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண் - தண்ணிய கடலின்கணுளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துளதாகிய நீரைப்பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறிவாயாக என்க.

விளையாதென்னும் வினையெச்சமறை அணைதலென்னுந் தொழிற்பெயரொடு முடிந்தது.

தானேயென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது. தானேயுள முளவாத் தானென்புழித் தானென்பது முன்னையது எழுவாய் பின்னையது அசைநிலை.

* ஏகதேச வுருவகமாவது ஒருபாகத்தை உருவகஞ்செய்து மற்றொருபாகத்தை உருவகஞ்செய்யாமல் விடுவது. உருவகமாவது உவமையையும் பொருளையும் வேற்றுமை தோற்றுவித்தொன்றென்னும் உள்ளுறைதோன்ற வைப்பது.

† திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்தேவாரம், திருவாலவாய்த்திருப்பதிகம்.

யுளமென்னும் வினைத்தொகை * "அறிவறிந்த மக்கட்பேறு" போல நின்றது. வய்தற்குரிமையாவது மேற்காட்டினும்.

நண்கடனீருப்புப்போலென்றதனாற் முப்பொருள்களும் வியாபக வியாப்பியங்களாய் நிற்குமாறும் பெறப்பட்டது.

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கிரியையுடைமை கூறவே, இரண்டன்பாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஈண்டிருதிறனையுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிறனாகிய சத்து அசத்து எனப்பட்டனவெல்லாம் † பிரமேயம் அவற்றை யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வுயிரினறிவாகிய சிற்சத்தி பிரமாணம் அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்பதூஉம், இருதிறனால் விளங்குமறிவுளதெனவே அவ்விரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளங்கும் வழித் தனக்கு வேறாய் நின்று விளக்குவனவாய காட்சியனுமானமுரையெனப்படும் அசத்தாகிய பாசஞானமூன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாய் உடனின்று விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம், இருதிறனினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுழி அசத்தின்பாலும் சத்தான் விளங்கிச் சத்தையறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழுந்துமென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்களையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர்முதலியோர் மதங்கள் பொருந்தாமையும், அவ்வியஞ்சகங்களானிகழும் பிரமிதிவேறுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டு விரிப்பிற்பெருகும்; பௌட்கர முதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தமமுதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

எ - து. சூ - ம். எ-னில். ஞானத்தினை யுணரு முறைமையினை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிற னென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய் அசத்தினையறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பாலுளதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமையினை யுணர்த்துமுகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரந் தமக்குண்டென மேற்சூத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவிற்குச் சாதித்தலாற் பெறப்படும் பயனும் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதும் அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்த்துதல் இவ்வெட்டாஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

---

* திருக்குறள். புதல்வரைப்பெறுதல். செ-௭

† பிரமேயம் - அறியப்படுபொருள்,—பிரமாதா - அறிபவன்,—பிரமாணம் - கருவி,—பிரமிதி - அறிதல்

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

தவத்தினில் - (உயிர்) தான் முன்னேசெய்துகொள்ளப்பட்ட, புண்ணிய விசேடத்தால்,— தம்முதல் - தனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறும் முன்னின் றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே (இப்பொழுது),— குருவுமாய் - குருவடிவமுங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து சிவதீக்கைசெய்து (மன்னவ குமாரனாகிய நீ),— ஐம்புல - ஐம்பொறிகளாகிய,— வேடரின் - வேடருட்பட்டு,— வளர்ந்து - வளர்ந்து,— அயர்ந்தனையென - நின்பெருந்தகைமை அறியாது மயங்கியிடர்ப்பட்டாய் நின்பெருந்தகைமையாவது,— உணர்த்த - இவ்வியல் பிற்றென்றறிவுறுப்ப,— விட்டு - அறிந்தமாத்திரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி,— அன்னிய மின்மையின் - அன்னியமின்றி அநன்னியமாந் தன்மையின் நிலைபெற்று,— அரன்கழல்செலுமே - அம்முதல்வன் றிருவடிகளை யணையும் என்க.

உயிரென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வுணர்த்தவிட்டுச் செல்லு மென இயையும்.

* புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனையென்பது 'ஈந்துபுகழ்பெற்றான்' என்புழிப்போலக் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தம்முதலென்றது வேறுமுடிபாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க.

குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்றுணர்த்தியதுமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேதனப்பிரபஞ்சத்தாய் அன்றாகிய வியைபு.

அரனென்றது சுட்டுப்பெயர்பட நின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப்பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல் பாகிய ஒருபெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் நின்று எவற்றி னையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான் அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவைஅறிவுப்பெருஞ்செல்வமுழுதையும்ஆறலைத்துக்கொள்ளுதலை யுறத்துதலும்விதிவிலக்கையிழப்பித்து இழிதொழிலினிற்பித்தலுமாகியஇயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ்செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர் தலும் அநுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம்.

இதனுள், தவத்தினிலுணர்த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமா யென்றது ஓரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதி கரணம்; விட்டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆகநான்கதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

* அறிவுபொறிக்கானமையின்.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்தசாதகராற் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறுகக்கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இந்நான்கதிகரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—இவ்வான்மாக்களுக்கு - மேற்கூறிப் போந்த வியல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கு,—முற்செய் தவத்தான் - படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவத்தான் அமையாது முற்பிறவிகளிலே செய்துவந்த தவமாகிய சரியை கிரியா யோகவிசேடத்தால்,—ஞானம் - குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணுகக் கொண்டறிவதாகிய சாதன வறிவானது,—நிகழுமென்றது - ஐயந்திரிபின்றி விளங்கும் என்க.]

மேற்கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கென்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்ருர்.

படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவந்தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணுகக் கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின்மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோக்ஷத்தைக்கொடா வாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். தவங்களே சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

[இ-ள். மேல் - முற்பிறவிகளில்,—சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி - சரியை கிரியா யோகங்களாகிய தவங்களைச்செய்து முற்றுப்பெற்றவிடத்து அத்தவங்கடாம்,—நன்னெறியாகிய - வீடு பேறெய்தற்குச் சன்மார்க்கமாகிய - ஞானத்தை - மேற்கூறிய ஞானத்தை,—காட்டியல்லது - பயப்பித்தன்றி,—மோக்ஷத்தை - முத்தியை,—கொடாவாகலான் - கொடுப்பன வல்லவாகலான் ஈண்டிவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய்தவத்தான் ஞான நிகழுமென மேற்கொண்டது என்க.]

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியைகிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன்முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பது தோன்ற அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதிச்சரியையைத் தமிழுக்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினோர்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னையென்னுங்கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களையெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறினார், ஞானத்தையின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு, சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்றது உபலக்கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது

மோட்சத்தைக் கொடாதெனக்கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லதுமோட்சத்தைக்கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுதற்கேதுவாய்ச் சிறந்தநெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்குநெறியெனஅவ்வச்சமயத்தார் கூறப்படுவன அனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்றபெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

சஎ. தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றூர்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச்செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்வாறென்பாரை நோக்கி அதனைத்தாமாறுணர்த்தி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தவம் செய்தார் - சரியை முதலியவற்றைச் செய்தோர்கள்,—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து - (அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்பிக்குஞ்) சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி (ஆண்டுளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து),—பற்றுப் பவம் செய்து அறுப்பார் ஆக-(முன்னுடம்பிறக்கு நாள் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த) அவாவினை (மீள நிலத்தின்கட்) பிறந்தனுபவித்து நீக்கிக்கோடற் பொருட்டு,—தவம் செய்த நற்சார்பில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை - (மீளத்) தவஞ்செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண்வந்து தோன்றித் (தவக்குறையான் அவ்விடயப்பற்று முறுகாவண்ணம் அறுத்துத்) தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை,—கற்றூர் சூழ் கண்டு சொல்லுமாம் - வீட்டுநூல்களைக் கற்றூரது சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும் என்க.

தவந்தானுகப் பிறிதொன்றுதானுக இவ்வுலகத்து உடம்பொடுநின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம்போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞான்றும் பிறழமாட்டாரென்பார் என்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றூர்.

ஆகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் 'உண்ணவந்தான்' என்புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய்நின்றது.

பற்றறுதற்பொருட்டு வந்துதித்தெனவே ஆண்டுப் பற்றுச்செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றாங்கே ஞானத்தை நண்ணுமென்பதூஉம் பெறுதும்.

கற்றூரது சொல்லுதற்றெழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது.

ஆம் அசை.

நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவஞானத்திற் குரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது.

சஅ. பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு
மிசைத்து வருவினையி னின்ப—மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி றவத்தான்
மருவுவனு ஞானத்தை வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவும்

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவுமாயுணர்த்துமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறியவாற்றான் நிகழு ஞானத்தையுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்போல நம்மனோரில் ஒருவராதலையுடையரென் றாக்கியர் நையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாற்றான் சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றியபின்னர் இம்மூன்றுதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறுந் தயக்க முதலாய் உண்ணின்றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே அப்பருவமறிந்து குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்கும் என்க.

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

இக்கருத்தேபற்றி†"அகத்துறுநோய்க் குள்ளினரன்றி யதனைச்—சகத்தவருங் காண்பரோ தான்." என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொரூபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். மாயாவொருவன் மாயாவுருவினையெய்யான், எய்துமெனின் எம்மனோரிலொருவனும் முடியும்; ஆகலின் தமது முதல் குருமூர்த்தி ஆதாரமாகத் தரித்து நின்றுணர்த்துமென்றலே அமைவுடைத்தெனப் பொதுவகையான் அதிட்டானபக்கங் கூறுவாரைநோக்கிச் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமாமாறுணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் பாலினெய்போல மறைந்து வேறாய் நிற்றலின்றிச் சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொரூபமாகக் கொண்டு தயிரினெய்போல ஆண்டு விளங்கிநிற்றலான் இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவுமாயுணர்த்துமென மேற்கொண்டது என்க.

பாலினெய்போல வேறாய் மறைந்துநின்று செலுத்தப்படுவனவற்றிலும் பொதுவாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொள்வார்க்கு ஏனைச்சமயகுரவரும் குரவராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக் கமைவுடைத்தன்றென்பதாம்.

சைதன்னியமென்றார் மாசுதீர்ந்ததென்பதுணர்த்துதற்கு.

௪௧. மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும் விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒரோவிடங்களிற் குருவாய்வந் துணர்த்துதலின்றியும் ஞானநிகழுமாறென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

புதல்வர்க்குளதாகிய உரிமைபோலப் பரமேசுரனுக்கு அணுக்கராய வழி விரும்பிய போக விசேடங்களை நுகர்ந்துவாழ்வது. சாரூபமாவது, தோழர்க்குளதாகிய உரிமைபோலச் சிவபிரானோடு ஒத்தவடிவமும் ஒத்தஅணிகலனும் ஒத்தபோக நுகர்ச்சியுமுடையராய் வாழ்ந்திருப்பது.

† திருவருட்பயன், அருளுருநிலை. செ-அ.

(இ-ள்.) * விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் - (அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள்) விஞ்ஞானகலராயினார்க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளைவிப்பன்:—அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும் - அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலராயினார்க்கு நாற்றோளும் முக்கண்ணும் கறைமிடறு முதலிய உறுப்பிற்றாய் முத்தொழிலுடைத்தாகி நின்ற தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தை யுபதேசித்துணர்த்துவன்:— அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும் - அவிச்சையையுடைய சகலராயினார்க்கு அவர் வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகிய அவ்வடிவின் பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்,—முன் - அவ்வேறுபாட்டை யறிவாயாக என்க.

முன்னென்றதனை முன்னைப்பொருளென்றுரைத்து எழுவாயாகக் கோடலுமொன்று.

விளையுமென்பது 'அரசனெடுத்தவாலயம்' என்புழிப்போல விவ்விகுதி தொக்கு நின்றது. இவ்வாறன்றி எளிதினடப்படுதனோக்கி 'அரிசிதானே அட்டது' என்றாற்போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுதனோக்கி மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்றாரெனினுமமையும். † "உண்ணின் றறுத்தருளி" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையையென்பது சகலர்க்கே அடையாயோதியவாற்றானறிக.

அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சகலரென்றவாறு.

அக்குருவென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு.

தானே விளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே,விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையினும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுண் முன்னையவிரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங் கூறப்படும்.

௫௦. அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்
செறியுமா முன்பின் குறைக—னெறியிற்

* விஞ்ஞானகலர் - விஞ்ஞானத்தாற் கலையற்றவர் பிரளயாகலர் - பிரளயத்திற் கலையற்றவர். சகலர்-கலையோடு கூடினவர். இவை காரணப்பெயர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவபந்தம் ஒன்றுமேயுடையர். பிரளயாகலர் ஆணவம் கன்மமென்னும் இரண்டுபந்தமு முடையர். சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்றுபந்தமுமுடையர். இனி விஞ்ஞானகலர், அநாதியே மலபந்தமாத்திரமுடைய விஞ்ஞானகலரும் அநுபவத்தானுதல் விஞ்ஞானத்தானுதல், யோகத்தானுதல், சந்நியாசத்தானுதல், தீக்கையானுதல், இடையே மாயாபந்தம் கன்மபந்தமுழுவது நீங்கி அசுத்தமாயையின்மேலுள்ள புவனங்களினுகரக்கடவனவாகிய போகங்கட்கு ஏதுவாய் நின்ற மலபந்தம் ஒன்றேயுடையவராகிய விஞ்ஞானகலருமென இருவகையர். பிரளயாகலர், அநாதியே மல கன்மங்கள் மாத்திரமுடைய பிரளயாகலரும், இடையே பரிபக்குவவிசேடத்தால் மாயாபந்த மாத்திர நீங்கி ஏனை இரண்டுமுடைய பிரளயாகலருமென இருவகையர் சகலர், தேவர் மக்கள் முதற்பலவகைப்படுவர். விஞ்ஞானகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்தமாயைக்கும் சுத்தவித்தைக்கும் இடையே உள்ளன. பிரளயாகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்தமாயைமுதல் அராகமீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. சகலருக்குரிய புவனங்கள், மூலப்பகுதிமுதல் பிருதிவியீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. இன்னும் இம்மூவகை ஆன்மாக்கள் இயல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† போற்றிப்பஃறொடை. வரி - ௬௧.

குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடென்
குறைவில்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். *விஞ்ஞானகலர் முதலியமூவர்க்கும் தூரியல்பா னுணர்த் தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும்பின்னிலையினுமா புணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா - உயிர்களெல் லாந் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து முதல்வ னறிவிக்க அறியுமியல் பினவன்றி ஒன்றுபோல் அறிவிக்கவறியு மியல்பினவல்ல ஆகலான்,— குறைவு இல் சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு - அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சகக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டுணரு மியல்பினராகிய பிர ளயாகலர் சகலர்க்கு,—குறைகள் முன்பின் செறியுமாம் - அவ்வறிவித்தா லறிதலாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம்.— குறை உடைய சொல் கொள்ளார் கொள் பவத்தின் (ஆம்) வீடு என் - குறைவில் சகனுலாகிய குறையினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டுணர வேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனூற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்மை மாத்திரையின் வீடுபயக்கு முணர்வுண்டென்றறிவாயாக என்க.

குறை இன்றியமையாமைப்பொருள்; அது † “வினைக்குறை தீர்த்தாரிற் றீர்ந் தன் றுலகு.” என்பதனுட் பரிமேலழகருரையானு முணர்க.

பவம், சம்பவம், உண்மை என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

வீடுபயக்கு முணர்வை வீடென்றும், சூழ்ச்சி பயக்கு முபதேசமொழியைச் சூழென்றுங் காரணகாரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன. கொள்பவர் கொள்ளாரென் பனவும் அவை. கொள்ளார்க்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. ‡ “ஐந்தவித்தா னாற்றல்” என்புழிப்போல.

ஆம்வீடெனவுமியையும். வீடாமெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

மேலைவெண்பாவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்துந் தானேவினையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியினறிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான் அது முன் செறியும் பின் செறியும் பவத்தினுமெனக் காரணங் காட்டி வலியுறுத்தினார். இதற்குப் பிறரெல்லாந் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே மேலைவெண்பாவோடு இயைபுரைத் தார். அல்லதூஉம் அறிவிக்கவன்றியறியாமை உபதேசியாய் என ஆன்மாவின் றன் னியல்பு கூறும்வழிப் பெறப்பட்டதாகலின், அதனை ஈண்டும் புனருத்தியாகக் கூற வேண்டாமையின் மேலது வலியுறுத்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படும் விசேட மாத்திரையே ஈண்டெடுத்தோதினாரென்றுணர்க. படிவழியின்வைத்தறி விக்கவன்றி யறியாமை § “பந்தமும் வீடுந் தெரிபொருட் பனுவற் படிவழி சென்று சென்றேறி” என்பதனானுமறிக.

ருக. இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேந்திழையா
ளல்லா யுளவாமா னீர்நிழல்போ—லில்லா
வருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று.

எ - து. உ-ம். எ - னின். அம்முத்திறத்துள் ஈண்டைக்கெடுத்துக்கொண்ட அஞ் ஞான வச்சகலர்க்குக்குருவாதல் உபசாரமேயன்றி வினைபோலுண்மையாதல்செல் லாதென்பாரைநோக்கிஉண்மையாதலை உவமைமுகத்தான்வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

* விஞ்ஞானகலரென்பது விஞ்ஞானகலரெனமரீஇயிற்றென்பர் மெஞ்ஞானமாபாடியத்துள்.
† திருக்குறள், ஆள்வினையுடைமை. செ - உ. ‡ ஷெ, நீத்தார்பெருமை. செ - ரு.
§ கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, திருவிடைமருதூர். செ-இ.

(இ-ள்.) நல்லாய் - அறிவால் நன்மையுடைய மாணாக்கனே,—எந்து நிழை பாசம் மூலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உளவாம் ஆல் - ஏந்திய விழைகலையுடையபாட்குக் (குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பொரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பி னுருவாகிய) மூலைப்பாலுங் கண்ணீரும் (அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன்) இல்லாவாய்ப் பின் னுளவாம் (அதுபோல),—நீர் நிழல்போல் இல்லா அரு ஆகி நின்றனை ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத்தோன்றானேல் - நீரின்கணிழல்போல் (உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார் தாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றிநின்று உணர்த்தானாயின்.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறிவாரென எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார்.

பொருளுக்கேரியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமாறுரைக்க.

மூலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பைவிளக்குமென்பது * "சாந்ததிருமூலைத்தே தய்யதிருஞானஞ்—சாந்துண்டார்பிள்ளையெனச்சொல்லச்—சாந்த—தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையாளன்பிருந்த வாறு" என்பதனு னும், †"அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்—புன்கணீர் பூச றரும்." என் பதனுனு மறிக. அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பு நிகழ்தற் குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்படுஉ அஃதில்வழி வெளிப்படாத ஒற்றுமை நோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமை யுணர்த்துவார் இல்லாவாயுளவாமென்றார்.

இல்லாவென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு. ஆல் அசை.

நீர், அகத்தியங்கு முயிர்கட்கு இடங்கொடுத்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளி யுண்டென்பதூஉம், உண்டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதூஉம், பெறப் பட்டன. அந்நிழல், வேறுநில்லாது நீரோடு விரவி நிற்றலின் நீர்போற் புலப் படாதாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடய மாய்ப் புலப்படும் ஆன்மசைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன் றென்பார் நீர் நிழல்போலில்லா வருவாகி நின்றனையென்றார்.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள்ஐயுணர்வுகளான்மயங்கித்தம்மையுணராவென்றது.

எ-து. மேல் எ-னின். விடயஞானத்தை விளக்கும் ஐம்பொறிகளே தத்துவ ஞானத்தை விளக்குதற்குமமையும், தம்முதல் குருவுமாதல்வேண்டாவெனச் சிவசங் கிராந்தவாத சைவர் மதம் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின்மூன் றுங் கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால் இனியென்பதனு னுணர்த்தப்படு மேலையதிகரணத்தோடுளதாகிய இயைபு பெறப் படாமையறிக.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - உணர்த்த வுணருமியல்பினையுடைய் வுயிர் கள்,—ஐயுணர்வுகளால் - ஐம்பொறிகளால்,—மயங்கி - மயக்கமுற்று,— தம்மை - தமது சொரூபத்தை,—உணராவென்றது - அறியா என்க.]

---

* திருக்களிற்றுப்படியார். செ - ௯௪. தய்யசிவஞானமென்றும் பாடம்.
† திருக்குறள், அன்புடைமை. செ - ௧.

உணர்வு ஆகுபெயர்.
அவைதாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம்போற் காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அறிவை விளக்குங் கருவியான் மயக்க நிகழுமாறியாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) படிகத்தின் வைத்த பலவேறு வகைப்பட்ட நிறங்கள் அப் படிகவொளியைக் கீழ்ப்படுத்துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறு போல, அவ்வைம்பொறிகடாம் ஆன்மசொரூபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம் மாற் காட்டப் பட்ட தத்தம் விடய மாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனி யிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங் கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது என்க.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவ்விடயமாத்திரையே அவ்வவ்விந்திரியங்காட்ட வல்லு மென்பார் காட்டிற்றையென ஒன்றறிசொல்லாற் கூறினார்.

> ருஉ. பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
> தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
> பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
> மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட்டிற்குமாயின், அவ்விந் திரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாது போலு மென்பாரை நோக்கி உணர்தற்குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பல் நிறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம் தன் நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து - (தன்னாற் சாரப்பட்ட) பன்னிறங்களின்பல்வே தன்மாட்டுக் காட்டிநிற்கும் (பொதுவியல்புடைய) படிகம்போலத் (தன்னாற் சாரப்பட்ட) இந்திரியங்களினியல்பையே (சார்ந்ததன்வண்ணமாய்த் தன் மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச்) சிந்தித்தறிந்து கொண்டு (பின்பு),—பல் நிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறு உணர்ந்து - (அந் நிறங்கள் படிகத்துக்கு வேறென்றறியுமாறுபோலப்) பலவகையியல்புடைய பொதுவியல்பைச்செய்யும்பொறிகளைத்(தன்னின்)வேறெனத்தெளிந்து,— பொய் பொய்யா மெய்கண்டான் - (அவற்றாலுளைய) அப்பொதுவியல்பு பொய் யாயொழியுமாறு (தனது) சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானாயின்,—வேறு மெய்ப் பொருட்குத் தைவம் ஆம் - (அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு) வேறாகிய (சிவசத்தினதியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யுமாகலின்) அச்சிவசத்துக் கடிமையாம் என்க.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவாதல் மேலே காட்டினும். தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட்டாய வடமொழிப்

* பகுபதம்.

இதனானே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற்றைக் காட்டிநிற்றலின் அறிதல் செல் லாது, அவை நீங்கியவழிக் கேவலமாய் மூடியுரைகலிற் றன்னுண்மை யறியுமாறியாங் ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மை யறிதற் குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றற் கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்த வாறுமென்க.

மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனால் வருகின்ற அதிகாரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

---

* தேவன் - பகுதி, அ - விகுதி. இதனை வடநூலார் தத்திதாந்தம் என்பார்.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய் பொய்யா மெய் கண்டார்க்கு அதுவேயமையும்; கருவிகள் நீங்கியவழிச் செய்யக் கடவதொருமுயற்சி கூடாமையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாதல் பெறப்படாதெனப் பேதவாதசைவர் முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் நான்காங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - ஐயுணர்வுகளால் மயங்கித் தன்னை புணரா தனாப்பட்ட ஆன்மா,— தன்னை - சித்தாப் வியாபகமாகிய தன்னியல்பை,— இந்திரியத்தின் - சடமாய் ஏகதேசமாகிய இந்திரியத்தின்,— வேறுவான் காணவே - வேறுகவுணரும் வியாபகவுணர்விற்கு இந்திரியத்தான் ஆகக் கடவதொன்றின்மையின் சற்குரவனுல் அவ்வாறுணரவே,— தமது முதல் சீபாதத்தை – பிறிதுகாரணம் வேண்டாது தனக்காதாரமாகிய முதல்வனது திருவடியினை,— அணையுமென்றது - தலைப்படும் என்க.]

இந்திரியத்தின் வேறுயவழிக் கேவலத்தை யணைதலு முண்மையின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேறுகவென்றொழியாது வேறுவான் காணவென்றார்; காண்டலே அதற்கமையுமென்றலின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

ஊசல் கயிற்றற்றாற் றாய்தரையே யாந்துணையான்.

எ-து. எது. எ-னின். அவ்வாறு காண்டலே சீபாதத்தை யணைதற்குச் சாலு மென்பது யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருவன் ஏறியிருந்தாடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்று தாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆண்டுத்தாரகமாவது நிலனேயன்றிப் பிறிதில்லையென்னும் ஒப்புமையான், இனி யிவ்வான்மா தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது என்க.

வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்குவமையாயிற்று.

௫௧. சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் றீர்ந்து—சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின் கருவிகணீங்கினவழி வேறு நில்லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமாயின் அவ்வுயிர்க்குங் கருவிகணீங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குப்போல மீட்சியுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃதின்றுமாறுகூறி மேலதனை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சிறை செய்ய நின்றசெழும்புனலின் உள்ளம்-(ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித்) தடைசெய்ய (ஆண்டுத் தடையுண்டு) தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் (கருவிகளானுபபாசஞானந் தனதுவியாபகத்தைத் தடை

செய்ய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்ற வுயிர்,— நிலை விட்டு அலை கடலின் சென்று அடங்கும் ஆறு போல் - அவ்வலைமுறிந்து தடை தீர்ந்தவழி (இடையீடின்றிக்) கடலின்கண் (முடுகிச்) சென்று (அங்கே பாய்) அதனுளடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல,—சிவஞ்செய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து - (கருவிகளாகிய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கிய வழி,—உலைவு இல் அரன் பாதத்தை உற்று மீளாது - தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி (அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்க ணடங்கிப் பின்பு) மீளுதல் செய்யாது என்க.

நிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது * தொகையுவமம். இன் உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர்த்துவார் செழும்புனலென்றார்.

† மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளான் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியையில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்குமென்னும் உவமவினைபொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ருச. எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா
னிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
கண்போ லவயவங்கள் காணுவக் கண்ணிற்கார்
கண்பேறே காணக் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்காலென்னென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ—ள்.) எவ்வுருவும் தான் என்னின் தான் எய்துவார் இல்லை - உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் (விசேடமின்மையாற் புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையின் ஒருவரும்) அதனை எய்துவாரில்லையாய் (முடிந்து ‡ "பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி" என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய்) முடியும்,— இவ்வுருவின் வேறேல் இறை யல்லன் - (அது பற்றி) முதல்வன் புலனுணர்வோடியைபின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பனெனின், (அப்புலனுணர்விற்கு அவனாலாகற்பால தொன்றின்மையின்) அவன் ஆண்டைக்கிறைவனல்லனெனப்பட்டு முதன்மைக்கிழுக்காய் முடியும் (மற்றென்னையோ அதனியல்பெனின்),—எவ்வுருவும் - உயிருணர்வு போலப் புலனுணர்வுங் கலப்பினாற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்மு ளொப்பனவல்ல,—அவயவங்கள் கண்போல் காணு - உயிர் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும்) அவற்றுள் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்கும் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ்வான்மபோதத்தோடு விரவிச் செய்யைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறிய

* தொகையுவமமாவது உவமானம், பொதுத்தன்மை, உருபு என்னு மூன்றனுள் ஒன்றேனும் பலவேனும் தொக்குநிற்ப வருவது. அவற்றுள் ஈண்டுப் பொதுத்தன்மை யென்னுஞ் சாதாரண தருமந் தொக்குநிற்கின்றமையால் தொகையுவமமாயிற்று.

† உவமை யொன்றே பற்றி மறுத்தல் தருக்கமாகாமையின் ஈண்டேதுக்காட்டினார்.

‡ சிவஞானசித்தியார், பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை, செ - உ௫.

மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றுங்குநின்றியைந் தறிதந் தன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண் பேறேகாண் - அக் கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின் கட் கண்டறிவாயாக என்க.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென ஏழாவது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென் றுபசரித்தார். கழல் காலணிமணிவடம்.

கண்டு வெற்றியாவது ஏனை ஞானேந்திரியங்களையு நோக்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காணு மக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென் பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர் வுவியாபக விளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உளதாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்துவமுடையார் மாட்டறியப்படா தாயினும் அவரது பசுத்துவநீங்கிய சிவப்பேற்றின்கணறியப்படுமென்பது தோன்ற நின்றமையின் இஃதொட்டென்னு மலங்காரம்.*

சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவதன்றி உயிருணர்வுபோல வியாபக விளக்கமாத லில்லையெனவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப் பட்டது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபின்றி யுரைத்தார்.

> ௫௫. ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்த தரசிவனை
> யைம்பொறியை விட்டணங் கணைசகல—னைம்பொறியி
> னீங்கானீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி
> னீங்கானை நீங்கு நினைந்து.

எ-து. உ-ம்-எ-னின். சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற்சென் றடங்குதலே யன்றி †"ஆற்றலலைகடற்கே பாய்ந்த நீர் அவ்வாற்றான் மறித்" தலு முண்மையின் அது போல அரன்பாதத்தை யுற்றவுயிருக்கு ஒரோவழி மீட்சியுமுண்டென்பது பெறப் படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரைநோக்கி அம்மீட்சிக்குக் காரண மிதுவென்பதூஉம், அதனை நீக்குதற்குபாயமுங் கூறி வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர - ஐம்பொறிகள் போல ஏகதேச விளக்கமுடையா யல்லை யென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித் தாந்த மகாவாக்கியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவகனே!—அங்கு ஐம்பொ றியை விட்டுச் சிவனை அணை சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான் - (சிறைவிட் டலைகடலிற் சென்றடங்குமாறுபோலென) மேற்கூறியவாறே ஐம்பொறிக ளாலாய புலனுணர்விற்றீர்ந்து சிவன்றிருவடியையுற்ற சகலன் அவ்வைம் பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன்,—நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்கானை நினைந்து நீங்கும் - (‡ கல்லெறியும் வழி நீங்கிய) நீர்ப்பாசி (அது விடும்வழிப் பரக்குமாறு) போல அவ்வணையின்கணீங்கிய மலகன்ம மாயைகள் (வாதனைவயத்தானிகழு மயர்ச்சிபற்றி) வந்து கூடுமா யின் (அதுபற்றிப் பொறிவழி மீளாமல் அவ்வழியுந் தன்னைவிட்டு) நீங்காத

---

* ஒட்டென்னு மலங்காரமாவது தன்கு கருதப்பட்டதோர் பொருளினை மறைத்து அதனை வெளிப்படுத்தற்குரிய பிறிதொன்றனைச்சொல்லுதல். இதனை—"கருதிய பொருடொகுத், ததுபுலப் படுத்தற்—கொத்ததொன் றுரைப்பி னஃதொட்டென மொழிப." என்னுந் தண்டியலங்கார சூத்திரத்தானறிக. பொருளணியியல். சூ - ௫௧.

† திருக்களிற்றுப்படியார். செ - ௧௧.

‡ "பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப் படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழு திற் பரக்கும்" என்றார் வழிநூலினும். சிவஞானசித்தியார், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ - ௩௮.

முதல்வனை (முன்னர்க்கூறப்படு முபாயங்களினின்று)சிந்தித்து (அவற்றை) நீக்கிக்கொள்ளும் என்க.

வரினென்றதனால், வருதல் ஒருதலையன்று வாசனையுள்வழியே யென்பது பெற்றாம்.

நீங்கியென்பது பாடமாயின், நீங்கினவாகிய மலகன்மமெனப் பெயராக்கலைத் துரைக்க.

சித்தாந்தத்தை அந்தமென்றது தலைக்குறை. தாம் அதன் கண்ணதாய்ச்சிறந்த ஒருவார்த்தை.

அங்கு மேற்கூறியபடி.

ஐம்பொறியைவிட்டணைதற்குரியான் இவனென்பதுணர்த்துவார்சகலனென்றார்.

நீங்குமென்னும் மகரஞ் சந்தி நோக்கிக் கெட்டது. நீங்கெனவே பாடங் கொண்டு அணையென வேறு பிரித்து முன்னிலையேவலாக்கி அதற்கேற்ப நீங்கா வெனப்பாடந் திரித்துரைப்பாருமுளர்.

மேற்கூறிய மீளாமையை வலியுறுத்துவார் ஐம்பொறியினல்லையெனு மந்தா சிவனை ஐம்பொறியை விட்டணைசகல னைம்பொறியி னீங்காளென்றும் ஒரோ வழியுளதாமாயின், அதற்குக் காரணம் இஃதென்பார் நேர்ப்பாசிபோ னீங்கி மல கன்மம் வரினென்றும், அது நீக்குதற்குபாயங்கூறுவார் நீங்காவே நினைந்து நீங்கு மென்றுங்கூறினார் மலகன்மமெனவே,இனம்பற்றிமாயையையுங்கொள்ளப்பட்டது.

* "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத—னன்கல னன்மக்கட் பேறு." என் றாற்போல நீங்காவே நீங்கு நினைந்தென்றதனால் வருகின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉ மாயிற்று.

இம் மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடிஞானத்தைப் பெற்றவுயிர் புலனுணர்வின் மீடலில்லையெனவும் மீடலிழுக்காமெனவும் ஒரோவழிப் பயிற்சி வயத்தான் மீளவருமாயின் மீளாதவாறு செய்துகொள்ளற் பாற்றெனவுங் கூறித் தாய் தரையேயாமென்னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒரு பொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

ஸ்வாத்மஸ்தமீக்ஷ்ய ஸம்த்யக்த்வா ஸ்வ்யக்தீகார்ய ப்ரகாஶ்ய |
ஸ்வஸ்வரூபஸம்ஸ்ப்ராப்தே ஸமஸ்தமாவ்ருதீம் ||

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத்
தண்ணிழ லாம்பதிவிதி யெண்ணுமஞ் செழுத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தம்முதல் குருவுமா யுணர்த்தக் கேட்டு அதனைச் சிந்தனை செய்துணருமாறுணர்த்து முகத்தான் ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்த வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துமாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம், செ - கம

சூத்திரவியையும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தான் பணியை நீத்தலென்றோதப்படும் ஆன்மசுத்தியாவது இறைபணிநிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசக்ஷயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம்பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவுந் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்து தற்கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாக வைத்துரைத்த தென்னையோவெனின் மலையற்க; சிவதரிசனத்தி னிகழ்வது ஆன்மசுத்தியென்னும் உடனிகழ்ச்சி யுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மை யுடையனவாய இவ்விருசூத்திரமும் ஒருபொருண்மேலனவென்பதுணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறாகான்காணவே * தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தியெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும். நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக் காண்டலுமெனக் காட்சி மூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத்திரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்னுஞ் சோபானமுறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தினிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின்பின்னாகச்சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்ந்துகொள்க. †"நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதேதாங்கு நினைவுடையோர் நின்றிவேர் நிலையதுவே யாகி—யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ ரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின் வழியுரைப்பாம்." என வழிநூலாசிரியரும் இக்கருத்தேபற்றி யோதினர்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஊனக்கண் - குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானும்,—பாசம் - பாசவறிவானும்,—உணரா - உணரப்படாத,—பதியை - முதல்வனை,—ஞானக்கண்ணினில் - அவனது திருவடி ஞானத்தால்,—சிந்தை - தன்னறிவின்கண்ணே,—நாடி - ஆராய்ந்தறிக. (அத்திருவடி ஞானத்தான்),—பாசம்-நிலமுதலாகிய மிகுபாசக்கூட்டம்,—உராத்துனை - நின்றுழி நில்லாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய,— தேர்த்தென - பேய்த்தேரினியல்பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து,—ஒருவ - நீங்கவே,—பதி - அப்பதிஞானம் (பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்கு),—தண்ணிழலாம் - குளிர்ந்தநிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும்: (அவ்வாறு பாசத்தையொருவி ஞானத்தைப்பெற்று ஞேயத்தைக்கண்டகாட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்கும்),—அஞ்செழுத்தே - திருவஞ்செழுத்து,—விதி - அவ்விதிப்படியறிந்து,—எண்ணும்- கணிக்கப்படும் என்க.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் ‡"ஊனமேற் கிரியை வித்தை" என்பதனானறிக.

"நன்று மன்னிது நாடாய் கூறி" என்றாற்போல நாடியென்பது இகரவீற்று முன்னிலையேவல்.

|| உராத்துனை எழாம்வேற்றுமைத்தொகை. உராவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; 'பறவாக்குளவி' 'பாயாவேங்கை' என்றாற்போல ஒருவரானூரப்படாத வேகத்தையுடைய தேரெனச் செயப்படுபொருட்கண்வந்த பெயரெச்சமறையாகக்

* இக்குல், எட்டாஞ் சூத்திரம், நான்காமதிகரணம்.
† வேணுமணத்தியார், எட்டாஞ்சூத்திரம், செ - கக பாசிபடு.
‡ சிவ, முதற்சூத்திரம், செ - கஇ. ஞானமேபான. || பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகம்.

கொண்டுரைத்து, "திருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்" என்றாற்போல உரா வென்பது குறுக்கல்விகார மென்பாருமுளர்.

பின்வந்த பதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கண்பாச முணராப்பதியை ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி யென்றது ஓரதிகரணம்; உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்றது ஓரதிகரணம்; விதியெண்ணு மஞ்செழுத்தேயென்றது ஓரதிகரணம் ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத் தோதியவாற்றான் முதல்வன் பாச வறிவால் காடப்படுவனல்லனாயினும் பசுவறிவால் காடப்படுவனென்றற்கு இழுக் கென்னை யெனச் சிவசமவாத சைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்டனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—அம்முதலை - பாசஞான பசுஞானங்களா லுணரப்படாத முதல்வனை,—ஞானக்கண்ணாலே - சிவஞானத்தினாலே,—காண்க - அறிக என்க.]

ஏகாரம் தேற்றம்.

அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏனைஞானங்களா லறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப் படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாக்குமனாதீதகோசரமாய்நின்ற * அதுவேயென்புழியுரைத்தாம்.

[இ-ள். வாக்கு - நாதமுடிவான பாசஞானமும்,—மனம் - பசுஞானமு மாகிய,—அதீதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந்து அதீதமாய்நின்று,—கோசரமாய் நிற்றலான் - ஒற்றுமைப் பட்டுணரும் பதிஞானமாத்திரைக் கே விளங்கிக் கோசரிப்ப தாகலான் ஈண்டம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்க வென மேற்கொண்டது என்க.]

ஆண்டுப்பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டேதுவாகவைத்து வாக்கு மனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தி யான் ஞானக்கண்ணாலே காணப்படுமென்பது தாமேபோதருமென மேற்கோளைச் சாதித்தார்.

ருகூ. நாடியோ வென்போ நரம்புசிக் கோலைமேயோ
தேடி யெனையறியேன் றேர்ந்தவகை—நாடியான்
றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணு
ரென்னு மெனவறிவா ரின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்ற தென்னை பசுத்துவநீங்கியவழிச் சுட்டிறந்தறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத் தோடொப்பதாகலின், அதன்கட் கோசரமாதல் அமைவுடைத்துப்போலு மென்

---

* இந்நூல், ஆறுஞ்சூத்திரம், இரண்டாமதிகரணம்.

பாரைநோக்கி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்து முகத்தான் அவரை மறுத்து எதுப்பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாடியோ என்போ நரம்பு சீக் கோழையோ தேடி எனை அறியேன் தேர்ந்த வகை நாடி - நாடி முதலியவற்றுள் (யான் யார்) என்னைத் தேடியுமறிகின்றிலே(னென்று) இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சி யறிவின்கண்ணே,(இதனை நீ தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டோ என) ஆராய்ந்து நோக்கி,— அரன் றன்னாலே தன்னையும் கண்டு தமைக்காணார் - (அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய) முதல்வனது திருவடி ஞானத்தால் முதல்வனையுமுணர்ந்து (முதல்வனின் வியாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொருளாகிய) தம்மையுமுணர்தலைச் செய்யாதார்,—என் ஆம் என அறிவார் இன்று-மற்றெவ்வியல்பினரென்று தம்மையறியவல்லுநர் இம்முத்திகாலத்து.

நாடி யென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம்பெனவே யடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினர். சீ புண்ணீர். கோழை ஐ.

ஓகாரம் தெரிநிலை. * என்றென்பது சொல்லெச்சம். † வகை ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசரித்தார்.

உம்மை எதிரது தழீஇயிற்று. எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புப்பெயர் ஈண்டாகுபெயராய் என்னெனமரீஇயிற்று.

ஆம் அசை.

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ வென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைத் ‡ தத்துவதாத்துவிகங்களினும் அவ்வாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும்.

இது தம்மையறியுமாறுணர்த்துமுகத்தானே தலைவனையறிந்தபின் அறியப்படுவதாகிய தம்மறிவு கொண்டு தலைவனை யறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலியுறுத்தவாறுகாண்க.

௫௭. காட்டிய கண்ணே தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணா—காட்டிய
வுள்ளந் தனைக்காணா வுள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன்றா னுள்ளத்திற் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதிர் முகத்து ஒருபொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து நோக்கியவழி வெளிக் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும், அதுபோல அங்ஙனந் தேர்ந்தறிதலைச் செய்த உயிரே தெளிந்தறிதலையுஞ் செய்ய வல்லுமென அமையுமென்பாரை நோக்கி அதனது மாட்டாமையை விளக்கி அரன்றன்னாலே காண்டலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்டிய கணணே தனைக் காணா - (உயிரால்) காட்டப்பட்டு ஒரு விடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணனது தன்னியல்பைக் காணமாட்டாது,—கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணா - தனக்கு (அவ் விடயத்தைக்) காண்பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காணமாட்டாது,—காட்டிய உள்ளம் தனைக் § காணா - (அதுபோல முதல்வனால் மறைந்து நின்) றுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர்கின்ற உயிர் (அவ்வாறே) தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது (தன்னையுணர்த்தி நிற்கும் முதல்

* என்று தேடி. † அறிவினை உணர்த்தலின்.

‡ தத்துவம் - அகக்கருவி. தாத்துவிகம் - தத்துவகாரியமாகிய புறக்கருவி.

§ தன் ஐ எனப்பிரித்து உம்மையிடையிடுக.

வனையு மறியமாட்டாது),—உள்ளத்தின்கண் ஆய கள்வன் தான் - அத் தேர்ச்சியறிவின்கண்ணும் உடனாய்நிற்குங்கள்வன் அம்முதல்வனாகலானே,—உள்ளத்தில் காண் - (அவனை) அவ்வறிவின்கண் வைத்து நாடித் தெளிவாயாக என்க.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஏகாரம் அசைநிலை, * "முறைகோடி மன்னவன் செயின்" என்றாற்போலக் காணுதென்னுந் துணிவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின்வந்தவுள்ளம் ஈண்டுத் தேர்ச்சியறிவின்மேற்று. உள்ளத்தின்கண்ணு மென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

தோன்றாது நிற்றல்பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனென்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாவாயிற்று; அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றே புணர்த்துதலின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்றென்பது படநின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளன் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங் காண்டல் கூடுமென்பதாம். † "கள்ளரோ டில்ல முடையார் கலந்திடின்—வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற" என்றதும் இக்கருத்துநோக்கி.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்ததைக் கண் காணுமெனவுடைமைக் கோதிய வாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இஃது தெரிந்துக்காட்டுவமை. ‡

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உள தாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென் றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றுணர்த்தியவழி அந்த ஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமென நிகழும் அவாய்நிலையை நீக்குதற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்தாயுள்ள - நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கு நிலையுதலிலவாயுள்ள,—வன்னபேதங்களை - பிரபஞ்சங்களை,—அசத்தென்று - இவை நிலையுதலுடைய வல்லவென்று,—காண-விவேகித்தறியின்,—உளதாய்நிற்பது-அங்ஙனம் நிராலம்பமாய் விளங்கித் தோன்றுவது,—ஞானசொரூபமென்று உணரற்பாற்று - பதிஞானத்தினியல்பென்றறியற் பாலதாம் என்க.]

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்புழிப் பாசமென்றது காரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும், சொற்பல்காமைப்பொருட்டு அதுப்பொருளை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடுபுணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தை யென்னாது வன்னபேதங்களையென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது உணர்ச்சிவிசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழியவென்னாது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிற்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய் நிற்பதென்றும், பதியென்றது ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்றதென்பார் ஞானசொரூபமென்றும், இஃது அநுபவத்தினன்றிச் சொல்லளவையின் அறிய வாராதென்பார் உணரற்பாற்றென்று மோதினார். இஃதேகதேச வுருவகம்.

* திருக்குறள், செங்கோன்மை. செ - எ. † திருவுந்தியார். செ - உஉ.

‡ எடுத்துக்காட்டுவமையாவது, உவமான உபமேயங்களிரண்டன் சாதிருசிய தருமத்தை அபேத நெறியானே குறிப்பானுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் நிதர்சனாலங்காரமென்பர்.

இதனுட் பெறப்படு மேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட்போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு :

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உளதாய் நிற்பது படிகசொரூபமாந்துணையான் எனவரும்.

(இ-ள்.) படிகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நின்ற வேறு நிறங்களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்களெனக் கண்டு நிற்பின் அவ்வழி நிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரூபமாமென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ஙன நிராலம்ப மயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற்கொண்டது என்க.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவர்மேல்வைத்துரைத்தலுமொன்று.

அசத்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளினுறைத்து நின்று * "அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம்—வெறுத்துநெறி யறுவகையுமேலொடுகீழடங்க" க் காரணரூபத்தினில்லாமையால் "வெறும்பொயென நினைந்திரு" த்தல்.

௫௮. நிர்க்குணனுப் நின்மலனுய் நித்தியா னந்தனுய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ
லானு வறிவா யளவிறந்து தோன்றுனே
வானே முதல்களையின் வந்து.

எ-று. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லை போலுமென்பாரை † நோக்கி ஞானசொரூபத்தினியல்புகூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நிர்க்குணன் ஆய் - (அசுத்தப் பிரபஞ்சம்போல) முக்குணரூபமா யளவிட்டறியப் படுவானுமல்லனாய்,—நின்மலன் ஆய் - (முக்குணங்களைக்கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல) மலகன்ம காரியரூபமா யறியப்படுவானு மல்லனாய்,—நித்தியானந்தன் ஆய்-(மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல) அநித்தியானந்தரூபனாய்ச்சுட்டி யறியப்படுவானுமல்லனாய்,—தற்பரம் ஆய்-(இம்மூன்றனோடுங் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறுணரப்படும் உயிர்போலன்றி) அதற்குமேலாய்,—நின்ற தனி முதல்வன் - இவ்வாறு நிற்றலான் (ஒன்றனியல்புபற்றி யறியப்படாத) தனிமுதலாகிய இறைவன்,—வானே முதல் களையின் - ஆகாசமுதலிய அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழி,—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்து-பயின்றறிந்து வருந் தனதுசுட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான் (இன்னதென்றறிய வாராத) சூனியப்பொருள்போலத்தோன்றி,—ஆனு அறிவு ஆய்த் தோன்றுனே-(பின்னர்ச் சுட்டிறந்தறியுந்) தன்னறிவின்கணீங்காது நிலைபெறுவதாய்ச் († "சோதிக்குட் சோதியாய்" விளங்கித்) தோன்றுங் கொல்லோ என்க.

தற்பரம் தனக்குப் பரமெனவிரியும். தன்னென்றது உயிரை.

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ - ௬. குறித்தடி.
† மாயாவாதி. ‡ சிவஞானசித்தியார், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ - ௩௮. எங்குந்தா.

அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்றினுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆனுமை நீக்காமை.

ஓகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம் அசைநிலை.

வானேமுதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான்முதலாகிய பூதங்களும், ஒடுக்க முறைபற்றி வான்முதலாகிய ஏனைத்தத்துவங்களு மடங்கும்.

நிர்க்குணனுய் நின்மலனுய் நித்தியானந்தனுய்த் தற்பரமாயென்புழி ஆக்கச் சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வடமொழிமதம். அறிவாயென்புழி ஆக்கம் வேறு பாடு குறித்து நின்றது.

ஒற்றுமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

௬௯. சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகாண்—சுட்டி
யுணர்ந்தநீ சத்தல்லை யுண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனுற் பொய்விட்டுப் போம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வானே முதல் களைந்தவழி அங்ஙனந் தோன்றுவதும் வேறொன்றெனக் கோடும் ஞானசொரூப மென்றற்குப் பிரமாண மென்னையென் பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்து என்ன-(ஏகதேசவுணர் வாற்) சுட்டியுணரப்படுவதாய பிரபஞ்சத்தை (மேற்கூறியவாறே ஒரோ வொன்றாகச்) சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி, —இனிச் சட்ட உளது சத்தே காண்-முடிவின்கட் செம்மையே கோசர மாவது (யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேறாகிய) சத்தேயாம் அதனையறிவா யாக. (அற்றேல், அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயி ரேயாமென அமையுமெனின்),—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை-(இது காறும் அசத்தோடு கூடிச்) சுட்டியறிந்து வந்த நீ (அசத்தின் வேறாய் அங் ஙனந்தோன்றுஞ்)சத்தாவாயல்லை,(அற்றேல்,இச்சுட்டுணர்வு எனக்கு நீங்குவ தின்றுபோலுமெனின்),—உண்மையைத் தைவம் (ஆய்) புணர்ந்து-(அசத் தின் வயப்பட்டு நின்று சுட்டி யறிந்து வந்த நீ அதனை யொழிந்து அங்ஙனந் தோன்றிய) சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புணர்ந்தால்,—அதனுல் பொய்விட்டுப் போம்-அப்புணர்ச்சியானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொது வியல்பு நின்னைவிட்டு நீங்கும் என்க.

என்னவென்றது உபசாரவழக்கு.

சட்டவென்பது செப்பமுணர்த்தி நிற்பதோர் உரிச்சொல்; அது சட்ட மென இழிவழக்கின் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று.

அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மைக்குத் தைவமாதல் புணர்வென உருபுமயக்கமாகக் கொண்டுரைப்பினு மமையும்.

பற்றறக் கழிந்தொழியுமென்பார் விட்டுப் போமென்றார்.

௭௦. கண்டவை யன்றென் றகன்றிடுங் கண்டசத்தா
யண்டனை யான்மாவி லாய்ந்துணரப்—பண்டனைந்த

ஊனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனி னொண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும் புணர்ந்தவழி அதனாற் பொய் விட்டுப் போமாறும் யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டதை அன்று அன்று எனக்கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு - சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஓரோவொன்றாக வைத்து நோக்கி அசத்தென் றொழித்து,—ஆன்மாவில் அண்டனை ஆய்ந்து-(அவ்வாறு கண்டொழிந்த) தன்னறிவின்கண்ணே (சுட்டுணர்வின்றி நின்ற) கடவுளை ஆராய்ந்து,—உணர - சோகமெனப் பாவிப்பனாயின்,—உத்தமனின் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு-(அப்பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று) முதல்வனால் அநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு,—ஒண்கருடசானத்தின் தீர்விடம்போல் தான் - ஒள்ளிய கருடதியானத்தில் (விளங்கித் தோன்றும் மந்திரதைவிக கருடனால் அப்பாவகன்) விடத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு போலாம் என்க.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை.

சானம் பாகதச்சிதைவு.

கருடதியானமாவதுயாதெனிற்கூறுதும்; ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிக கருடன், அதற்கதிதெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதி தைவிக கருடன், அம்மந்திரம் இடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆத்தியான்மிக கருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள்ளத்தின் அதுபோல் வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திர ரூபமாகிய ஆதிதைவிக கருடனை. அதனைப்பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன்வயத்ததாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ்விட வேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளு விலங்கு மர முதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வ மந்திரமுளவென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திர சொரூபியாவனென்பதூஉம் சர்வஞ்ஞானோத்தர முதலியவற்றுட் காண்க.

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம்போலியாயவாறு முணர்க. அல்லதூஉம், பாவனைபோலியாயவழி அதுபயன் றருமாறியாண்டையதென்றொழிக.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஆன்மாவைச் சுத்தி பண்ணுதற்குப் பாச மொருவிய வழித் தன்னிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச்செய்யக்கடவ தொன்றில்லையென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற் பாசமொருவி ஆண்டுத் தன்னனிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானகண்ணாற் பதியைச் சிந்தை நாடியபின்னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ்செழுத்தையும் விதிப்படி கணிக்கவென மேற்கொண்டது என்க.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றாகலினன்றே *"பின்னு மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க" என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க.

ஈண்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும்பொருளும் அதுவே யாகலான் வேறு வருத்துக் கூறவேண்டாமையின், விதிப்படியென மாட்டெறிந் தொழிந்தார்.

இவ்வாறாசிரியர் மாட்டெறிந்ததூஉ முணராதார் சாதித்துநிற்குமுறை வேறே, ஓதுமுறை வேறேயெனச் சித்தாந்தவழக்கொடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறைமையும் ஓதுமுறைமையுந் தம்முளியைபில்வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு யாண்டையதென்றொழிக.

† மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக்குமாறு மூவகைப்படும். அவற்றுட் சத்த மானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்தலே ஈண்டு உச்சரித்தலென்பார் சூத்திரத்தன் உச்சரிக்கவென்னுது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துத் தியானிக்க வென்றதும் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெல்லாம், உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாகலின் அது நீக்குதற்கெனக்கொள்க.

எ-து. எது. எ-னின். அந்தரங்க வழிபாடாகலின் அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோதத்பாலதாகிய இதனைச் சித்தசாதனமாய் ஈண்டு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேம்புதின்ற புழு அதனையொருவிக் கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன்சுவை தெரிந்தவழியும் பயிற்சிவயத்தான் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்கு மாறுபோல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர்களுக்கு அதனுன் ஞானசொரூபம் விளங்கிஞேயங்காட்சிப்பட்ட விடத்தும் அவை பயிற்சிவயத்தாற் பண்டைச் சிற்றுணர்வை நோக்கி நிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற்பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் இனி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்கவென மேற்கொண்டதெனக்கொள்க என்க.

இவ்விடத்தென்றதனுல் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கோ
டற்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்துரைத்துக்கொள்க. ளைக்கொள்க
வென்று உடம்படுப்பித்ததும் அதுபற்றி. இக்கருத்து நோக்கியன்றே புடைநூலா
சிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை ஆன்மலாபத்தின் பின்னுக அணைந்தோர் தன்மை
யைச் சாரவைத் தோதியதூஉமென்க.

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம், செ - ௩, பாசஞானத்தாலும்.

† உரை, மந்தம், மானதங்களை முறையே வாசிகம், உபாம்சு, மானசம் என வடநூலார் கூறுவர்.

* "வானோக்கி வாழும்" "கோனோக்கி வாழும்" என்றாற்போல ஈண்டு நோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை.

பிரகாசித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிந்தது.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்டவழி விளங்குவதெனப்பட்ட ஞானசொரூபத்தை; அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர்வையெனவுணர்க. அது நீக்குதற்கெனக்கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன்றென்பதும் பெறப்பட்டது.

சுக. அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை
யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தி—லஞ்செழுத்தாற்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கி
லண்டனுஞ் சேடனு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமா றியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள்.) உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு - உயிர் சிவனுக்குடைமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்து நோக்கி,—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - (தன்னுடம்பகத்தே இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றனையும் முறையே பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞானபூசை செய்யு முறைப்படி) இதயபங்கயத்தில் (அவ்வஞ்செழுத்தாலமைந்த திருமேனியில்) அம்முதல்வனைக் (கொல்லாமை ஐம்பொறியடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு) அம்மனுவா லர்ச்சனைசெய்து,—அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் ஓமம் செய்து - அத்திருமந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் (ஞானவனலை யெழுப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனைநாடி இடைநாடியாகிய சுருக்குச் சுருவங்களா)லோமித்து,—கோதண்டம் சானிக்கில் - விந்துத்தானமாகிய புருவநடுவிற் (சிகர யகர வகரங்கண் மூன்றும் முறையே தற்பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொருளுமா முறைமைநோக்கி அதனாற்) சிவோகம்பாவனை செய்வனாயின்,—அங்கு அண்டன் ஆம் சேடன் ஆம் - அப்பாவனைக்கண் அம்முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுவன் (அப்பாவகன் அவனுக்குச் சேட சேடிய பாவகத்தால்) அடிமையாவன் என்க.

ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக. ஞானசொரூபம் விளங்கிய வழியும் பயிற்சிவயத்தான் ஏகதேசப்பட்டுப் புறத்திற் செல்ல நோக்குவதாய தன்னறிவை அவ்வனமாகாதவாறு மடக்கி அகத்தே ஒருகுறியின்கணிறுத்தி நிட்டைகூடும்படி அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக் கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அச்சோக்கத்தைப் பற்றறக்கெடுத்து ஞானசொரூபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரணநிலையிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண்டைக்குச் சிறந்த சாதனமாயிற்றென்பது.

சுஉ. இந்துவிற் பானுவி ராகுவைக் கண்டாங்குச்
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணா—முந்தவே
காட்டாக்கிற் றோன்றிக் கனல்சே ரிரும்பென்ன
வாட்டானு மோதஞ் செழுத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண் வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல் செல்லாதவாறும், அவ்வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித்

* திருக்குறள், செங்கோன்மை, ௪ - ௨.

தோன்றுமாறும், தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமாறும், உவமையில் வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவை இந்துவில் பானுவில் கண்டாங்கு - (அந்தரத்தியங்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத) இராகு கேதுக்களை (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர்மாட்டுக் கண்டாற்போல,— சிந்தையில் காணில் - (முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்றுணர்விற்கு விடயமாகியபசுபாசங்களோடொப்பவேறுணரப்படாதமுதல்வனைத்) தன் னிதயபங்கயத்தின் (அஞ்செழுத்தின் முறையின் வைத்துக்) காணுமாயின்,—உந்தவே காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக் கண் ஆம்-(கோலை நட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக்)கடையவே * காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்றுமாறுபோல அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கி நிற்பன்,—தான்கனல் சேர் இரும்பு என்னஆள் ஆம்-(அப்பொழுது) தானும் எரிசேர்ந்த இரும்புபோலத் (தனது சுதந்திரத்தை விட்டு அம்முதல்வனுக்கு) அடிமையாம்,— அஞ்செழுத்து ஓது - (ஆகலான்) அத்திருவஞ்செழுத்தை (விதிப்படி) யோதுவாயாக என்க.

கேது சாயாக்கிரகமாகலின், வேறுகூறாராயினர்.

கண் அறிவு.

தோன்றியாமெனவியையும்.

உக்குதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று.

காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இன் உவமவுருபு.

ஈண்டும் ஓதஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்தவாறு.

சுஉ. மண்முத லாளமலர் வித்தை கலாருப
மெண்ணிய வீசர் சதாசிவமு—நண்ணிற்
கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணு
நிலையதிலா மச்சிவன்றா னேர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட முதல்வனை இதயபங்கயத்திற் கண்டர்ச்சிக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி அவ்விதயபங்கயத்தினியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண்ணில்-(அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை) அறியப்புகின்,— மண் முதல் நாளம் - நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் (உந்தியினின்றுந்தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள) நாளவடிவாம்,—வித்தை மலர்-வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம்,—எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாருபம் - (அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக்) கருதப்பட்ட ஈசுரஞ் சதாசிவமென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாம்,—சத்தி கலை உருவாம் - சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டிவடிவாம்,— நாதம் அதன் கண்ணும் - சிவதத்துவம் அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீசவடிவாம்,—அதில் அச்சிவன் தான் நிலையாம்-(ஆகலான்) அவ்வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் (முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாகவுடைய) அச்சிவனது சத்தி நிலைபெறும்,—நேர்-(அதனை யறிந்து திருவஞ்செழுத்தால்) அர்ச்சிப்பாயாக என்க.

* இக்கருத்தேபற்றி "விறகிற்றீயினன்" என்றனர் ஆளுடையவரசு.

இதனானே * "அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்." புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமாயுண்டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையெனத் தெளிவித்தவாறு.

வித்தை யென்பது இரட்டுறமொழிதலான் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் † "மூட்டு மோகினி சுத்தவித்தை மலரெட்டாய்" என்புழி மோகினியென்றதூஉம் ஆகுபெயரான் அதன்காரியமாய கலாதிகளின்மேனின்றது.

இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தொருதத்துவமெனப்படும் எட்டுக்கொத்தும் எண்விரலளவடிவும், அசுத்தமாயாதத்துவம் நாளத்துக்கும் மலருக்கும் நடுக்கண்டமாகிய கிரந்திவடிவும் அதற்குமேற் சுத்தவித்தையின் வாமைமுதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவுமாமென்றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்றுக்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தியின் அதச்சதனம் சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம் அதற்குமேல் ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தன் முதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவம் சதாசிவதத்துவமொன்றுங் கேசரவடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டு கூட்டியுரைப்பாரும், கலாரூபமென்றது பஞ்சகலைகளையெனவும் அஃதியாண்டுங் கூட்டியுரைக்கப் படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதலாமலரென்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்தி கலாரூபம் நாளமும், மண்ணை முதலாகவுடைய ஏனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாரூபம் மலருமாமெனவும், வித்தையெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலையுருவமாமென்பதற்கு வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாரூபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ் சுத்தவித்தையோடு கூடியெண்ணப்பட்ட ஈசுரதத்துவஞ் சதாசிவ தத்துவமாகிய சாந்திகலாரூபங் கலைக்குள்ளுருவெனப்படும் பொகுட்டுமா மெனவும், நாதமாஞ் சத்தி யதன்கண்ணா மென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதீத கலாரூபம் பொகுட்டின்கண்ணாகிய வீசமாமெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம் அவ்வவ்வாகமபேதம் பற்றிக்கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகியகேசரங்களுக்குத்தொகை பற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று.

ஈசர் ஆகுபெயர்.

கலையுரு கலைக்குள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க.

அதில் என்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இது நாளமுதலாக மேனோக்கித்தோன்றும் உலகத்துக்கமலம்போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றியதோர் திப்பிய கமலமெனக்கொள்க.

சிவன்முளதினிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்குமேலாய் நிற்பன் என்பதூஉம் பெறப்படும்.

பயனியல்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

[illegible] |
[illegible] ||

அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
யேக னாகி யிறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

---

* கோயிற்புராணம், பதஞ்சலிச்சருக்கம் செ - எ௦. வலங்கைமான்,
† ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ - ௯. காட்டுமிதய.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் ஏழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றனும் முறையே சாதிக்கும் பொருளதியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளதிலக்கணமுஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானாய பயனிலக்கணம் வகுத்துக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் கட்டுணர்வினாலாகிய ஏகதேச நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத்துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தி னெடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்த பொருளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட) அவனே - அம்முதல்வன் (தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானெனப்பட்டே நிற்கும்படி) உயிர்,—தானேயாகிய-தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிர்வழிநின்ற,—அந்நெறி - அப்பெத்த நிலைபோல (சண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய்நின்றறியினுந் தானென வேறு காணப்படுமாறின்றி),—ஏகனாகி-அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,— இறைபணிநிற்க - அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்பின்,— மலமாயைதன்னொடு - மலமாயை யென்னும் இரண்டனோடு,—வல்வினை - வலியகன்மமலமும்,—இன்றே - இல்லையாம்பொழியும் என்க.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாகலின் இன்றேயென்றார்.

உவமைக் கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெண்மையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நீயுநீரும்போல ஒன்றினொன்று விரவுதலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும்போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனு மாந்திரிகனும்போலப் பாவனை மாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்த விரும்பினீர்போல ஒன்றினொன்றிலயமா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடி யுண்டவனும்போல ஆவேசத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரிபோல விளக்காமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின் விளக்கொளிபோலச் சத்தி கெட்டு நிற்றலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட்டார்இருவர்போல நட்புரிமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச்சமயவாதிகள் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடுகளையெல்லாம் நீக்கு

தற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியவந்நெறியென உவமை யெடுத்துக்காட்டியோதினர். ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமியையாவ தென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகியவந்நெறி யேகனாகி யென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத்திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாத சைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—பரமேசுரன் - ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன்,—இவ்வான்மாவாய்-பெத்தநிலையிலுடனாய் நின்றறியவும் வேறுகாணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர்தானேயாய்,—நின்றமுறைமையான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழிநின்ற முறைமைபோல,—அவனிடத்து ஏகனாகி - ஈண்டுயிர் அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,—நிற்கவென்றது - நிற்க என்க.]

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாறு நில்லாதவழி மலமறாது, அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினர்.

யானெனப்படுவது * ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆறுவது பன்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும்பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது 'மழைபெய்து குளநிறையும்' என்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சத்திரிபு.

௯௪. நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுள முண்டாத
லானவனென் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்

* ஞாதிரு - அறிபவன்,—ஞானம் - அறிவு,—ஞேயம் - அறியப்படுபொருள். இவையே திரிபுடி யெனப்படும்.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் எழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் முறையே சாதிக்கும் பொருளியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளியல்புஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானாய பயனியல்பு வகுத்துக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் கட்டுணர்விலாகிய ஏகதேச நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத்துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தி னெடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்த பொருளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட) அவனே - அம்முதல்வன் (தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானேயாய்த்தோன்றும்படி) உயிர்,—தானேயாகிய-தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிர்வழிநின்ற,—அந்நெறி - அப்பேத நிலைபோல் (ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய்நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி),—ஏகனாகி-அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,— இறைபணிநிற்க - அவ்விறைபணியின்வழுவாதுநிற்பின்,—மலமாயைதன்னொடு - மலமாயை யென்னும் இரண்டனொடு,—வல்வினை - வலியகன்மமலமும்,—இன்றே - இல்லையாமொழியும் என்க.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாராகலின் இன்றேயென்றார்.

உவமைக் கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெண்மையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நீருநீரும்போல ஒன்றினொன்று விரவுதலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும் போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனு மாந்திரிகனும்போலப் பாவனை மாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்த விரும்பினீர்போல ஒன்றினொன்றிலயமா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடியுண்டவனும்போல ஆவேசத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரிபோல விளங்காமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின் விளக்கொளிபோலச் சத்திகெட்டு நிற்றலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட்டாரிருவர்போல நட்புமிகுதியா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச் சமயவாதிகண் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடெல்லாம் நீக்கு

தற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியவந்நெறியென உவமை யெடுத்துக்காட்டியோதினார். ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமியையாவ தென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகியவந்நெறி யேகனாகி யென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத்திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாத சைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—பரமேசுரன் - ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன்,—இவ்வான்மாவாய்-பெத்தநிலையினுடனாய் நின்றறியவும் வேறுகாணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர்தானேயாய்,—நின்றமுறைமையான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழிநின்ற முறைமைபோல,—அவனிடத்து ஏகனாகி - ஈண்டுயிர் அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,—நிற்கவென்றது - நிற்க என்க.]

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாறு நில்லாதவழி மலமறாது, அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது * ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆருவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும்பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது 'மழைபெய்து குளநிறையும்' என்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சத்திரிபு.

கஉ. தானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுள முண்டாத
நானெனவொன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்

* ஞாதிரு - அறிபவன்,—ஞானம் - அறிவு,—ஞேயம் - அறியப்படுபொருள். இவையே திரிபுடி யெனப்படும்.

றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்
தில்லென்று தானு மிறை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பகுத்து நின்றுணருமுணர்வை யயக்க வுணர்வென்றதென்னை யென்பாரை நோக்கி யதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நான் அவன் என்று எண்ணினர்க்கும் நாடும் உளம் உண்டாதல் தான் என ஒன்று இன்றியே தான் அது ஆய் - யானென்றும் அவனென்றும் ஞாதிரு ஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்கும் (யானேயென நிற்பார்க்குப்போல) அவ்வாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வு முனைத்துத் தோன்றுமாகலான், (அவ்வழித்) தானென்றொருமுதல் காணப்படுமாறின்றித் தான் அவ்வுணர்வேயாய்,—நான் என ஒன்று இல் என்று தானே எனுமவரைத் தன் அடி இல் என்று வைத்து தான் ஆம் இறை - இனி யானென்றொரு முதல் காணப்படுமாறில்லை யென்றுணர்ந்து முழுவதுந் தானே யெனக் காணுந் தெளிவுடையாரைத் தனது திருவடி விபாபகத்துள் அடங்கி நிற்கச் செய்து அவ்வாறேயாவன் முதல்வன் என்க.

ஆய் ஆம் எனவியையும். ஆயாமென்புழிச் செய்தெனெச்சம் "நன்னார்க்கு நஞ்சொத்து நட்டார்க் கமிழ்தொக்குமிவன்" என்றாற்போலத் தன்வினையாத லுணர நின்றது.

நாமுனைமுண்டாயவழித் தானிலனாதலும் அஃதில்வழித்தானுளனாதலும் யாங்ஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூலவொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூக்குமவொளியாகிய விளக்கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்று நோக்க வல்லார்க்குப் பிரித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாக்காணுங்காற் காணுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந்தும் இல்லைத் தானே, அன்றி விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே, இனிக் கண்ணொளியும் விளக்கொளியுமெனப்பகுத்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாக் காட்சிப்படுவ தல்லது தெளிவுபுலனாக்காட்சிப்படுமாறில்லை, அதுபோலத் தூலவறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமவறிவாகிய சிவமும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிலையும் பிரித்தறிய வாராமையின் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

எண்ணினர்க்குமென இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை சத்திநோக்கி மகாங் கெட்டுநின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே * "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடக் கருத் தொன்றன்றே" எ-ம், † "காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துண்மை—காண்பார்கணன்முத்திகாணார்கள்—காண்பானுங்—காட்டுதுங் காண்பதுவுந்தன் கடந்தைச் சம்பந்தன்—வாட்டுநெறி வாராதவர்." எ-ம் கூறினார் புடைநூலாசிரியரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள் யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவுகாட்சியெனின்—கண்ணொளியோடுகூடியவழியும் இதுவிளக்கொளி இதனுளிற்றொளி இது திங்களொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படின்; விளக்கொளிமுதலிய வற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வாறொருபெற்றித்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரிவுகாட்சி யெனவும், கண்கூடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறே பொருளினும் வைத்

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - எ. கண்ணொளி. † திருவெண்பா. செ - கஉ.

துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க் கண்ணொளிசத்திமடங்கிப் போதலின் அது விளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற் றென்னுமோ வெனின்; என்னும்: என்னை? கண்ணொளிசத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப் புலனாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாமையின். அற்றேல், பின்மினித் துணையாயினுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்குணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்:—அறியாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின் கண்ணதாகிய சத்தகுணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானுந் தானென விளங்குமாறின்மையின் அதுபற்றி எதிரொலிவடிவாய அவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின்கண்ணதாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான் அதனைக் கண்ணின்குணமன்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றேயாமெனவும், அக்கண்ணொளியாவது தன்னைவிளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொருள் ஏகதேசமாயின் ஏகதேசமாய்விளங்கியும், அதுவியாபகமாயின் வியாபகமாய்விளங்கியும் நிற்பதோரியல்பிற்றெனவும் உணர்க. அஃதங்ஙனமாக, *"கண்ணொளிவிளக்கின் சோதி கலந்திடும்" என்றற்குப் பிரமாணமென்னை: ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்தபலகண்ணொளிகட்குத்தம்முள் இயைபில்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்டகண்ணொளிவிளக்கொளிகட்குத் தம்முள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்துப்போலுமெனின்,—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொழிக. என்னை? ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லையாகலான் அவை தம்முட்கலத்தற்கு ஏதுவின்மையின் என்பது ஒக்கும். அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக்காண்டலும் விளக்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும், இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின ஈண்டைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்கள் தத்தம்விடயத்தோடியைந்தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான் அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந்துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாயகண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத்தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமாகலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெல்லாம் பொருட்கண்ணுமாமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறின்மைபோலவுயிர்களுந்தம்முள் ஒன்றனையொன்றறியுமாறில்லைபோலுமெனின்; அறியாது கூறினாய்: கண்கள் தம்முள் ஒன்றொன்றுகாணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும் விடயமுங் காணப்படுமாறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமாறில்லையென்றதனையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணுங்கால் அதுவதுவாய்நின்று காணும்பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களையும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டனித்தியைபில்லாத உயிர்களுஞ் சிவத்தோடியைந்துநின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர்தல் அமைவுடைமையாமென்பது "காடியரன்—றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணாரென்னு மெனவுறிவார்." எ-ம், † "தன்னாலே தனையறிந்தாற்—றன்னையுந் தானே காணுந் தகைத்துவாகி நின்றே." எ-ம், அதிலறி வடங்கி—மன்னிட வியாபியாய வான்பயன்றோன்றும்" எ-ம், ‡ "என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங்கண்டேனின்னிலையனைத்தையுங் கண்டேனென்னே—நின்னைக் காணுமாந்தர்தம்மையுங்காணுந் தன்மையோரே" எ-ம், பிறவும் இவ்வாறோதும் அநுபவமுடைய தேசிகர் திருவாக்குகளானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்துகொள்க.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - எ. † ஷை, ஷை, செ - உஉ. தன்னறிவதனை.
‡ பட்டினத்தடிகள், திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை. செ - கஉ. மேவிய.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அது கொண்டவினைப்பயனும் அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகாமையின் அவை அவ்வழியேகனாகி நிற்றற்குத் தடையாதலைக் கடக்குமாறில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரூயினோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவைடாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். இறைபணி - அம்முதல்வனருள்வழி,— வழுவாது நிற்கவென்றது - சலியாமனிலைநிற்க என்க.]

நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்கவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரியர்தாமே முன்னர்த் தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகவே அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. எது. எ-னின். ஏகனாகிநிற்றலேயமையும், இறைபணி நிற்றலெற்றுக் கென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேய முங் கன்மமும் ஏகனாகி நிற்றற்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவை தாக்காமைப்பொருட்டுச் செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறை பணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்றுதல் மேற்பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றாம். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய்வனவன்மையின் அறுமென்னாது பிரவேசியாவென்றார்.

௩௫. நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மரனுடைமை—யாமென்னி
லெத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறைபணி நிற்றல்பற்றி அவைபிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இந்திரியம் நாம் அல்ல-(வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய) இந்திரியங்கள் (மாயேயமாவனவன்றி) யாமாவனவல்ல,— நம் வழியின் அல்ல- (அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி) நம்வயத்தனவல்ல,—வழிநாம் அல்ல (நம்வழியின் அல்ல) - (வினைநிகழ்ச்சிக்கு) வாயிலாகிய விடயாதிகளும் (அவ்விந்திரியங்கள்போல மாயேயமாவனவன்றி) யாமாவனவல்ல. (அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி) நம்வயத்தனவல்ல,—நாமும் அரன் உடைமை - (அவற்றோடியைந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய) யாமும் (ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்கு

மாதின்மையான்) அம்முதல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திரராவேமல்லேம்.—ஆம் என்னில் - என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண்டிருப்பாராயின்,— இறைபணியார்க்கு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இல்லை - இவ்வடிமைத் திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச்செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை,—முன் செய்வினையும் தருவான் முன்- (அவ்வாகாமியவினையை அவிநாபாவமாய் உடன் கொண்டு வருவதாகிய) பிராரத்தவினையுந் தன்னைக்கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் (உடனுழாய்க்கழியும்) என்க.

நம்வழியினல்லவென்பதுவழியென்பதனோடுங்கூட்டியுரைத்துக்கொள்ளப்படும்.

'மகனன்றுகுற்றி' என்றாற்போல அன்மைச்சொற்றழுவப்படும் பொருண்மேனின்றது. * "அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தானும்" என்பதோத்தாகலின்.

நின்றும் உம்மைசிறப்பு; ஏனையும்மைகள் இறந்தது தழீஇயின.

சஞ்சிதவினை தீக்கைசெய்தமாத்திரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டுமுற்செய்வினையென்றது எற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினைமேற்றாயிற்று.

தருதல் இடவழுவமைதி.

கழியுமென்பது சொல்லெச்சம். உடனுழாயென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.

கூ௬. சார்ந்தாரைக் காத்த றலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்
தாந்தானாச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணியார்க்கு உளவாகிய முற்செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித் தருவான்முன்னே யொழியுமாயின் அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்படச்செய்யுமுதல்வன் நடுவுநிலைமையின்றிக் கோட்டமுடையனெனப்பட்டு வழுவாம்போலுமென்பாரை நோக்கி வழுவன்மைகூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந்தாரைக் காத்தும் - (தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச்) சார்ந்தாரை (அவர்க்கு வருமேதத்தை நீக்கிக் களைகணாய்நின்று) காப்பது தலைமைக்குணமுடையாயினார்க்குக்கடமையாகலான் (முதல்வன் ஏனையோரையொழித்துத்) தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பாதுகாப்பானாகியும்,—சலம் இலன் ஆய் - (அதுபற்றிக்) கோட்டமுடைய னல்லனாய்,—சார்ந்து அடியார் தாம் தானாச் செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தல் - தன்னைச்சார்ந்து தன்னடித்தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமியவினைத்தொடக்கிலராகச் செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமியவினையை (அவர்க்குக்) கொடுப்பானாகலான்,—ஆய்ந்து ஆர் முன்செய்வினையும் ஆங்கு-(அவ்விருதிறத்தோர்மாட்டும்) நுணுகி வந்து கூடுவதாய பிராரத்தவினையும் அவ்வாறே (செய்வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனைப் இருவேறுவகைப்படச்செய்வன்) என்க.

இறைபணியார்க்கில்லை வினைமுற்செய்வினையுந்தருவான்முன்னென்றதுபற்றி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்தூட்டி இறைபணியார்க்கு வினையின்றாகச் செய்தல் இறைவனுக்கு நடுவு நிலைமையன்றென்பாரைநோக்கி,அதனை உடன்பட்டேஅமைதி

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம். ரு - உ௫. தன்மைசுட்ட.

கூறுவாராய்ச் சார்ந்தாரைக் காத்தறலைவர்கடனெனப் பழமொழியெடுத்துக்காட்டி இஃதவ்வாறு நடுவன்மையுமன்றென வலியுறுத்துவார் சார்ந்தடியார் தாந்தாளுச் செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தலெ வேறுபடுமை யெடுத்துக்காட்டி ஞர்.சார்ந்தடியார் தாந்தாளுச்செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தறுண் டென்பதூஉம், அது கோட்டமின்று நடுவு நிலைமையே யாமென்பதூஉம் எனைச் சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அஃதீண்டைக் குவமையாயிற்று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈண்டுக் கோட்டத்தின்மேனின்றது.

சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் அடியாரென்னு' வினைக்குறிப்பு முற்றுபெயர் கொண்டது. சார்ந்தவென்னும்பெயரெச்சத்தகரந்திரிந்துமுடிந்ததெனினுமமையும்.

தாமும் பின்வந்த தானும் அசை.

ஆதல் கொடுத்தலென்புழி ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

தாளுச்செய்தென்புழி ஆக்கம் உவமவுருபின்பொருள் குறித்துநின்றது.

பிராரத்தவினை அதிருக்குமமாய் வருவதாகலின் அதனியல்பறிதல் அரிதென் பார் ஆய்ந்தார் முன்செய்வினையுமென்றூர்.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஆர் வினைத்தொகை. ஆய்தல் அப்பொருட்டாதல் மேற்காட்டினும்.

௬௭. இங்குளி வாங்கும் கலம்போல ஞானிபான்
மூன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை
மாயையுட னில்லாது மற்றவன்றுன் மெய்ப்பொருளே
யாயவத னுணரு மச்சு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்தவினை தாக்குதலுண் டென்பதற்குத் *"வினைத்துணையேனும் பொறேன் றுயராக்கையின் றிண்வலையே." என்றற்றொடக்கத்தான் அவர்கூறுந் திருவாக்குக்களேசான்றுகளின், அஃதவர்க்குச் செய்வோர்செய்திப் பயனு யொழியுமென்றல் அமையாமையின் அஃதுண்டாகவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறுதலுண்டுபோலுமென் பாரை நோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக் கூறி அதுபற்றிச் செய் வோர் செய்திப்பயனுயொழிதற்கு இழுக்கில்லையென வலியுறுத்துதறுதலித்து.

(இ-ள்.) இங்குளி வாங்கும் கலம்போல—(தன்பால் வைத்தெடுக்கப் பட்டொழிந்த) பெருங்காயத்தினின்றும் (அதன்வாசத்தை) வாங்கிக்கொள் ளும் பாசனத்தின்கண் (அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க் கிடக்கு மாறு)போல,—ஞானிபால் முன் செய் வினை மாயை மூண்டிடினும்—இறை பணி நிற்குந் தத்துவஞானிக்குப் (பயிற்சிவயத்தான் ஓரோவழி ஈண்டுமன முண்டாதலும் உண்மையின் அதுபற்றிப்) பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயி லாகிய உடம்புமுதலிய மாயேயமும் (மங்கிப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய்வந்து) மூளுமாயினும்,—பின்செய்வினைமாயையுடன் நில்லாது—(அம்மூட்சிபற்றி ஒருதலையாநிகழ்வதாகிய) ஆகாமியவினை (மேலைக்குவித் தாய் நிலைபெற்று மூறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய) மாயேயத்தோடு கெட்டொழியும்,—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனால் மற்று அச்சு உணரும் - (இறை பணி நிற்கும்) அவன் சத்தாயுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் (ஓரோவழி அவ்வாசனைபற்றிப் பிறழுவரினும் பிறழவொட்டாத) அவ்வச் சினையே நோக்கி நிற்பனுகலான் என்க.

* திருவாசகம், நீத்தல்விண்ணப்பம். செ - ௩௧. தனித்துணை.

ஒளி இருளைத் துரக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத்தைத்துரக்கு மென்பதாம். * "தொல்லையில் வருதல்போலத் தோன்றிரு வினையதுண்டே—வல் லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதிய தூஉம் அது.

உளி ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுபட நின்றது. † "மந்திரவிதியின் மரபுளிவழாஅ—வந்தணர் வேள்வி" என்றாற்போல. முற்றுகரக்கேடு இலேசாற்கொள்க.

வாங்குதற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

மூண்டிடினுமெனவே, மூளுதல் ஒருதலையன்றென்பது பெற்றாம்.

மாயை ஆகுபெயர்.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

தாமென்பது அறுவகைத்தற்கண் வந்த இடைச்சொல்.

பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

௬௮ நண்ணனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி
யானடி யோர்பவ ரைம்புலனிற் சென்று
மவர்திற னீங்கா ரதற்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முன செய்வினை மாயை மூண்டவழியும் அந்நிலையிற் பிறழாத அவ்வச்சினையே புணர்ந்து நிற்றல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமை முகத்தான் அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண் அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும் பண் அமர மாச் செலுத்தும் பாகரினும் - (அங்கித்தம்பனத்தால்) நண்ணனல் வேவாமைக் கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் (அவ்வனலுட்கிடப்பினுந் தந்திறலினீங்காத வாறு) போலவும் பண்ணுதலமரப் பரியாளூர்தற்குரிய பாகநூல் கற்றுவல் லார் (அப்பரிமாவின் வேகத்துட்படினுந் தந்திறலினீங்காத வாறு) போல வும்,—எண்ணி அரன் அடி ஓர்பவர் - (ஐம்புலன்களில் அகப்படாமைக்கு உபாயம் யாதென்) றெண்ணி முதல்வன் றிருவடியாகிய அச்சை யுணரவல் லார்,—ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறல் நீங்கார் - (முன் செய் வினை மாயை மூட்சிபற்றி) ஐவகைப்பட்ட விடயங்களிற் சென்றாராயினும் அதனால் அவர் தந்திறலினீங்கி பந்தத்தொடக்குறுவாரல்லர் என்க

பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது.

‡ நண்ணனல் கீழ்நீர்போலமுன்பின்னாகத்தொக்க ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை. நன்னனல் நண்ணனலெனமரீஇயிற்று; § "நீணுலகெலாம்" என்றாற்போல. தம்மால் நண்ணப்படும் அனலென்றுரைப்பினுமமையும்.

பண்ணுதல் கதிப்பித்தல்.

இன்னிரண்டும் உவமவுருபுகள்.

உம்மை எண்ணும்மை. சென்றுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

அதற்கென்பது உருபுமயக்கம்.

௬௯. சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
னிதமித்தல் பாசத்தி லின்றிக்— கதமிக்

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை. செ - ௩௧. எல்லையில்பிறவி.
† திருமுருகாற்றுப்படை. வரி - ௯௬. ‡ அனலினது நடு எனவிரியும்.
§ திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை. செ-௪.

நெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
னருகணையார் சத்தணைவா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத்தெனப்பட்டியல்புடையார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற் சென்றுழ் அவற்றிற் றொடக்குண்ணுது நிறுவுடையாராதல் யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கிச சார்ச்சிக்கட்பம் விசேடங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சதசத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளின்காணின்—(தன்னுற் சாரப்படுவனவாகிய சத்தினும் அசத்தினும் அதுவதுவாதல் பற்றிச்) சதசத்தென்னுந் தன்னுண்மையையுணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன் திருவருளாலன்றி முன்னையுங் காணுனாய் அவ்வருளின்வழி நின்று காணுமாயின்,—பாசத்தில் இதமித்தல் இன்றி—(அவ்வழிப்) பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ்செய்தலின்மையால்,—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரி கதிரின்முன் இருள்போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார்—சத்தாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சிற்றமிக்கெரியாநின்ற சுடரின்முன் அந்தகாரம்போலச் சத்தெதிர் தனது சத்தி பேர்க்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புலனின் மாட்டெய்தி நிற்பாரல்லர் என்க.

வேறுமுடிபாகலின் ஒருமைப்பன்மை மயக்கமின்மையுணர்க.

அருளினென்னும் இன்னுருபு ஏதுப்பொருட்கண்வந்தது.

இதமித்தல் பெயரடியிற்பிறந்த வினைப்பெயர். இதஞ்செய்தல் பறுதச்செய்தல்.

இன்றியென்னுஞ் செயவெனெச்சக்குறிப்புக் காரணப்பொருட்டாய்நின்றது.

இன்மைக்கேதுக்கூறுவார் கதம்க்கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தென்றார். கதமிக்கெரிகதிரென்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு. *"எல்லையில் லவனெறிதுன்னி னுலெல வெருண்டான்" என்பதனுனும் ஒப்புமையாதலுணர்க.

இதனுற் போந்தது, சத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்லவாகலான் அரனடியோர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றுலும் அதுபற்றி "அவர் திறனிலர்"ரென மேலது வலியுறுத்தவாறுமென்க.

ஏகனுகிநிற்றலான் மலமின்றுதலும் இறைபணிநிற்றலான் மாயைவினைகளில்வாதலும் பெறப்பட்டமையின், மலமாயைதன்னெடு வல்வினையின்றே யென்பதனை வேறோரதிகரணமாக வைத்தோதாராயினர்.

பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பரமேசுரனது சீபாதங்களை யணையுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதனுதலிற்று.

---

* பெரியபுராணம், அமர்நீதிநாயனூர்புராணம். செ-உக.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஏகனாகியிறைபணிநிற்பார்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் விடயித்தற்குரியதோரிடையு ஆண்டுப்பெறப்படாமையின் விடயமாவதொன்றில்லைபோலும் என்னும் வாதிகளை நோக்கி விடயித்தலிவ்வழி ஆண்டுப் புத்தர்கூறுமாலய விஞ்ஞானம்போலச் சூனியமாமெனப்படுக்குணஞ் சூனியமாகவே குணியுஞ் சூனியமாய் முடியுமாகலான் அஃதேலாமையின் ஆண்டவை யியையுபற்றி விடயிக்குமாறுணர்த்துமுகத்தானே பயனிரண்டனுள் முடிவா யெஞ்சிநின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாய நிட்டையினியல்புணர்த்துதல் இப்பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே, சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனாகியிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச் செய்யக்கடவதொன்றின்மையானும், இருணீக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவ நீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறோத வேண்டாமையானும், முதனூலுட் சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனையீண்டு வேறு வைத்தோதல் அமையாது போலுமெனின்;—அறியாது கடாயினாய்: ஏகனாகி யிறைபணிநிற்பது துரியநிலைக் கண்ணதாகிய அருணிலையேயாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரபைமாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக்கண்ணதாகிய சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காமையின் அது விளங்குதல் அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்யாமைமாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாண்டுச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக்கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவநீக்கத்தின் அருள்விளக்க மாத்திரையேயன்றி ஆனந்தவிளக்கமும் உடனிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க் காட்டப்படுமாகலானும், முதனூலிற் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்திய வழிப் பாசநீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொண்டவாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்கம்பெற்றோன் சுவாநுபூதியுடையவனாவனெனப் பதினொன்றாஞ் சூத்திரஞ் செய்தற்குத் தோற்றுவாயாந்துணையே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய்து வைத்துச் சுவாநுபூதி நிகழ்ச்சிக்கண் ஓதற்பாலனவெல்லாம் பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்துட்கூறுதலின் ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றாற்போலப் பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலை பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெறுதலான் அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமானாவனென்பதனையும் அரன்கழல்செலுமெனப்பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தானே ஒருங்கு வைத்தோதினாராகலின் அது மாறன்மையானும், அவ்வாறன்றி மொழிபெயர்த்தல் வசப்பால்நூல் செய்துரைப்பான்புகுந்தஆசிரியர்வேறுபடச்செய்துரையாராகலானுமென்பது. இதனானே, முதனூலிற் சுவாநுபூதிமானென வாளாகூறியதனைப் பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்துப் பத்திசெய்கவென்றதன் பின்னாகக் கொண்டுகூட்டி வைத்துரைத்தலே அதன்கருத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டது. அற்றாகலினன்றே, பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம் பரமசிவனது சீபாதங்களை யணையுமாறுணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரை செய்ததூஉமென்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

காணுங்கண்ணுக்கு - காட்டக்காணுந் தன்மையுடையகண்,—(காண)- உருவத்தைக்காணும்படி,—காட்டி - அதனோடொருங்கியைந்து நின்று காட்டி,—(காணும்) - அவ்வுருவத்தை காண்கின்ற,—உளம்போல் - ஆன்மாப்

கொளப்படுந் தீக்கையாலும் ப்படிக்கேதுவாய பசுத்துவந்நீங்கிச் சிவத்துவட விளங்குமாகலான்,—மும்மை மலர்க்கு இங்கு ஒண்குருவால் இன்று இ நூல்-(அவரின் வேறுசிய)மும்மலமுடையவர்க்கே(உரித்து)இவ்வுலகத்தது பவமுடைய தேசிகராக (போதிக்கப்படும்) இச்சிவஞானபோதநூல் என்ச

அந்தம் வேதாந்தம், அந்தத்து சித்தாந்தமாகலின், அதனைப் பெற்றா பெருமை கூறுவார் சிவமென்னு மந்தரமென்றார். என்னுமென்புழிப் பயிசொ றெக்குகின்றது.

சிந்தை அறிவு. கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. நேர் நோக்குதல் முன்னை மருட் பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையானோக்குதல். நோக்க நோக்குதலா னென்க கண் வாசகங்களைக்கூறவே இனம் பற்றிப் பரிசமும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பவம் ஆகுபெயர்.

இந்நூல் அதுபவமுடைய தேசிகருலன்றி விளங்கா தென்பார் ஒண்குருவா லென்றார்.

போதிக்கப்படுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

இன்றிந்நூலென்பது இந்நூலென்னும் பொருட்டு. இக்காலத்துரைக்கப்ப நூலெனினுமமையும். அது "தானுரைத்தானின்று" என வருகின்ற வெண்பாவா கூறியவாற்றானுமறிக.

மும்மையென்றது ஊண்டெண்ணின்மேனின்றது,"தெரிமாண் டமிழ்மும்மை தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல.

உண்மையதிகாரமுடிந்தது.

எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞான நூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

[எ-து. செ-ள். இந்நூலாசிரியன் திருவருட்சிறப்புணர்த்துதற்கெழுந்தது

(இ-ள்.) எந்தை சனற் குமரன் - எந்தையாகிய சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்களெல்லாம்,—ஏத்தித்தொழ - துதித்துவணங்க,—நந்தி (சீகண்ட தேவர்பாற் கேட்டருளிய) நந்திபெருமான்,—இயல்பாய் - தான் கேட்டமுறையே,—உரைத்தருளும் - உபதேசித்தருளிய,—ஞான நூல்-சிவ ஞானபோதமாகிய வடநூலை,—சிந்தைசெய்து-(பரஞ்சோதி முனிவன்பா கேட்டவாறே) சிந்தித்து,—தாரணியோர் தாம் உணர-தமிழ் நாட்டார் அறி தற்பொருட்டு,—ஏது திருட்டாந்தத்தால் - (மேற்கோளோடு கூடிய ஏது திருட்டாந்தங்களுடன்,—இன்று - இக்காலத்தே,— மெய்கண்டான்றான் உரைத்தான் - மொழிபெயர்த்துக்கூறி வார்த்திகப்பொழிப்புரை செய்தருளி னன் மெய்கண்டதேவன் என்க.]

சிவஞானபோதமுற்றியது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.